

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ- ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

7^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2015

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 19:00

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΜΑΡΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ:

1. Οι θέσεις της διοίκησης για την ανάπλαση των 640 στρεμμάτων της πρώην βιομηχανικής ζώνης Δραπετσώνας
2. Συνέχιση της απασχόλησης στον δήμο μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος ΑΜΕΑ της Σπηλιώτη Άννας, μετατροπή της σύμβασης της σε αορίστου χρόνου και σύσταση μιας προσωρινής προσωποπαγούς θέσης ΙΔΑΧ στον ΟΕΥ του δήμου μας

ΠΑΡΟΝΤΕΣ:

ΘΩΜΑΪΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΠΕΡΔΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

ΚΑΠΟΥΣΙΖΟΓΛΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΝΤΕΡΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΓΚΡΟΖΟΥ ΑΝΝΑ

ΦΩΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ

ΑΒΡΑΜΙΩΤΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ

ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ

ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΜΠΟΥΖΑΝΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

ΣΥΡΑΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΔΙΑΚΑΚΗ ΕΥΓΕΝΙΑ

ΔΑΒΓΙΩΤΗ ΕΛΕΝΗ

ΚΟΥΒΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΖΟΥΠΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΛΑΛΟΣ ΜΗΝΑΣ

ΜΑΝΟΥΣΙΑΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΪΑ

ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΑΤΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΔΑΤΣΕΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΔΙΔΥΜΙΩΤΗΣ ΣΩΖΩΝ

ΚΑΨΟΚΟΛΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΡΕΠΑ- ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ

ΤΖΑΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

ΜΕΛΑΣ ΦΩΤΙΟΣ

ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΚΥΡΑΜΑΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΤΣΟΥΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΒΑΡΛΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΑΠΟΝΤΕΣ:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΜΕΛΑ- ΨΑΡΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

ΜΥΛΩΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΠΑΡΙΣΤΑΝΤΑΙ:

ΚΑΜΜΕΝΟΣ

ΓΑΒΡΙΛΗΣ

ΒΑΜΒΑΚΑ ΤΖΕΝΗ

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ ΕΥΗ

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ

ΑΓΑΘΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ ΤΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΩΜΑΡΗ

ΧΡΟΝΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, να πάρουμε παρουσίες. Για ξεκίνα.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Αλεξίου, παρών. Βαρλά Σταυρούλα, απύσα. Βρεττάκος Νικόλαος.

Κος ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ:

Παρών, παρών.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρών. Γκρόζου Άννα, παρούσα. Δαβγιώτη Ελένη.

Κα ΔΑΒΓΙΩΤΗ:

παρούσα.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρούσα. Δασκαλάκης Στράτος.

Κος ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ:

Παρών.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

παρών. Δατσέρη Βασιλική, απύσα. Διακάκη Ευγενία.

Κα ΔΙΑΚΑΚΗ:

Παρούσα.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρούσα. Διδυμιώτης Σώζων, απών. Ζούπης Ζαχαρίας, παρών.

Θεόδοτος Μιλτιάδης, παρών. Θωμαΐδης Δημήτρης.

Κος ΘΩΜΑΪΔΗΣ:

Εδώ.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρών. Καλαμαράς Γεώργιος, παρών. Καπετανίδου Ελένη, απύσα.

Καπουσίζογλου Ελένη.

Κα ΚΑΠΟΥΣΙΖΟΓΛΟΥ:

Παρούσα.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρούσα. Καραγιαννάκης Χρήστος.

Κος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:

Παρών.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρών. Καραγιαννίδης Παναγιώτης, παρών. Κατσαφάδος Κυριάκος, παρών. Καποκόλης Πέτρος, απών. Κούβαρης Κωνσταντίνος, παρών. Κυραμαργιού Ελένη, απούσα. Κωνσταντινίδης Δημήτριος, απών. Λάλος Μηνάς.

Κος ΛΑΛΟΣ:

Παρών.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρών. Λαμπρίδης Χρήστος, απών. Λεπτουργίδου Αικατερίνη, παρούσα. Μανουσιάδης Χαράλαμπος, παρών. Μαρτάκης Νικόλαος, παρών. Μελάς Φώτιος, απών. Μελά Ψαρού Αγγελική, απούσα. Μιχάλογλου Στυλιανή.

Κα ΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ:

Εδώ...

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρούσα. Μπουζάνη Χρυσούλα, παρούσα. Μυλωνάς Γεώργιος, απών. Ντέρου Κυριακή.

Κα ΝΤΕΡΟΥ:

Παρούσα.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρούσα. Πατίδης Ηλίας, παρών. Περδίκη Γιώτα, παρούσα. Ρέπα Γαρυφαλλιά, απύσα. Σαββοπούλου Βάγια, απύσα. Συράκου Σταυρούλα.

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

Παρούσα.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Παρούσα. Τζανής Λουκάς, απών. Τσούτσας Γιάννης, απών. Και Φωτάκης Γιώργος.

Κος ΦΩΤΑΚΗΣ:

Παρών.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Απών. Παρών. 27 παρόντες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, με δεδομένη την απαρτία ξεκινάει η έβδομη τακτική συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου. Μια παράκληση θα ήθελα. Επειδή ο κόσμος είναι πάρα πολύς, όσο το δυνατόν να κάνουμε ησυχία. Εξυπακούεται ότι το κάπνισμα στην αίθουσα απαγορεύεται και ενοχλεί.

Όπως επίσης θα ήθελα να κάνω και μια παράκληση, επειδή και το θέμα το πρώτο είναι πάρα πολύ σημαντικό, είναι πολύ σημαντικό επίσης ότι είναι πάρα πολύς κόσμος ο οποίος ήρθε εδώ να παρακολουθήσει, φαντάζομαι ότι οι ομιλητές θα είναι πολλοί. Περιορισμούς στον χρόνο, όπως γνωρίζετε, δεν θα βάλω ιδιαίτερους. Θα ήθελα, όμως, μια παράκληση. Ο καθένας να αναλάβει την ευθύνη και να είμαστε όσο το δυνατόν πιο σύντομοι για να μην τραβήξει πάρα πολύ σε μάκρος η τέτοια.

Λοιπόν, ήθελα κατ' αρχάς να κάνω μια πρόταση. Τα θέματα της ημερήσια διάταξης είναι δυο. Το πρώτο είναι το κυρίως θέμα, που είναι οι θέσεις της διοίκησης για την πρώην βιομηχανική ζώνη της Δραπετσώνας.

Υπάρχει ένα δεύτερο θέμα το οποίο είναι για μια συνάδελφο του δήμου, υπάλληλο, η οποία είναι ΑΜΕΑ, είχε προσληφθεί με το πρόγραμμα 3 συν 1 στην ΔΗΚΕΠΑ. Εν τοιαύτη περίπτωση, αν δεν έχετε αντίρρηση, δέκα λεπτάκια να προτάξουμε αυτό το θέμα και μετά να συνεχίσουμε με το τέτοιο. Προσήλθε και η κυρία Σαββοπούλου.

Προσήλθε στην συνεδρίαση η κυρία Σαββοπούλου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, παρευρίσκονται ο κύριος Καμμένος, βουλευτής των ΑΝΕΛ. Ο κύριος Γαβρίλης, ο αντιπεριφερειάρχης Πειραιά και η κυρία Τζένη Βαμβακά, η πρώην βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Λοιπόν, υπάρχει αντίρρηση, κατ' αρχάς, να συζητήσουμε το δεύτερο θέμα; Ωραία. Όχι.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Πρόεδρε, καμιά καρέκλα... καρέκλες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Υπάρχει πιθανότητα κάπου να έχουμε καρέκλες;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Κάπου, φυλακισμένες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ξεκινάμε με το δεύτερο θέμα της ημερήσια διάταξης, που είναι η συνέχιση της απασχόλησης στον δήμο μετά την ολοκλήρωση

του προγράμματος ΑΜΕΑ της κυρίας Σπηλιώτη Άννας, μετατροπή της σύμβασης της σε αορίστου χρόνου και σύσταση μιας προσωρινής προσωποπαγούς θέσης ΙΔΑΧ στον Οργανισμό του δήμου μας.

2^ο ΘΕΜΑ:

Συνέχιση της απασχόλησης στον δήμο μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος ΑΜΕΑ της Σπηλιώτη Άννας, μετατροπή της σύμβασης της σε αορίστου χρόνου και σύσταση μιας προσωρινής προσωποπαγούς θέσης ΙΔΑΧ στον ΟΕΥ του δήμου μας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ο κύριος δήμαρχος θα κάνει την εισήγηση.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Το εισηγητικό το έχετε διαβάσει. Πρόκειται για μια περίπτωση όμοια με τα υπόλοιπα 41 παιδιά με ειδικές ικανότητες που μεταφέραμε στον δήμο μετατρέποντας τις συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου.

Θεωρούμε ότι η παραπάνω υπάλληλος, που είπε και ο πρόεδρος, είναι απαραίτητη στην υπηρεσία του δήμο και επιθυμούμε την συνέχιση της απασχόλησης της στον δήμο μετά το τέλειωμα του προγράμματος του ΟΑΕΔ που απευθύνεται στα ΑΜΕΑ.

Υπάρχει στα εισηγητικά που σας ήρθαν, σας ήρθαν και η γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας του δήμου. Θεωρούμε ότι είναι υποχρέωση του δημοτικού συμβουλίου να κάνει ότι έκανε πριν ένα περίπου χρόνο για τα υπόλοιπα παιδιά με ειδικές ικανότητες που εργάζονταν στο πρόγραμμα του ΟΑΕΔ 3 Συν 1, με την ελπίδα να ξανασυνεχιστεί αυτό το πρόγραμμα ώστε και άλλοι συμπολίτες μας

που αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες να μπορέσουν να αισθανθούν χρήσιμοι, δίδοντας την δουλειά τους στο κοινωνικό σύνολο. Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, κάποιος που θέλει να τοποθετηθεί; Όχι. Υπάρχει αντίρρηση για το θέμα; Όχι. Άρα περνάει ομόφωνα.

Ομόφωνα εγκρίνεται το παραπάνω θέμα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, και περνάμε στο πρώτο θέμα που είναι οι θέσεις της διοίκησης για την ανάπλαση των 640 στρεμμάτων της πρώην βιομηχανικής ζώνης Δραπετσώνας.

1^ο ΘΕΜΑ:

Οι θέσεις της διοίκησης για την ανάπλαση των 640 στρεμμάτων της πρώην βιομηχανικής ζώνης Δραπετσώνας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, θα κάνει μια εισήγηση ο δήμαρχος και μετά θα περάσουμε στις τοποθετήσεις.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Να ευχαριστήσω όλους όσους σήμερα ήρθατε, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της δημοτικής Αρχής, για να συζητήσουμε για μια ακόμα φορά, επιτρέψτε μου όμως να πω, σε μια τελείως διαφορετική κατεύθυνση ένα πρόβλημα που αφορά το μέλλον και την προοπτική της πόλης.

Πάνω από 15 χρόνια η περιοχή των 640 στρεμμάτων της πρώην βιομηχανικής περιοχής αφήνεται να ρημάζει με ευθύνες των κυβερνήσεων αλλά κατά την γνώμη μας και των δημοτικών Αρχών, που δεν πήραν πρωτοβουλίες που θα επέβαλλαν λύση σε όφελος των κατοίκων της πόλης αλλά και του ευρύτερου Πειραιά.

Δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια τα αντιτιθέμενα ιδιωτικά συμφέροντα που λυμαίνονται την περιοχή, παρά τα φιλόδοξα σχέδια που κατά καιρούς διαφήμιζαν, καταρρίπτουν για μια ακόμα φορά ένα μύθο. Ποιον μύθο; Ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία δήθεν δημιουργεί και βοηθά στην ανάπτυξη.

Δέστε, εμείς δεν κάναμε τίποτα τα προηγούμενα χρόνια. Τουλάχιστον, κάναμε πολύ λιγότερα από αυτά που θα έπρεπε να κάνουμε.

Τι είχαμε; Είχαμε ιδιοκτήτες γης οι οποίοι θεωρητικά είχαν στα χέρια τους ιδιωτικά κεφάλαια που τι κατάφεραν να κάνουν; Ο ΟΛΠ, η Εθνική, η Λαφάρτζ, άφησαν την συγκεκριμένη περιοχή να ρημάξει, μας χόρτασαν με θέσεις δουλειάς, και σήμερα μας το λένε, στις μακέτες και σε ημερίδες που διοργάνωναν.

Άφησαν να λεηλατηθούν τα κτίρια των Λιπασμάτων, που αποτελούσαν κομμάτι της ιστορίας αυτού του τόπου. Αυτά τα κτίρια ήταν ιστορία ενός κομματιού της πόλης. Της Δραπετσώνας. Αυτά τα κτίρια για δεκαετίες, με τον ιδρώτα και το αίμα των εργαζομένων, έδιναν στην πόλη μια συγκεκριμένη προοπτική.

Στα χέρια, λοιπόν, των ιδιωτών, αυτών που λένε ότι εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι γιατί είμαστε Δημόσιο, τέλος πάντων, και είμαστε δυσλειτουργικό, αφέθηκε μια περιοχή δίπλα στην θάλασσα, μέσα στην θάλασσα, να γίνει ένα κρανίου τόπος.

Αυτό αναδεικνύει, κατά την γνώμη μας, αυτή η αντίφαση αναδεικνύει, κατά την γνώμη μας, την μοναδική πραγματικότητα. Στην συγκεκριμένη περιοχή ο δήμος είναι η μοναδική Δημόσια Αρχή που μπορεί και πρέπει, και θα το επιβάλλουμε αυτό, να υλοποιήσει τα σχέδια της ανάπλασης της περιοχής με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του.

Μια ανάπλαση που θα οδηγήσει σε ανάπτυξη την περιοχή, παίρνοντας υπ' όψιν της, αλλά σε μια άλλη κατεύθυνση, και την ανάγκη των ανθρώπων για δουλειά.

Τα τελευταία δυο χρόνια οι φερόμενοι ως ιδιοκτήτες της περιοχής, με τις ευλογίες και τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης τους, κατάφεραν ένα σημαντικό πλήγμα στα όνειρα αλλά και στους αγώνες των κατοίκων της περιοχής.

Αλλαγές στο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο και στο Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας, επαναφέρουν χρήσεις γης που επιτρέπουν την λειτουργίας βιομηχανιών στην περιοχή.

Ένας μεγαλοεπιχειρηματίας, ο Μελισσανίδης, και όχι μόνο, είναι σχεδόν έτοιμος να λειτουργήσει την εγκατάσταση του, που αποτελεί ένα περιβαλλοντικό έγκλημα που θέτει σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των ανθρώπων της πόλης.

Στις 21/1, τέσσερις μέρες πριν με την ψήφο του λαού ξεψυχήσει η συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, έδωσε άδεια λειτουργίας στον μεγαλοεπιχειρηματία για να λειτουργήσει το διυλιστήριο του λίγες δεκάδες μέτρα από κεντρική λεωφόρο και σπίτια της πόλης.

Είναι μόνος του; Όχι. Κοντά του και η πρόθεση της Λαφάρτζ, μια εταιρεία γαλλικών συμφερόντων που αγόρασε και την

τσιμεντοβιομηχανία, θέλει να ξαναξεκινήσει παραγωγή τσιμέντου στο συγκεκριμένο εργοστάσιο, που μέχρι τώρα ξέρετε, τα τελευταία χρόνια το χρησιμοποιούσαν σαν ουσιαστικά κέντρο μεταφοράς.

Δίπλα τους και στην ίδια κατεύθυνση ο ΟΛΠ, που αρνείται να παραχωρήσει κομμάτι της παραλίας στην πόλη για να μπορεί να έχει επαφή και πρόσβαση με την θάλασσα, έδωσε την δυνατότητα σε μια άλλη εταιρεία να μεταφέρει και να μεταφορτώνει σε δεξαμενόπλοια επικίνδυνα υγρά απόβλητα.

Το έργο το έχουμε ξαναδεί. Η περιοχή μας μετατρέπεται για άλλη μια φορά σε σκουπιδότοπος της Αττικής. Από την μια στιγμή στην άλλη, κουνώντας τα καθρεφτάκια και τις χάντρες, δήθεν για εργασία, σε μια πόλη που δοκιμάζεται από την ανεργία. Χιλιάδες συμπολιτών μας αυτή την στιγμή δεν έχουν δουλειά.

Θέλουν να πισωγυρίσουν την πόλη στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Με δυο τεράστιες διαφορές, όμως. Τότε είχανε καταφέρει να πείσουνε τους ανθρώπους ότι από την μια το δικαίωμα τους στην δουλειά συνταιριάζει και πηγαίνει μαζί με το δικαίωμα της πόλης στον θάνατο.

Οι παλιοί Δραπετσωνίτες γνωρίζουν τι σήμαινε το εργοστάσιο Λιπασμάτων της Δραπετσώνας και τι προβλήματα δημιουργούσε στην υγεία και την ζωή των ανθρώπων. Θυμάστε όλοι οι μεγαλύτεροι από μένα, θυμάστε τα ατυχήματα που δημιουργούσαν το πρόβλημα με την αμμωνία στην πόλη και ότι κάθε πρωί ξύπναγες περιμένοντας να μην ξαναδείς μπροστά σου αυτό το γεγονός, αυτό το πρόβλημα.

Το έχουμε, λοιπόν, ξαναδεί το έργο. Τότε, φυσικά, είχανε την δυνατότητα σε μια πόλη που δοκιμαζόταν να δίνουν 2.000- 3.000 θέσεις εργασίας. Να βάζουνε, δηλαδή, τον άνθρωπο να επιλέγει ανάμεσα στο να δουλέψει και άρα να μπορέσει να βοηθήσει την

οικογένεια του να επιβιώσει, και στο να διαλέξει την υγεία της οικογένειας του και να πάει σε αντίθεση και ενάντια σε αυτήν.

Αυτό το σκηνικό προσπαθεί να ξαναστηθεί σήμερα. Με μια τεράστια διαφορά. Ότι οι δικές του σκέψεις για δουλειά σήμερα απευθύνονται σε ένα μικρό, πολύ μικρό κομμάτι συμπολιτών μας και σε τελευταία ανάλυση απευθύνονται σε μια κοινωνία που δεν έχει την διάθεση, το 2015, να ξαναβάλει στην ζυγαριά το θέμα της δουλειάς με την ίδια της την ζωή.

Τεράστιες είναι οι ευθύνες της προηγούμενης δημοτικής Αρχής, που σήκωσε θόρυβο με το φαραωνικό σχέδιο για την Φόρμουλα 1, με τι αντίκρισμα, άραγε; Και ταυτόχρονα συναινούσε στο να οδηγηθεί το Περιφερειακό Συμβούλιο σε αποφάσεις που έδιναν τις περιβαλλοντικές άδειες που ήταν απαραίτητες για να προχωρήσει η λειτουργία του διυλιστηρίου.

Η νέα δημοτική Αρχή και οι δυνάμεις που την απαρτίζουν είναι κομμάτι του κινήματος που τα προηγούμενα χρόνια απαιτούσε να γίνει ανάπλαση της περιοχής σε όφελος των ανθρώπων, με προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αυτή η δημοτική Αρχή, δεν έχω τηλέφωνο.

Με προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας που εκτός από εμάς προέβη και ο ίδιος ο δήμος αλλά και ομάδα κατοίκων της πόλης, προσπαθήσαμε να μπλοκάρουμε τις αρνητικές εξελίξεις. Τον Μάη, μάλιστα, στις αρχές του, έχουμε την εκδίκαση της προσφυγής μας.

Συμμετείχαμε σε αγωνιστικές πρωτοβουλίες συλλογικοτήτων και φορέων της πόλης που προέβαλαν το όραμα για την δική μας ανάπλαση. Ταυτόχρονα, σε συνεργασία με τον αντιπεριφερειάρχη,

οργανώσαμε τη αντίδραση μας στα τετελεσμένα που η κυβερνητική πολιτική δρομολογούσε.

Μάλλον έφτασες πάνω στην στιγμή, υπουργέ μας, που θα έλεγα για σένα. Σήμερα, εμείς εκτιμάμε ότι πέρα από το, ότι με ευθύνες αυτού του δημοτικού συμβουλίου έχουμε ένα τετελεσμένο γεγονός. Έχουμε ένα εργοστάσιο που έρχεται σε αντίθεση με την προοπτική της πόλης να είναι έτοιμο να λειτουργήσει.

Παρά αυτή την αρνητική εξέλιξη, παρά το ότι αυτή η εξέλιξη άνοιξε, από ότι φαίνεται, την όρεξη και σε άλλους ιδιοκτήτες, με πολλά εισαγωγικά, γης να θέλουν να μας γυρίσουνε αρκετά χρόνια πίσω, υπάρχει μια θετική συγκυρία σε επίπεδο Περιφέρειας, δήμου και κυβέρνησης που πρέπει να αξιοποιηθεί.

Δυνάμεις που τα προηγούμενα χρόνια διεκδικούσαν σε επίπεδο κινήματος ανάπλαση της περιοχής με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του σήμερα μπορούν να πάρουν αποφάσεις που θα κρίνουν το μέλλον της πόλης. Μένει, φυσικά, να αποδείξουν, να αποδείξουμε, ότι αυτό θα το πράξουμε με θετικό τρόπο.

Η δημοτική Αρχή, σας στείλαμε κάποια συγκεκριμένα υλικά, θεωρώντας ότι χρειάζεται να πάμε σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο στο οποίο θα υπάρχει όσο γίνεται μεγαλύτερη δυνατή προετοιμασία για να πετύχουμε η πόλη αυτή, επί τέλους, να έχει ένα όργανο που θα έχει συγκεκριμένους στόχους, θα ξέρει πως θα τους αντιμετωπίσει, θα ξέρει τι ζητάει και θα ξέρει που θέλει να πάει αυτή η υπόθεση.

Η δημοτική Αρχή, λοιπόν, το επόμενο διάστημα πρέπει να πάρει πρωτοβουλίες και να συσπειρώσει τον λαό της πόλης γύρω από αυτές. Η αδιαπραγμάτευτη θέση της δημοτικής Αρχής είναι ότι το εργοστάσιο

του θανάτου δεν θα λειτουργήσει. Ότι δεν θα μπει μπροστά καμιά άλλη βιομηχανική δραστηριότητα.

Αυτή, θεωρώ, ότι πρέπει να είναι μια βασική θέση του δημοτικού συμβουλίου, που θα καθορίσει και τα επόμενα βήματα μας. Δεν έχουμε το δικαίωμα να αφήσουμε να επιστρέψει η πόλη σε αυτό που είχε, σε αυτή την εικόνα που είχε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα.

Το οφείλουμε σε όλους αυτούς που αγωνίστηκαν για δεκαετίες για το αυτονόητο δικαίωμα των ανθρώπων που κατοικούν στις δικές μας γειτονιές να μην είναι η αποθήκη για όλες τις ρυπογόνες δραστηριότητες όλης της Αττικής.

Ταυτόχρονα, η θέση μας, που πιστεύω ότι πρέπει να γίνει και θέση του δημοτικού συμβουλίου, είναι ότι στην περιοχή της ανάπλασης χωρούν δραστηριότητες φιλικές προς τον άνθρωπο και το περιβάλλον που θα δίνουν δουλειά στους ανθρώπους, χωρίς όμως να παίρνουν πίσω την ζωή της πόλης.

Για να γίνει αυτό καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις. Είδατε την πρόταση μας για την αλλαγή του ΡΣΑ. Είδατε την πρόταση μας για τις δραστηριότητες που θέλουμε το επόμενο διάστημα να βάλουμε μπροστά.

Η πρόταση για την αλλαγή του ρυμοτομικού σχεδίου, η πρόταση μας για το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας, είδες; Μπερδεύομαι και εγώ από τις πολλές φορές που τα έχουμε γράψει, είναι έτοιμο. Θέλουμε, είτε από την μεριά ενός υπουργείου, είτε από την μεριά δυο βουλευτών, να κατατεθεί σε ένα επόμενο νομοσχέδιο η πρόταση, η θέση, η άποψη του δημοτικού συμβουλίου της πόλης, που λέει ότι ο ΡΣΑ που άνοιξε σε ένα βράδυ μέσα, άλλαξε σε ένα βράδυ μέσα, τροποποίησε τις χρήσεις γης, έδωσε την δυνατότητα στο να

δημιουργούν βιομηχανικές εγκαταστάσεις στην περιοχή της ανάπλασης, που μέσα σε ένα βράδυ, μαζί με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο έδωσε την δυνατότητα στους ιδιοκτήτες γης να αβγατίνουν με την μετατροπή του 0,4 που ήτανε ο συντελεστής δόμησης σε 0,6 να μεγαλώσουν την περιουσία τους σε βάρος της ζωής των ανθρώπων της πόλης κατά μερικές δεκάδες εκατομμύρια.

Εύκολα, λοιπόν, μπορούμε, όχι εμείς. Εκείνοι που μπορούν, και αυτό θα ζητήσουμε, να προχωρήσουν σε νομοθετική ρύθμιση το αμέσως επόμενο διάστημα, που θα καθορίζουν χρήσεις γης, αποκλείοντας βιομηχανικές δραστηριότητες.

Με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, το αργότερο σε ένα μήνα είμαστε σε αρκετά καλό δρόμο να καταθέσουμε την πρόταση μας. Θα προτείνουμε το νέο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο της πόλης που θα ανατρέψει τις επιλογές της προηγούμενης κυβέρνησης.

Ζητάμε από το Περιφερειακό Συμβούλιο να συνεδριάσει με θέμα το εργοστάσιο του Μελισσανίδη για την ανάπλαση. Να πάρει αποφάσεις που θα οδηγήσουν μετά από ελέγχους σε άρση των αδειοδοτήσεων που δόθηκαν στον Μελισσανίδη.

Ταυτόχρονα, ζητάμε να μην δοθούν άδειες σε άλλες επιχειρήσεις. Να χρηματοδοτήσει μέσα από την επόμενη τροποποίηση του προϋπολογισμού της Περιφέρειας τον δήμο με 5.000.000 ευρώ, ώστε να μπορέσουμε απαλλοτριώσουμε μέρος της έκτασης των Λιπασμάτων, να γίνουμε με αυτό τον τρόπο ο μόνος δημόσιος παίκτης που μπορεί να έχει εκείνο το κρίσιμο κομμάτι γης στην ιδιοκτησία του που θα επιβάλλει αύριο τις λύσεις συνολικά για την περιοχή των 640 στρεμμάτων.

Να προχωρήσει σε συνεργασία μαζί με τον δήμο σε διεθνή αρχιτεκτονικό διαγωνισμό που θα αποτυπώνει την αντίληψη μας για την ανάπλαση, δίνοντας κατευθύνσεις που εμείς θεωρούμε ότι η πόλη έχει ανάγκη, που εμείς θεωρούμε ότι απαντούν στο πως εμείς βλέπουμε την ανάπτυξη αυτού του τόπου, για πάρκο αλλά και χρήσεις, αξιοποιώντας κυρίως τα υπάρχοντα κτίρια, χρήσεις παιδείας, υγείας, πολιτισμού και αναψυχής.

Να χρηματοδοτήσει μέσα από τον προϋπολογισμό της έργα στην περιοχή που ανήκει στον δήμο, με στόχο την αναβάθμιση της. Έχουμε την πρόταση για το γήπεδο Βάζος και για το γυψάδικο.

Ήδη στην τροποποίηση του τεχνικού προγράμματος του δήμου θα προχωρήσουμε σε αρχιτεκτονικό διαγωνισμό για την μετατροπή του Βάζος σε στάδιο. Σε ένα στάδιο που έχει ανάγκη η περιοχή του ευρύτερου Πειραιά. Σε ένα στάδιο που μέσα από τις δραστηριότητες του θα πνίξει οποιονδήποτε θελήσει τον χώρο της ανάπλασης να τον γυρίσει μερικά χρόνια πίσω.

Ταυτόχρονα, ζητάμε από την κυβέρνηση και τον ΟΛΠ να προχωρήσουν στην ανατροπή της σύμβασης μεταξύ ΟΛΠ και Oil 1, κάτι που θα οδηγήσει στην μη λειτουργία του εργοστασίου σε κατοικημένη περιοχή.

Ήρθανε σήμερα, μας βρήκανε κάποιοι εργαζόμενοι του Μελισσανίδη. Ξέρετε, είναι τρομακτικό να βλέπεις ανθρώπους που βασανίζονται από την ανεργία να έχουνε απέναντι τους ένα αφεντικό που να τους λέει, ή αποδεχτείτε ένα εργοστάσιο εκεί που ζείτε, εκεί που μένετε, Δραπετσωνίτες είναι, ξέροντας από την εμπειρία σας κιόλας, γιατί την κάνατε αυτή την δουλειά, τι μπορεί αυτό το πράγμα να προξενήσει, να προκαλέσει σε σας και τις οικογένειες σας,

ρискάροντας όχι μόνο όταν είστε στον χώρο της δουλειάς, που αυτό είναι επιλογή σας, την ίδια σας την ζωή, ρискάροντας σε χερσαίο κομμάτι να συμβεί αυτό που συνέβη πριν δυο- τρία χρόνια που τέσσερις μέρες, γιατί αυτή η δραστηριότητα γίνεται εν πλώ, γίνεται στην Κυνοσούρα, που τέσσερις μέρες προσπαθούσαμε να σβήσουμε, όχι εμείς, οι Πυροσβεστικές δυνάμεις, την φωτιά που είχε αρπάξει η θάλασσα, έτσι;

Βάζουνε, λοιπόν, αυτούς τους ανθρώπους να διαλέξουνε και εμείς δεν πρέπει να το επιτρέψουμε, ανάμεσα στην ανάγκη να έχουνε δουλειά για να επιβιώσει η οικογένεια τους και στο να βάλουνε οι ίδιοι, και οι ίδιοι, σε κίνδυνο την ίδια την ζωή και την ασφάλεια και των δικών τους οικογενειών.

Δεν μπορείς να αποδέχεσαι στα 75 μέτρα από το τελευταίο σπίτι της Χαραυγής να αποθηκεύονται πετρελαιοειδή. Και δεν μπορούν να βάζουν κανένα εργαζόμενο ή άνεργο της πόλης να μπαίνει σε αυτή την λογική.

Εμείς, λοιπόν, λέμε, εμείς δεν θέλουμε επιχειρηματίες να κλείνουν τις δουλειές τους. Εμείς θέλουμε το κράτος να τους επιβάλλει, ειδικά τέτοιες δουλειές, έτσι, που έχουνε ρίσκο και για το περιβάλλον και την υγεία των ανθρώπων, το κράτος να τους επιβάλλει να τις δημιουργούν σε μη κατοικημένες περιοχές. Και έχουν τέτοιες δυνατότητες. Έτσι.

Επομένως, μακριά από μας αυτό το ψευδοδίλημμα. Και δουλειά οι εργαζόμενοι και δικαίωμα στην ζωή και στην υγεία και στην ζωή τους οι εργαζόμενοι.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να έχουν αποτέλεσμα οι προσπάθειες μας, προσπάθησα εισηγητικά έτσι να τονίσω δυο- τρία

σημεία. Σας στείλαμε, νομίζω, όλα εκείνα τα υλικά που είναι επεξεργασίες, όχι εν κενώ φυσικά. Που πατάγανε στις δράσεις του κινήματος σε όλα τα προηγούμενα χρόνια, τις επεξεργασίες της δημοτικής Αρχής για το επόμενο διάστημα. Νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε μια καλή κουβέντα σε αυτή την κατεύθυνση.

Αυτό που εμείς θέλουμε να δηλώσουμε, κλείνοντας, είναι ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να έχουν αποτέλεσμα οι προσπάθειες μας είναι η ενημέρωση και ενεργοποίηση των συμπολιτών μας. Τίποτα θετικό δεν μπορεί να συμβεί αν δεν κινητοποιηθούν οι κάτοικοι της πόλης μας.

Σε αυτή την κατεύθυνση προτείνεται ένα πρόγραμμα δραστηριοτήτων και δράσεων. Το έχετε δει. Μπορεί να εμπλουτιστούν και με άλλες, που θα φέρει την περιοχή της ανάπλασης στο κέντρο, στο επίκεντρο της ζωής της πόλης.

Ταυτόχρονα, θα επιδιώξουμε ως δημοτική Αρχή η ανάπλαση και ο αγώνας της πόλης για αυτήν, να γίνει υπόθεση του ευρύτερου Πειραιά, θέτοντας το ως θέμα στις δημοτικές Αρχές των υπόλοιπων δήμων της περιοχής, γιατί όλα όσα έχουμε στο μυαλό μας και έχετε, να γίνουν, θεωρούμε ότι δεν είναι κάτι σε όφελος μόνο των κατοίκων της πόλης αλλά είναι κάτι που αφορά τον ευρύτερο Πειραιά.

Η σημερινή συζήτηση πιστεύω ότι θα έχει ως αποτέλεσμα να μπει ο δήμος, μαζί με τους φορείς της πόλης, μπροστά στην προσπάθεια για τον δικό μας τρόπο που έχουμε δει και πρέπει να σχεδιάσουμε το μέλλον μας.

Δεν έχω να πω κάτι άλλο εισηγητικά. Οτιδήποτε ερώτηση θέλετε να κάνετε είμαστε ανοιχτοί να απαντήσουμε. Νομίζω ότι πρέπει να

ξεκινήσουμε μια κουβέντα που θα στοχεύει σε αυτή την λογική που εγώ προσπάθησα να δώσω μέσα από την εισήγηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Προσήλθαν η δημοτική σύμβουλος Δατσέρη Βασιλική, Διδυμιώτης Σώζων, Λαμπρίδης Χρήστος και Νικάνδρου- Ρέπα Γαρυφαλιά.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Και ο Καψοκόλης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Και ο κύριος Καψοκόλης. Σωστά.

Προσήλθαν στην συνεδρίαση οι δημοτικοί σύμβουλοι Δατσέρη Βασιλική, Διδυμιώτης Σώζων, Λαμπρίδης Χρήστος, Ρέπα- Νικάνδρου Γαρυφαλλιά, Καψοκόλης Πέτρος

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Επίσης παρευρίσκονται ο κύριος Λαφαζάνης Παναγιώτης, υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Η κυρία Καρακώστα Εύη, βουλευτής Β Πειραιά του ΣΥΡΙΖΑ, η κυρία Κουτσούμπα Δέσποινα, περιφερειακή σύμβουλος, ο κύριος Καραγιαννάκης ο Παναγιώτης, πρόεδρος δημοτικού συμβουλίου Περάματος.

Λοιπόν, πριν προχωρήσουμε στις τοποθετήσεις, ερωτήσεις υπάρχουνε; Να τελειώνουμε.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Να κάνω μια ερώτηση εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Να κάνετε. Το μόνο που θα παρακαλούσα, πριν να λέτε το όνομα σας για να γράφεται και στα πρακτικά, γιατί δεν ξέρω αν...

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Μπεάζογλου Νίκος. Είμαστε από το συντονιστικό των φορέων, ξέρετε. Θέλω να ρωτήσω, πιο πολύ επειδή είναι και ο κύριος υπουργός εδώ, επειδή στις 6 του Μάη έχουμε την προσφυγή στο Συμβούλιο Επικρατείας, όπως ανέφερε ο δήμαρχος, που έχει προσφύγει και ο δήμος και μια σειρά κατοίκων. Αν, δηλαδή, ακυρωθεί η απόφαση του Μανιάτη, που ήταν απαράδεκτη...

Κος :

Ποια απόφαση;

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Ότι να χαρακτηρίσει την περιοχή, κύριε Λαφαζάνη, πριν τροποποιήσουνε το νέο Ρυθμιστικό έβγαλε απόφαση που το παλιό Ρυθμιστικό έλεγε για εξυγίανση στην περιοχή και όλα τα πολιτικά κόμματα είχανε περάσει και είχανε πει, εκεί καμία άδεια λειτουργίας. Θα κλείσουνε όλα. Ο Σουφλιάς. Μέχρι και ο Παπανδρέου είχε περάσει και λέει, κοινωνικό απαρτχάιντ. Δεν γίνεται τίποτα. Αν εσείς, σαν υπουργείο, ακυρώσετε αυτή την απόφαση, μας διευκολύνετε και στο Συμβούλιο Επικρατείας.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) δεν κατάλαβα. Η προσφυγή για ποιο πράγμα είναι;

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Η προσφυγή για να ακυρώσουμε την απόφαση του Μανιάτη.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Πριν από τον νόμο.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Πριν από τον νόμο. Παράλληλα, όπως είπε και ο κύριος Βρεττάκος, πρέπει να τροποποιηθεί και το νέο Ρυθμιστικό, στην παράγραφο εκείνη που αναφέρεται, γιατί μετά έγινε, φωτογραφική διάταξη ήτανε και μεταφέρθηκε μετά στον νόμο. Και μετά είναι, φυσικά, πρέπει και το Περιφερειακό Συμβούλιο να τοποθετηθεί για τις σχετικές αποφάσεις που έχει πάρει.

Δηλαδή, αυτό θα διευκολύνετε να λυθεί ένα κορυφαίο ζήτημα που το ξέρετε πολύ καλά. Υπάρχουν και φωτογραφίες από την Πανπειραϊκή, από τα κινήματα και τι αγώνα έχει δώσει εκεί ο κόσμος.

Αυτό είναι το βασικό μου ερώτημα, για να προχωρήσουμε και να λυθούνε τα πόδια και να αποκτήσει επί τέλους ένα δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα αυτή η περιοχή, προς όφελος του λαού μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, άλλος. Δεν βλέπω να υπάρχουν άλλες ερωτήσεις. Λοιπόν, τοποθετήσεις. Κύριε υπουργέ, μήπως θέλετε να...

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Να ακούσω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ωραία, άλλος. Ποιος θέλει να τοποθετηθεί; Έλα, κύριε Ζαχαρία.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Είναι η δεύτερη φορά που συζητάμε το θέμα. Για την ακρίβεια η πρώτη ουσιαστικά δεν ήταν συνεδρίαση, θα έλεγα. Ήταν περισσότερο σαν μια σύσκεψη ανταλλαγής απόψεων.

Ουσιαστικά σήμερα μπαίνει σαν θέμα, υπάρχουν εισηγητικά, μπορούμε να πάρουμε αποφάσεις. Άρα, σήμερα, κατά την γνώμη μου κάπως καθυστερημένα, βλέπουμε το θέμα.

Είναι μια ευκαιρία, πάντως, σημαντική, γιατί τα τελευταία, ας πούμε, ας πάρουμε τον ενιαίο δήμο. Γιατί δυο δήμοι ζούσαν σε διαφορετικές ταχύτητες. Η Δραπετσώνα, κατά τεκμήριο, ασχολιόταν, λίγο ή πολύ. έπαιρνε πρωτοβουλίες, λίγο ή πολύ.

Το Κερατσίνι πρακτικά το 94 και μετά, που ο Χρονόπουλος και ο Σαράφογλου... ένα σχέδιο ανάπτυξης τότε και της ΑΝΔΥΠ, πρακτικά δεν ασχολιότανε.

Φτιάχνετε ο ενιαίος Καλλικρατικός δήμος. Στο διάστημα που πέρασε συγκροτημένα το συμβούλιο δεν συζήτησε. Για παράδειγμα, τα χρόνια πέρασαν, μαθαίναμε για την πίστα Φόρμουλα από δημοσιεύματα.

Στο Δημοτικό Συμβούλιο συζήτηση που να εγκρίνει αυτή την ιδέα δεν έγινε ποτέ. Πέρασε στο ξώφαλτσο, σαν μια σελίδα μέσα στο Επιχειρησιακό, που όλοι σχεδόν το ψηφίσαμε, ένα κείμενο 400 σελίδων, κάποιοι με επιφύλαξη για αυτή την σελίδα.

Και υπήρχε και μια επιτροπή ανάπτυξης η οποία είχε καταλήξει κάποια πράγματα και λειτουργούσε. Λοιπόν, να μπορούμε, και έχει μεσολαβήσει, ας πούμε, και αυτό το διάστημα.

Πως το σκέφτομαι εγώ το θέμα, γιατί σήμερα είναι μια συνολική συνεδρίαση. Είναι μια ευκαιρία να κάνουμε μια συνολική συζήτηση. Θέλω να κάνω ορισμένες, κατ' αρχάς, παρατηρήσεις.

Πρώτη. Μιλάμε για ένα χώρο ο οποίος ιδιοκτησιακά δεν είναι δικός μας. Ασφαλώς υπάρχουν, υπάρχει δικαίωμα σε όλους μας να βάλουμε, να διατυπώσουμε ενστάσεις ή ερωτηματικά για το ιδιοκτησιακό. Ωστόσο, αυτά κάποτε μπαίνουν, κάποτε τελειώνουν.

Δηλαδή, δεν γίνεται να συζητάμε άλλους έξι μήνες αν είναι της Εθνικής ή όχι. Ας μπει από το Δημοτικό Συμβούλιο μια ομάδα

δημοτικών συμβούλων και τεχνοκρατών να ελέγξει αν οι τίτλοι είναι στην Εθνική, είναι στον Ζούπη, είναι στο Δημοτικό Συμβούλιο ή του Χαρδούβελη.

Δεν γίνεται, δηλαδή, εσασί να συζητάμε ως φερόμενους ιδιοκτήτες. Πρέπει να έχουμε καθαρό τοπίο και αυτό δεν το καθορίζει η άποψη του Ζούπη, του Μπεάζογλου, του Βρεττάκου, του οποιουδήποτε. Το καθορίζουν οι κανόνες του παιχνιδιού. Άρα, ας το ψάξουμε. Με ένα χρονοδιάγραμμα, ότι ισχύει το άλφα ή το βήτα.

Δεύτερον. Το λέω αυτό γιατί όταν θα κάνω επισημάνσεις στο ψήφισμα θα πω γιατί το λέω. Δεύτερον. Το σίγουρο είναι ότι ο ρόλος της αυτοδιοίκησης στο να διατυπώσει άποψη, σχέδιο, και να έχει καθοριστικό ρόλο, αυτό είναι κάτι το αδιαπραγμάτευτο. Και της τοπικής και της περιφερειακής. Άρα, οφείλουμε να έχουμε κάτι.

Και το τρίτο είναι ότι όταν έχεις μια έκταση 640 στρεμμάτων, είναι πράγματι μια μεγάλη δυνατότητα και μια μεγάλη ευκαιρία, ένα συγκριτικό ατού μιας περιοχής να δει θέματα ανάπτυξης με δημιουργία θέσεων εργασίας, συνδεδεμένο με την περιβαλλοντική αναβάθμιση.

Άρα, διαμορφωνόντουσαν λίγο ή πολύ ιστορικά από φορείς, από τον δήμο, από άλλους, εκεί που συγκλίνανε τα ρυάκια και οι θέσεις ήτανε ότι πρέπει να γίνει επί τέλους, μια ανάπλαση που να διασφαλίζει την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών στις ακτές, που να αναβαθμίζει σημαντικά το πράσινο, το περιβάλλον με την δημιουργία ενός πάρκου μητροπολιτικού, πως το ονόμαζε ο καθένας, και τρίτο, ότι δίνει και μια αναπτυξιακή ευκαιρία, στηριγμένη σε δημόσιες ή ιδιωτικές επενδύσεις.

Σημασία έχει ο τύπος της ανάπτυξης που θα γίνει εκεί. Το αν θα είναι βιομηχανίες, βιοτεχνίες ή θα είναι κάτι άλλο, για το αν εμείς θα είμαστε σύμφωνοι.

Ενδεικτικά, ας πούμε, σε ένα ψήφισμα της επιτροπής ανάπλασης έλεγε, να υπάρχουν κοινόχρηστοι χώροι, κοινωφελείς χρήσεις γης, πολιτιστικές, αθλητικές, ψυχαγωγικές δραστηριότητες, περιορισμένες χρήσης σε σχέση με την θάλασσα, την ναυτιλία, τον τουρισμό.

Ας πούμε ότι εδώ γινόταν μια προσπάθεια να περιγραφεί ένας τύπος ανάπτυξης, συμβατός, που να σέβεται τον άνθρωπο, το περιβάλλον και τα λοιπά.

Ενώ υπήρχαν αυτά και τα συζητάγαμε και ήμασταν όλοι ευτυχισμένοι, χρόνια μέσα στην απραξία και κάτω ήτανε η γνωστή εικόνα, σημειώθηκαν το τελευταίο διάστημα, και έχει δίκιο ο δήμαρχος, βήματα πίσω.

Δηλαδή, ενώ συζητάγαμε για το όραμα, εκεί δημιουργόντουσαν επενδύσεις. Άρχισαν να δημιουργούνται δραστηριότητες. Άρχισε δραστηριότητες οχλούσες ως προς το περιβάλλον, που τροφοδότησαν μια ανησυχία, αντιδράσεις πολιτών, συντονιστικά, κάποιες πρώτες κινήσεις και τα λοιπά.

Ενε ολίγοις, το καθήκον μας εμάς είναι σε δυο επίπεδα. Το πρώτο είναι να καθαρίσουμε το τοπίο. Δηλαδή, ποιο είναι το τοπίο; Όσο ισχύει οι διατάξεις Μανιάτη που εκεί προβλέπει βιομηχανικές και βιοτεχνικές δραστηριότητες, έχω κι εγώ δικαίωμα να πάρω 50 στρέμματα από την Εθνική και να πάω να κάνω ένα βυρσοδεψείο. Λέω τώρα.

Άρα, κατά την γνώμη μου, μαζί με την δραστηριότητα των φορέων, είναι εδώ ο υπουργός, είναι μια ευκαιρία, η κυβέρνηση πρέπει αυτό να το αλλάξει. Στοπ σε αυτές τις δραστηριότητες.

Δεν ξέρω τι γίνεται, για να μιλήσω σοβαρά, με την υπάρχουσα, που εδώ πρέπει να παρέμβει η Περιφέρεια, κατ' αρχάς σε επίπεδο ελέγχων στα περιβαλλοντικά, σε θέματα ελέγχου νομιμότητας. Αν όλες οι δραστηριότητες, όπως έχουν επεκταθεί, είναι νόμιμες.

Αυτό που ξέρω είναι ότι μπορεί να είναι σημείο τομής μια νομοθετική πρωτοβουλία, είναι απλή, που να αλλάζει τις διατάξεις Μανιάτη. Στοπ στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές. Με αυτό καθαρίζει το τοπίο και ξαναγυρνάμε από την αρχή να συζητήσουμε τι θα κάνουμε εκεί.

Εδώ θέλει, λοιπόν, ένα σχέδιο. Πάω στο ψήφισμα που προτείνεται. Θέλω να κάνω τις εξής παρατηρήσεις εδώ. Αυτός είναι συνδεδεμένο με τις παρατηρήσεις που έκανα για το ιδιοκτησιακό. Δήμαρχε, πρόσεξε.

Δεν ξέρω, στο ψήφισμα, σε τρία διαφορετικά σημεία εμφανίζονται, κατά την γνώμη μου, τρεις διαφορετικές απόψεις για το ιδιοκτησιακό.

Δηλαδή, όταν αρχίζει το κείμενο, λέει, να αποτελέσει δημόσια περιουσία προς όφελος των κατοίκων της πόλης μας. Δηλαδή, εμφανίζει κάτι ως διεκδίκηση. Να αποτελέσει δημόσια περιουσία.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Συμφωνούμε σε αυτό;

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Πρόσεξε. Θα σου πω. Θα δούμε στο τέλος αν θα συμφωνήσουμε. Όταν τελειώνει το κείμενο, το ψήφισμα, λέει, διαβεβαιώνουμε ότι η περιοχή

ανήκει στους κατοίκους της Δραπετσώνας και του Κερατσινίου και το θέμα είναι η αξιοποίηση της.

Δηλαδή, στην αρχή λέει, θα διεκδικήσουμε ότι είναι δικό μας. Στο τέλος λέει, είναι δικό μας και σας το λέμε, πολίτες, και στην μέση λέει, Περιφέρεια, δώσε 5.000.000 να κάνουμε απαλλοτρίωση. Τι ισχύει από τα τρία; Ως εισήγηση της δημοτικής Αρχής. Ότι το διεκδικούμε; Ότι θέλουμε να το απαλλοτριώσουμε και να δώσουμε και 5.000.000;

Που εδώ, παρένθεση, αν είναι να γίνει κίνηση πρέπει να γίνει για όλη την έκταση. Όχι για μέρος της έκτασης που αναφέρει εκεί. Ή ότι είναι ήδη δικό μας; Άρα, είμαστε ήσυχoi. Αυτό ως παρατήρηση γιατί θέλει το κείμενο, ας το πω ευγενικά, ένα χτένισμα.

Παρατήρηση δεύτερη και σοβαρή. Στον χώρο αυτόν τι συμφωνούμε; Ότι χρειάζεται και κάποιου τύπου ανάπτυξη. Ίσως χρειάζεται μια πιο ειδική συζήτηση για αυτό. Γιατί όλοι συμφωνούμε στο τι δεν θέλουμε. Κανείς δεν θέλει βιομηχανικές χρήσεις, βιοτεχνικές, ότι θυμίζει το απεχθές παρελθόν, πώς να το πω;

Αλλά αυτό δεν συμβιβάζεται με το 0,1 που λέτε. Εγώ όσα χρόνια έχω ασχοληθεί, τουλάχιστον, στα πλαίσια του Καλλικρατικού δήμου, ή και παλιότερα ότι έβλεπα, το 0,1 δεν ξέρω αν καλύπτει και τα υπάρχοντα κτίρια. Δεν ξέρω ποιος το προτείνει.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Η δημοτική Αρχή το προτείνει.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Ναι, αν το προτείνετε με βάση στοιχεία. Γιατί η πρόταση των δημοτικών συμβουλίων ήταν 0,4, ο ΟΡΣΑ το έκανε 0,6 και το 0,4 στα 640 στρέμματα είναι κάτι το ανθρώπινο, που σου επιτρέπει ανάπτυξη με επίκεντρο τον άνθρωπο, με σεβασμό στο περιβάλλον και τα λοιπά.

Το 0,1 επιτρέπει να πας να φτιάξεις μόνο κάνα ουρητήριο σε κάνα παρκάκι.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Πόσο... το 0,1, κύριε Ζούπη;

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Το 0,1 στα 640.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Όσο είναι.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Υπάρχουν ήδη κτίσματα. Το 0,1 είναι λάθος. Υπάρχουν ήδη κτίσματα που μετράνε. Στο Σελεπίτσαρη δεν μπόρεσε κάποτε να μπει λυόμενο θέατρο γιατί δεν χώραγαν τα καμαρίνια στον συντελεστή δόμησης της συγκεκριμένης περιοχής. Άρα, αυτό θέλει μια διερεύνηση. Τρίτον.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Λέω την γνώμη μου. Τρίτον. Στην αρχή του ψηφίσματος, που είναι το πρώτο ψήφισμα της νέας περιόδου, κατά την γνώμη μου το τρίπτυχο πρέπει να μπαίνει στην αρχή, για να καθορίζονται οι στόχοι των κινήσεων. Η πρόσβαση, το ανθρώπινο. Αυτά που είπατε και στην εισήγηση. Το ανθρώπινο περιβάλλον, η ανάπτυξη συγκεκριμένου τύπου.

Τέταρτο. Νομίζω ότι έστω έμμεσα, χωρίς να το επαναφέρουμε εμείς, πρέπει να απαντάτε σε μια φιλολογία που έχει αναπτυχθεί τελευταία, ότι κάπου ξανασυζητιέται η ιστορία σε κάποια κέντρα, η πίστα Φόρμουλα. Μπορεί να μην αναφερόμαστε εκεί αλλά να εντείνουμε στο τι εμείς θέλουμε. Και άρα από κει να υπονοείται στο τι δεν θέλουμε.

Και πέμπτη παρατήρηση στο ψήφισμα είναι το εξής. Εγώ δεν καταλαβαίνω, δεν είναι το σημείο της βαριάς αντίρρησης. Ας το πάρουμε αν το προτείνουμε, να το ψηφίσουμε, να πάμε.

Λέτε εδώ, προφανώς και έχει δίκιο όσοι έχουνε γράψει πρόσφατα σε άρθρα, σε ρεπορτάζ, ότι είναι μια ευκαιρία αυτή η περίοδος, με την έννοια ότι κυβέρνηση, Περιφέρεια, δήμος, κατά κάποιο τρόπο είναι σε ένα ιδεολογικό, πολιτικό, πώς να το πω, μπλοκ. Άρα θέλει κάποιες συμμαχίες, κάποιες συνεννοήσεις.

Αυτό για τον ΟΛΠ γιατί να δημιουργήσουμε, δηλαδή, για τον ΟΛΠ λέει να διεκδικηθεί από τον δήμο η αξιοποίηση της έκτασης που διαχειρίζεται ο ΟΛΠ στην συγκεκριμένη περιοχή. Να ακυρωθεί η ήδη υπάρχουσα παραχώρηση μέρους αυτής της έκτασης σε ιδιώτες για χρήσεις επικίνδυνες για το περιβάλλον. Εάν είναι να διατυπώσουμε ότι να μην αναπτυχθεί παραλιακά κάτι το επικίνδυνο, έχει οκεί.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Λέω, ρε Νίκο.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) ελεύθερη παραλία...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Ναι, ρε παιδί μου, εντάξει. Εγώ δεν λέω για τις δραστηριότητες. Λέω, αυτό είναι το μέτωπο, ας μπει. Γιατί εγώ θα ήθελα η δημοτική Αρχή στο τέλος κάποιες διορθώσεις να τις περάσει. Από κει και πέρα το ψήφισμα θα το ψηφίσω. Και θα το ψηφίσω με όλες, τα ερωτηματικά και τις αντιρρήσεις που έχω για ένα λόγο.

Ότι αφού κυβέρνηση, Περιφέρεια, δήμος κινούνται στο ίδιο μήκος κύματος, τώρα είναι η ευκαιρία. Δεν θέλω να θεωρηθεί ούτε 1 τοις χιλίοις ότι μπήκα, μπήκε κανείς εμπόδιο σε αυτό.

ξεκάθαρο τοπίο, και το Δημοτικό Συμβούλιο μέσα, να γίνει όλο πάρκο; Να γίνει όλο πάρκο. Να υπάρχει ανάπτυξη; Να γίνει και ανάπτυξη. Ότι θέλετε. Θα το ψηφίσουμε.

Βέβαια, επιμένω ότι διορθώστε τα πράγματα γιατί θα μας δημιουργήσουν, πχ, όπως στην περίπτωση του συντελεστή. Ας πούμε, οι προτάσεις των φορέων στον συντελεστή 0,1 δεν χωράνε, από ότι βλέπω εδώ, στο Τερψιχόρη. Που λένε για νοσοκομείο Παίδων, για μια σειρά πράγματα. Δεν χωράνε.

Να σου πω κάτι; Μπορεί να κάνω λάθος εγώ. Να χωράνε. Τα μέτρησε κανείς, ότι τόσο είναι και άρα λέει τον συντελεστή δόμησης τόσο περισσεύει μην τυχόν και χτιστεί κάτι ακόμα; Λέω τώρα εγώ. Λοιπόν, αυτές είναι οι παρατηρήσεις που ήθελα να κάνω. Δεν θέλω κάτι άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ωραία. Λοιπόν, κατ' αρχάς θα σας ξαναπαρακαλέσω, λίγο ησυχία. Έχει ζητήσει τον λόγο η κυρία Καρακώστα. Προσήλθε και ο κύριος Τζανής.

Προσήλθε στην συνεδρίαση ο κύριος Τζανής

Κα ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Κατ' αρχήν να καλησπερίσω όλους και όλες σήμερα, σε αυτό το πολύ σημαντικό Δημοτικό Συμβούλιο. Θέλω πριν ξεκινήσω συγκεκριμένα για το θέμα να πω ότι χαίρομαι πάρα πολύ γιατί πριν 25 χρόνια, από αυτήν εδώ την θέση ήμουν υποχρεωμένη να λέω μονίμως όχι σε ότι πρόταση ερχόταν.

Αναφέρθηκε προηγούμενα ο Ζαχαρίας ο Ζούπης σε ένα μικρό ιστορικό των προτάσεων που γίνανε μέχρι σήμερα. Και μπορώ σήμερα να είμαι χαρούμενη, πρώτον, γιατί με όσα δεν έγιναν έχουμε έναν χώρο ελεύθερο να τον διαχειριστούμε όπως θέλουμε. Και αυτό είναι το σημαντικότερο από όλα.

Δεύτερον, έρχομαι να πω ότι σήμερα από το Δημοτικό Συμβούλιο κατατίθεται μια πρόταση που έχει καλή, σωστή κατεύθυνση. Και είναι, θεωρώ, πάρα πολύ σημαντικό για όλους και όλες, όσες έχουμε αγωνιστεί για αυτή την δουλειά.

Σήμερα βρίσκονται αρκετοί εδώ, όπως και ο Παναγιώτης ο Λαφαζάνης, που ήταν από τους ανθρώπους που πραγματικά μαζί παλέψαμε. Δεν ξέρω αν ήρθε ο Θοδωρής ο Δρίτσας, επίσης μαζί μας και πάρα πολλοί άλλοι που βρίσκονται εδώ και συνεχίζουν να αγωνίζονται για το καλό αυτού του χώρου.

Εκείνο που θέλω να πω είναι την σκέψη την δική μου και τι ονειρευόμουν όλα αυτά τα χρόνια, πως ονειρευόμουν να δω αυτό το χώρο. Και για αυτό θα συνεχίσω και να παλεύω και να οδηγώ τα πράγματα προς αυτή την κατεύθυνση, όσο μπορώ, ως άνθρωπος, ως

πολίτης αυτής της πόλης και από την νέα μου θέση, που είναι βουλευτής της κυβέρνησης πια.

Τι σημαίνει αυτό; Στον χώρο τον κενό που θέλαμε να έχουμε, προσέξτε, δεν είναι ότι τον θέλαμε εντελώς κενό. Θέλω να θυμίσω ότι εμείς, ως επιτροπή, κάναμε έναν εξαιρετικό αγώνα για να κρατήσουμε μερικά κτίρια τα οποία γκρεμίστηκαν, και ήταν τα κτίρια τα μπροστά στην παραλία, που ήταν μνημεία αρχιτεκτονικής, βιομηχανικής ιστορίας. Όσοι είναι αρχιτέκτονες, όσοι ξέρουν από αυτό. Υπήρχαν τα πρώτα τοξωτά μπετά στην Ελλάδα. Και όμως, αυτά γκρεμίστηκαν.

Αρα, λοιπόν, δεν είμαστε υπέρ ενός εντελώς άδειου χώρου. Αλλά και πάλι αυτός ο χώρος δεν είναι άδειος. Αυτά τα 640 στρέμματα, εκτός από τα διατηρητέα κτίρια τα οποία είναι, γκρέμια τα βλέπει ο πολίτης αλλά στην αναστύλωση τους είναι, θα είναι εξαιρετικοί χώροι. Έχουν εξαιρετικές μνήμες μέσα τους και μπορούμε να εντάξουμε εξαιρετικές χρήσεις. Χρήσεις που έχει ανάγκη ο τόπος.

Λένε οι κάτοικοι, να γίνει ένα παιδιατρικό νοσοκομείο. Να γίνει ένας παιδικός σταθμός. Να γίνει ένα μουσείο. Να γίνει ένα εστιατόριο. Όλα αυτά γίνονται στα υπάρχοντα τετραγωνικά μέτρα.

Αν συνυπολογίσουμε δε και προτείνουμε τον χαρακτηρισμό των κτιρίων της ΑΓΕΤ Ηρακλής, τα οποία είναι και αυτά εξαιρετικά πολλά τετραγωνικά μέτρα και τα οποία χαρακτηρίζουν την πόλη μας και την βιομηχανική της ιστορία, θα έχουμε πολλά τετραγωνικά μέτρα ήδη δομημένα, που απλά θέλουν να τους δώσουμε κατεύθυνση και χρήση.

Σε αυτή, λοιπόν, την κατεύθυνση εγώ ονειρεύομαι αυτόν τον χώρο. Και έτσι, για να σας δώσω μια εικόνα, βλέπουμε αυτά τα σιλό και λέμε, πω, πω, τι είναι αυτό το πράγμα; Και όμως, αυτά τα σιλό μπορούν να μπουν πάρα πολλές χρήσεις και ας σκεφτούμε όλοι και

όλες μαζί στο τέλος αυτών των σιλό, εκεί επάνω, σε αυτό το ύψος, ένα διώροφο οριζόντιο όγκο, να υπήρχαν εξαιρετικά εστιατόρια.

Νομίζω όλη η Αθήνα, όλη η Αττική, ίσως και όλη η Ελλάδα θα πέρναγε να φάει σε αυτή την θέση. Και δεν το λέω τυχαία αυτό. Δεν το λέω γιατί είναι όνειρο μου. Γιατί αν πραγματικά δημιουργηθούν αυτές οι χρήσεις, θα υπάρχουν και τεράστια έσοδα και πολλές θέσεις εργασίας.

Δεν λέμε, ας πούμε, ένα όνειρο που δεν δίνει και κάτι. Δίνει πολλά. Σκεφτείτε να έρχονται επισκέπτες σε αυτό τον χώρο τι κέρδος θα έχει ο τόπος μας και τι αξιοποίηση και πόσο θα ακούγεται κιόλας το Κερατσίνι, που είναι άλλου είδους άποψη και όχι με την άποψη, κρίμα οι Κερατσινιώτες.

Όχι. Οι Κερατσινιώτες έχουν ωραίους χώρους, έχουν... έχουν πράσινο, έχουνε εξαιρετικά εστιατόρια, είναι κοντά στην θάλασσα, έχουν άποψη στο λιμάνι, έχουν άποψη στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, γιατί από κει θα φαίνονται κιόλας και όλες οι λειτουργίες αυτού του χώρου. Μια άλλη εικόνα της πόλης μας.

Θέλω, όμως, για να μην λέω πολλά και σας κουράζω, θέλω να σημειώσω μερικά σημεία. Δυο- τρία τα έθιξε και ο Ζαχαρίας ο Ζούπης. Δεν ξέρω, πιθανά να έχει μελετηθεί, γιατί ο συνάδελφος ο Ανδρεαδάκης φαντάζομαι να έχει μετρήσει κάποια πράγματα και να έχει βάλει τον συντελεστή του 0,1.

Όμως, αυτό λύνεται πολύ εύκολα με το αν πούμε αυτά που είπα προηγούμενα. Χαρακτηρισμός των υπαρχόντων χώρων ως μνημεία νεότερας βιομηχανικής ιστορίας και εντάξεις όλων των χρήσεων στους υπάρχοντες χώρους.

Γιατί ο υπάρχοντας χώρος που μπορεί να μπει και η λεπτομέρεια της λέξης όγκου, γιατί αυτά είναι ψηλά κτίρια και μπορούν να μουν ενδιάμεσα πατώματα, για αυτό το εξηγώ, για όσους είναι μηχανικοί, δημιουργούν τετραγωνικά μέτρα. Άρα, λοιπόν, μπορούμε να χαρακτηρίσουμε, να εντάξουμε χρήσεις στους υπάρχοντες όγκους. Άρα, λοιπόν, έμμεσα καθορίζεται ο συντελεστής δόμησης και δεν υπάρχει λόγος να διαφωνούμε επ' αυτού.

Στο σημείο, στην τελίτσα 3, ας το πω έτσι, υπάρχει μια μεγάλη εκκρεμότητα στην οποία μπορώ να πω ότι διαφωνώ. Δεν είναι δυνατόν, ξέρω ότι για να βάλουμε στο πρόγραμμα απαλλοτρίωσης ένα χώρο πρέπει να βάλουμε και ένα κονδύλι.

Ξέρω επίσης ότι ο περιφερειάρχης έχει πει ότι έχει βάλει στον προϋπολογισμό του τα 5.000.000. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι μας περιορίζει. Δηλαδή, το ποσό που βάλαμε στον προϋπολογισμό δεν μας περιορίζει στο να πούμε, όλο τον χώρο.

Για ποιο λόγο, λοιπόν, εμείς δεν απαλλοτριώνουμε το σύνολο του χώρου των Λιπασμάτων; Δημιουργεί πρόβλημα στην σκέψη, όχι των καλοθελητών αλλά και των καλοθελητών, γιατί και εμένα, πως μου δημιουργήθηκε αυτή η εντύπωση. Μήπως πάμε να κάνουμε και άλλες χρήσεις εκεί μέσα;

Άρα, λοιπόν, πρέπει να πούμε, όλου του χώρου των Λιπασμάτων στην απαλλοτρίωση. Τα τεχνικά προβλήματα ξέρουμε ότι λύνονται. Από κει και πέρα για να γίνει αυτό τεχνικά πρέπει πρώτα από όλα, επειδή πολλές φορές μπορεί να υπάρχουν καθυστερήσεις.

Εγώ είμαι βουλευτής αυτής της κυβέρνησης. Βεβαίως ο Παναγιώτης θα πρέπει να τρέξει τον αποχαρακτηρισμό αυτού του πρώτου σημείου. Όμως, δεν μας σώνει αυτό από άλλες λειτουργίες.

Νίκο, Νίκο, το λέω για σένα που ανέφερες το πρώτο κομμάτι αν φύγει, φεύγει ο Μελισσανίδης, φεύγουν οι βιομηχανικές δράσεις εκεί μέσα και χρήσεις. Όμως, δεν μας απαλλάσσει από τον...

Ναι, ναι, αυτό. Μαζί το υπογράφουμε. Μαζί το προχωράμε. Δεν είναι θέμα αυτό. Όμως, δεν μας απαλλάσσει από άλλες χρήσεις. Όπως, παραδείγματος χάριν, λοιπόν, για να μην τις ορίσουμε μετά, μια και παίρνουμε αποφάσεις σήμερα και είναι καλό να δεσμευόμαστε όλοι σε αυτό, να χαρακτηριστεί από το Δημοτικό Συμβούλιο ως χώρος, όλος ο χώρος, χώρος πρασίνου και κοινόχρηστος, έτσι ώστε να δεσμευτεί από το Δημοτικό Συμβούλιο η όποια χρήση.

Πριν σχεδιάσει το συμβούλιο τι θα δώσει ως πρόγραμμα στον αρχιτεκτονικό διαγωνισμό. Για να γίνει αρχιτεκτονικός διαγωνισμός πρέπει στους μελετητές να δώσουμε χρήσεις και τι θέλουμε να κάνουμε σε αυτό, έτσι ώστε να σχεδιάσουν οι ειδικοί και οι τεχνικοί.

Σε αυτή, λοιπόν, την λογική είναι δική μας ευθύνη, δήμαρχε, και πρέπει να την πάρουμε πάνω μας, άμεσα χαρακτηρισμό όλου του χώρου ως χώρου πρασίνου και κοινόχρηστου χώρου.

Αυτό δεσμεύει για τουλάχιστον 8 χρόνια τους ιδιώτες σε δικές τους χρήσεις και εμείς προγραμματιζόμαστε στην δυνατότητα μας, στην απαλλοτρίωση του χώρου αυτού ή του συμβιβασμού με τους ιδιοκτήτες σε ένα τίμημα.

Αρα, λοιπόν, από τεχνικής πλευράς το λέω γιατί δεν πιστεύω ότι δεν υπάρχει θέληση από την δημοτική Αρχή να μην έχουμε όλο τον χώρο δικό μας. Ίσως να εμπλάκη και εκεί, στο πως και στο τεχνικό σημείο να το πάρουμε, για αυτό πρέπει να το διορθώσουμε.

Και άλλο ένα σημείο και τελευταίο είναι ότι δεν πρέπει να αφήνουμε ασαφώς αν θα κάνουμε τον αρχιτεκτονικό διαγωνισμό ο

δήμος ή η Περιφέρεια. Για να μην είναι ασαφές αυτό πρέπει να καθορίσουμε ποιος θα κάνει τον αρχιτεκτονικό διαγωνισμό και ποιος θα έχει την ευθύνη για κάθε βήμα.

Βεβαίως, θα συμφωνήσω σε όλες τις δράσεις που υπάρχουν, θέλω, όμως, να πω εκεί, όχι, αυτό είναι λεπτομέρεια που θα πω, δεν αυτό, αλλά τον Ιούνιο δεν φυτεύουνε, ας πούμε, και μήπως κάπου εκεί, στις δράσεις το λέω αυτό, τον Ιούνιο, όπως καταλαβαίνετε δεν πιάνουν τα φυτά και για αυτό θα πρέπει λίγο να το διορθώσουμε, να μην αυτό σε σχόλια στους διάφορους που το διαβάζουν και μας λένε, τι είναι αυτό που λέτε.

Σε αυτή, λοιπόν, την κατεύθυνση πιστεύω εγώ ότι πρέπει να προχωρήσουμε. Είμαι σίγουρη ότι μπορούμε πάρα πολύ σύντομα, με τις κινήσεις των πολιτών, την συνδρομή του δήμου, όπως αναφέρεται στο φυλλάδιο των δράσεων που μας μοιράστηκε, φαντάζομαι να το έχουμε όλες και όλοι, μπορούμε μέχρι να τελεσιδικήσει ο αρχιτεκτονικός διαγωνισμός όλος αυτός ο χώρος να είναι πεντακάθαρος, γιατί είναι ευθύνη δική μας, από όλα τα σκουπίδια, και όλος ο κενός χώρος να είναι φυτεμένος από μας. Από τον δήμο και από τους κατοίκους του.

Όπως φυτέψαμε κάποια 40 δέντρα να συνεχίσουμε άμεσα να φυτέψουμε άλλα 40. Το φθινόπωρο άλλα 40, και μέχρι να ρθει το αποτέλεσμα του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού και όλων των τυπικών διαδικασιών που καλώς ή κακώς θα μας πάρουν ένα χρονικό διάστημα, να έχουμε άλλη εικόνα, όχι μόνο εμείς αλλά και οι κάτοικοι αυτού του χώρου και οι απέξω που επισκέφτονται αυτόν τον χώρο, έτσι ώστε να τον αγαπήσουμε και να τον συντηρήσουμε όσο το δυνατόν καλύτερο.

Και μην μας πει κανείς, το είπε ο δήμαρχος αυτό, ότι ένα πάρκο ή άλλες δράσεις εκτός από τις βιομηχανίες, δεν έχουν θέσεις εργασίας. Χρειαζόμαστε και κηπουρούς, χρειαζόμαστε και φύλακες, χρειαζόμαστε και εστιατόρες, χρειαζόμαστε και νοσοκόμες, αν γίνουν νοσοκομεία. Χρειαζόμαστε και αρχαιολόγους, αν γίνουν μουσεία. Χρειαζόμαστε πάρα πολλούς ανθρώπους να δουλέψουν μέσα σε αυτό τον χώρο και στο γήπεδο, που είπε ο δήμαρχος, και, και.

Άρα, λοιπόν, ας προχωρήσουμε. Είναι μια πολύ μεγάλη ευκαιρία. Πραγματικά, θα χαρώ και θα είμαι πάρα ευτυχισμένη θέλω να πω, αν δω αυτό τον χώρο πάρα πολύ σύντομα έτσι όπως τον ονειρεύτηκα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, άλλος. Ορίστε;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) ο κύριος υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ο κύριος υπουργός είπε να μιλήσει αργότερα. Έλα, κύριε Μπεάζογλου.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Καλησπέρα και ευχαριστώ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Για να μην υπάρχουν όλα αυτά πρέπει να φυλάσσεται κιόλας ο χώρος. Λίγο ησυχία. Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Επειδή έχουμε και νεότερα παιδιά, ο δήμαρχος είπε, ανέφερε το όταν λειτουργούσαν εκεί, όταν λειτουργούσε εκεί η περιοχή, που έμοιαζαν σαν Σεβέξο. Δεν ήτανε μόνο η αμμωνία.

Να θυμίσω, από τα οξέα οι κάλτσες που απλώναμε τότε, οι νάυλον, οι οικογένειες και οι νοικοκυρές, τρυπάγανε από το οξύ. Σκεφθείτε τι κάνανε πάνω στα ανθρώπινα σώματα και στην ψυχή μας.

Ήτανε μια απαράδεκτη, η θάλασσα κοκκίνιζε από τον σιδηροπυρίτη. Ο φωσφογύψος μαζί με το, που έχει μέσα την ραδιενέργεια, ήτανε χύμα και ο αέρας φύσαγε. Σε συνδυασμό με το τσιμεντάδικο, το γυψάδικο και όλα αυτά, δημιουργούσανε μια αφόρητη κατάσταση. Αυτό μην το ξεχνάμε.

Αρα, η Πολιτεία αναδρομικά χρωστάει σε αυτή την περιοχή. Και αυτό που χρειάζεται είναι, επί τέλους, αυτός ο κόσμος αξίζει μια καλύτερη ζωή και να διαβιώνει σε ένα καλύτερο περιβάλλον. Φυσικά, και με απασχόληση και με δουλειά.

Αρα, λοιπόν, το πρώτο βασικό που πρέπει να μπει, ότι αυτός ο χαρακτήρας της ανάπλασης, γιατί όλοι μιλάμε για ανάπλαση. Και να σας θυμίσω ότι στο παρελθόν ήτανε τρία σενάρια.

Το ένα ήτανε, μιλάγανε οι ιδιώτες για εμποροναυτιλιακό κέντρο. Τσιμεντοποίηση, αποκλεισμό της παραλίας.

Άλλος, πολεοδομικό κέντρο.

Και το άλλο εκεί, έτσι, με κάποιες παραλλαγές, να κυριαρχεί το πράσινο.

Αρα, λοιπόν, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι ο χαρακτήρας πρέπει να είναι δημόσιος και κοινωνικός προς όφελος του λαού της περιοχής. Όχι μόνο της Δραπετσώνας και του Κερατσινίου αλλά και του

ευρύτερου Πειραιά. Και είναι μια οφειλή, ένα έργο που μπορεί να γίνει για όλους τους κατοίκους.

Από κει και πέρα, να σας πω ότι με το χειρότερο σενάριο να πάμε, με τον νόμο 2508 ή τον 1337, την εισφορά σε γη και σε χρήμα, ο δήμος έχει αυτή την στιγμή 120 στρέμματα περίπου. 110 πέστε. Είναι 100 η Λιμενική Ζώνη. 200 στρέμματα. 40 είναι περίπου η ΕΥΔΑΠ. Τα υπόλοιπα είναι των ιδιωτών. Ας το πούμε ότι είναι των ιδιωτών.

Το πώς τα αποκτήσανε έχει σημασία. Για αυτό βάζει, νομίζω, και ο δήμαρχος, τους φερόμενους... πάμφθηνά. Δωρεάν. Σχεδόν τίποτα. Για αυτό λέμε ότι η Πολιτεία πρέπει εκεί πραγματικά να παρέμβει και να κάνει.

Με την εισφορά της γης που είναι 60% και σε χρήμα που είναι 25% της αξίας που θα τους απομείνει, ο δήμος και η Πολιτεία μπορούν να αποκτήσουν γύρω στα 500 στρέμματα. Ας βάλει και τα υπόλοιπα η κεντρική πολιτεία, όλος ο χώρος να περιέλθει, ας το πούμε, προς όφελος του λαού μας.

Και αυτό δεν θα γίνει σε ένα χρόνο. Θα γίνει σε δυο, σε τρία, σε πέντε. Αλλά αυτό το όραμα πρέπει να πραγματοποιηθεί. Και μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Κύριε Ζούπη, για αυτό λέμε ότι το λιμάνι εμείς θέλουμε να μείνει δημόσιο. Για αυτό το έχουμε βάλει και στην ανακοίνωση. Δεν θέλουμε να ξεπουληθεί το λιμάνι γιατί συνδέεται με την ασφάλεια, συνδέεται με τα νησιά μας.

Αλλά δεν μπορεί να παίζει αυτόν τον ρόλο που έπαιζε. Δηλαδή, στο Καστράκι δεν μπορεί να είναι Λιμενική Ζώνη στον αρχαιολογικό χώρο. Πρέπει να περιοριστεί στα τείχη. Εκεί είναι μεταξύ των δυο λιμανιών. Δεν θα πάμε στην λογική που σκεφτήκανε πριν μερικά

χρόνια, να επεκτείνει και να κάνουν λιμνοθάλασσα τον Σαρωνικό, και από την μεριά της Πειραιϊκής και από την μεριά, εδώ, την δικιά μας.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) αντίθετος.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Το ξέρω. Για αυτό το λέω. Και λέει ο νόμος, άμα είναι εκτός σχεδίου μια περιοχή μπορεί η παραλία να φτάσει μέχρι 150 τετραγωνικά μέτρα. Είναι 2,5 χιλιόμετρα η ακτογραμμή. Ας την κάνουμε. Το πρώτο βήμα είναι αυτό.

Αλλά φυσικά, να ανοίξω μια παρένθεση, για αυτό έκανα το πρώτο ερώτημα, όλα αυτά, το όνειρο μας θα ξαναζεσταθεί και θα γίνει πράξη γιατί εγώ πιστεύω ότι είναι μια συγκυρία και ίσως αυτή η σημερινή συνεδρίαση να είναι και ιστορική. Να γίνει αρχή, να υλοποιηθεί αυτό το μεγάλο όραμα και το πρόγραμμα.

Η ευθύνη είναι, κυρίως βαρύνει τον κύριο Λαφαζάνη. Πρέπει, κύριε, εγώ Παναγιώτη θα σε πω, έτσι σε ξέρω. Να ακυρώσετε αυτή την απόφαση. Είναι απαράδεκτη. Να σας πω χαρακτηριστικά γιατί είναι φωτογραφική διάταξη.

Η BP αγόρασε την Mobil. Είχε μόνο τα λάδια. Μετά πήρε άδεια από τον Παπαγεωργίου να φέρει και τα καύσιμα. Μετά πήγε ο Μελισσανίδης και αγόρασε την BP. Ξέρετε πόσο την αγόρασε; 5.600.000. Και το υπουργείο Ανάπτυξης του έδωσε και 1.600.000 επιδότηση γιατί, λέει, θα δημιουργηθούν 18 θέσεις απασχόλησης. Δηλαδή, ούτε 4.000.000 δεν έδωσε αυτός.

Για αυτό λέω, κύριε δήμαρχε, ας αρχίσει η απαλλοτρίωση από αυτό το αγκάθι. Αυτό είναι το πρώτο αγκάθι, του Μελισσανίδη. Από κει πρέπει να αρχίσει η απαλλοτρίωση.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Λοιπόν, άρα, λοιπόν, με την Εθνική θα το δούμε διαφορετικά. Εγώ έχω κάποιες σκέψεις για την Εθνική και θα τα πούμε μετά. Άρα, λοιπόν, το πρώτο που πρέπει να είναι, να εξασφαλίσουμε, να διασφαλιστεί από την μεριά της Πολιτείας και με την συμβολή και γιατί εμείς θα κινηθούμε και σε πολιτικό και σε κοινωνικό και σε νομικό επίπεδο, όπως κινούμαστε.

Από κει και πέρα, ότι συνδρομή χρειάζεται, θα την έχετε. Αλλά βοηθήστε άμεσα και μπορείτε να το δείξετε. Σε μια μέρα είναι, η απόφαση βγαίνει. και σε δυο μέρες κατατίθεται και τροπολογία στην Βουλή, να αφαιρεθούν τα άρθρα και στην θέση τους να προσθέσουνε τι θέλουμε. Πράσινο, αθλητισμό, ελεύθερη παραλία.

Εμείς βάσαμε και το παιδιατρικό, γιατί δεν έχουμε ένα παιδιατρικό νοσοκομείο σε όλο τον Πειραιά. Το βάζει σαν υγεία ο δήμαρχος. Σκεφθείτε το αυτό. Είναι ανάγκες. Βάζουμε, δηλαδή, σε προτεραιότητα τις ανάγκες. Αφού διασφαλιστεί αυτό μπορούμε να δούμε όλα τα άλλα.

Και για αυτό είπα προηγουμένως, ελεύθερη παραλία. Γιατί άμα μπει ένας ιδιώτης, βάλει ένα ξενοδοχείο, τι ελεύθερη παραλία θα έχουμε; Θα μπορέσει να πηγαίνει ο κόσμος ελεύθερα να κάνει βόλτες εκεί;

Τι είναι το μεγαλύτερο αγαθό, να έχεις σχέση, να έρθεις σε επαφή με την φύση, να αναπνέει λίγο αέρα και λέμε, ας το πούμε, να φτιαχτεί και ένα πάρκο εκεί, επιπέδου πόλης, με υψηλό πράσινο για να είναι ασπίδα στην περιβαλλοντική υποβάθμιση.

Αυτά τα... που λένε, μπορείς να τα φτιάξεις όπως θέλεις. Αρκεί να υπάρχει η πολιτική βούληση και αφού υπάρχει και ο κόσμος και νομίζω ότι ο λαός της Δραπετσώνας και του Κερατσινίου έχουνε τουλάχιστον ένα παρελθόν καλό. Και με τους αγώνες έχουνε κατακτήσει πολλά πράγματα.

Εγώ θα σας θυμίσω, όχι επειδή ήμουν εγώ, το 1987 στο εργοστάσιο λιπασμάτων πήγε να γίνει επένδυση 6.000.000.000. Μας κοροϊδεύανε τότε. Ήτανε κατά παράβαση του 8484 πράξη του υπουργικού συμβουλίου. Η προσφυγή ξέρετε τι έλεγε; Μπεάζογλου κατά Αντρέα Παπαντρέου. Και αυτή την κερδίσαμε. Γιατί είχαμε το δίκιο με το μέρος μας.

Όπως εμείς πιστεύουμε ότι έχουμε τώρα το δίκιο, μπορούμε να το επιβάλλουμε αυτό. Και όσο και να κάνουν, όσο να αντιδρούνε κάποια ιδιωτικά συμφέροντα, αυτά να παρακαμφθούν. Αρκεί να είμαστε συσπειρωμένοι και ενωμένοι. Και να μην γίνει διάλογος ή μονόλογοι, έτσι, παράλληλοι. Σε αυτά τα ζητήματα πρέπει με μια γροθιά όλοι να απαντήσουμε. Για αυτό πρέπει να βάλουμε τους άξονες.

Αρα, δημόσιος κοινωνικός χαρακτήρας. Εμείς θέλουμε, αυτές είναι οι αδιαπραγμάτευτες, ελεύθερη παραλία. Σε σχέση με τον ΟΛΠ θέλει να μείνει δημόσιος αλλά πρέπει να περιοριστεί μέσα στα τείχη του.

Από κει και πέρα, πράσινο, αθλητισμό, πολιτισμό. Ήδη υπάρχουνε τα συγκεκριμένα άρθρα στο πολεοδομικό κώδικα, εκεί στον κώδικα πολεοδομικής, στο 238, αν θυμάμαι καλά, που ορίζει αυτά τα πράγματα. Αθλητισμό, πολιτισμό και λοιπά και αν θέλετε να

αναδείξουμε και την σύγχρονη και αρχαία ιστορία, γιατί είναι και το ταφικό μνημείο εκεί του Θεμιστοκλή.

Αυτά άμα δούμε, σε αυτή την κατεύθυνση, μπορούμε να τα υλοποιήσουμε και βήμα- βήμα να προχωρήσουμε σε ένα πρόγραμμα δράσης και ενεργειών και μάλιστα έλεγα, είχα πει και στο Δημοτικό Συμβούλιο αυτό, προκειμένου να βοηθηθούμε και στο Συμβούλιο Επικρατείας έπρεπε ήδη να είχαν αρχίσει τα έργα.

Δηλαδή στο, αφού έχουμε το κονδύλι για το γυψάδικο, να περικυκλώσουμε τον Μελισσανίδη με ανάπλαση και αναβάθμιση στους χώρους τους δικούς μας, όπως το Πέτρινο, και γύρω από το εργοστάσιο.

Από κει και πέρα όλα αυτά είναι βοηθητικά προς την κατεύθυνση να πούμε ότι δεν μπορεί να συνυπάρξει αυτό εδώ το έγκλημα που πάει να γίνει με τον Μελισσανίδη, με τα καύσιμα και τα σλοπς και ότι άλλο, ας πούμε, δεν θέλω εγώ να κουράσω.

Για μένα είναι, ας το πούμε, το πρακτικό μέρος, να πάμε στην ουσία. Ένα είναι η υποχρέωση της Πολιτείας, δεύτερο ο δήμος και το κίνημα να σταθεί στο ύψος αυτό των περιστάσεων. Έχουμε εδώ και τον αντιπεριφερειάρχη, πρέπει να αλλάξουνε και εκείνοι τις αποφάσεις για να βοηθήσουνε και τον κύριο Λαφαζάνη προς την κατεύθυνση αυτή, να αλλάξει γρήγορα η απόφαση.

Εγώ την περιμένω πριν από τις 6 του Μάη, κύριε υπουργέ. Για να πάμε, γιατί η πρόσκληση που έχω λέει, από το Συμβούλιο Επικρατείας, θα σας καλέσει ένα μήνα πριν από την συνεδρίαση, ουσιαστικά για να πάει το υπουργείο να στηρίξει τον Μανιάτη. Εσείς πρέπει να τον ανατρέψετε. Για αυτό έβαλα το ερώτημα. Αυτά και τίποτα άλλο. Ότι θέλετε στην διάθεση σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έγινε. Λοιπόν, προσήλθαν ο κύριος Μελάς Φώτης, η κυρία Καπετανίδου Ελένη και η κυρία Κυραμαργιού Ελένη.

**Προσήλθαν στην συνεδρίαση οι δημοτικοί σύμβουλοι Μελάς Φώτης,
Καπετανίδου Ελένη, Κυραμαργιού Ελένη**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έλα, κύριε Τζανή.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Εγώ θέλω να σεβαστώ τον χρόνο των ομιλητών και την κόπωση των ακροατών. Πράγματα τα οποία τα έχουμε χιλιοπεί δεν βρίσκω τον λόγο, για ποιο λόγο να κάτσουμε σήμερα να πλατειάσουμε και να τα αναπτύξουμε περαιτέρω.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να σταθώ σε κάποιους άξονες συγκεκριμένα, αναλύοντας το σκεπτικό μας. Το Κερατσίνι και η Δραπετσώνα που ζήσαν οι πρόγονοι μας, πριν το 1940, δεν έχει καμία σχέση με το Κερατσίνι και την Δραπετσώνα του 21^{ου} αιώνα.

Ιδιαίτερα στο διάστημα του μεσοπολέμου, αλλά ιδιαίτερα μετά τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο, το Κερατσίνι και η Δραπετσώνα αποτέλεσαν αποθετήριο, αποθήκες ψυχών. Τόσο με τους Μικρασιάτες πρόσφυγες, όσο και με κάθε εσωτερικό και εξωτερικό, αν θέλετε, οικονομικό μετανάστη.

Ήταν μια περιοχή η οποία ουσιαστικά και δυστυχώς υπήρξαν και αιρετοί στα ανώτατα αξιώματα στον δήμο μας, οι οποίοι, το έχω καταθέσει και εδώ, στο Δημοτικό Συμβούλιο, απορούσαν και έλεγαν ότι, τι θέλουμε το πράσινο στο Κερατσίνι από την στιγμή που το

Κερατσίνι δεν είναι Εκάλη. Το Κερατσίνι, λοιπόν, αυτό που έχει ανάγκη είναι πολυκατοικίες και περισσότερο τσιμέντο.

Αυτή η λογική, λοιπόν, πρέπει επί τέλους να σταματήσει. Η περιοχή μας διαχρονικά, έχει δώσει λύσεις για την εθνική οικονομία και έχει επιβαρυνθεί με ρυπογόνες δραστηριότητες. Χωρίς καμία, μα καμία, ανταπόδοση για τους κατοίκους της περιοχής μας.

Να πούμε, λοιπόν, για τις δραστηριότητες του ΟΛΠ. Έχουμε, για όσους δεν γνωρίζουν, έχουμε 11,5 χιλιόμετρα ακτές και ουσιαστικά δεν έχουμε καμία ελεύθερη πρόσβαση, δεν είχαμε μέχρι τώρα, καμία ελεύθερη πρόσβαση στην παραλία μας, πλην του...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Τζανή, χίλια συγγνώμη, μπορώ να σας διακόψω; Σας παρακαλώ πολύ, λίγο ησυχία μπορούμε να κάνουμε, να ακούγεται ο ομιλητής; Σας παρακαλώ πολύ.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

11,5 χιλιόμετρα, λοιπόν, ακτές, και πλην του πνεύμονα στην περιοχή του Κερατσινίου, στον Άγιο Νικόλαο, στο λιμανάκι των ερασιτεχνών αλιέων και στο λιμανάκι των Φορών στην Δραπετσώνα, στον χώρο των επαγγελματιών αλιέων, δεν υπήρχε μέχρι το 2012 καμία ελεύθερη πρόσβαση των κατοίκων στην περιοχή.

Με τους κατοίκους, το 2012, ναι, την άνοιξη, ανοίξαμε, λοιπόν, τον χώρο της περιοχής, της πρώην βιομηχανικής περιοχής των Λιπασμάτων και έχει ανοίξει, λοιπόν, γύρω στα 3- 3,5 χιλιόμετρα θαλάσσια ακτή. Ένας μεγάλος, σημαντικός θαλάσσιος πνεύμονας για την πόλη. Ήταν ένα πρώτο βήμα που πρέπει να συνεχιστεί.

Εδώ, λοιπόν, είναι ο ΟΛΠ, εδώ η ιχθυόσκαλα, εδώ δραστηριοποιείται η ΑΓΕΤ Ηρακλής. Εδώ είναι η ΔΕΗ, ο ΑΗΣ του

Αγίου Γεωργίου. Εδώ είναι τα Λιπάσματα, η πρώην βιομηχανική περιοχή, λοιπόν, των Λιπασμάτων του Μποδοσάκη. Εδώ είναι η ΕΥΔΑΠ και καταλήγει ο κεντρικός αγωγός των λυμάτων όλης της Αττικής και είναι και ο βιολογικός καθαρισμός Ψυτάλλειας, ο οποίος είναι ημιτελής, με ότι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα της ζωής μας.

Αντίθετα, η περιοχή μας δεν έχει μπει ποτέ από την Πολιτεία στο στόχαστρο της ανάπτυξης. Δεν έχουμε πράσινο. Ακόμα και το Πρασόφ, το οποίο το κατέκτησαν με αγώνες οι κάτοικοι του Αγίου Μηνά και της Αμφιάλης, κλήθηκε ο δήμος πριν από ένα περίπου χρόνο με δικαστική απόφαση να το πληρώσει. Το πάρκο Πρασόφ.

Δεν έχουμε δέντρα στο όρος Αιγάλεω. Κανένα, λοιπόν, κεντρικό πρόγραμμα δενδροφύτευσης δεν έχει προγραμματίσει η Πολιτεία για το όρος Αιγάλεω και το Ποικίλο Όρος.

Δεν έχουμε νοσοκομείο και επαρκείς υποδομές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας περίθαλψης. Δεν έχουμε μετρό και ικανοποιητικές συγκοινωνίες. Αντίθετα, έχουμε τσιμεντοποίηση και υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής μας με έναν συντελεστή 2,6 και προσέξτε τον συντελεστή. Όταν λέτε 1, δεν είμαι αρχιτέκτονας αλλά όταν λέμε 1, 0,1, 0,2... συντελεστή να λέμε, να πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν αν είναι νέτο ή είναι γενικότερα.

Γιατί... ναι, εντάξει, δεν είμαι αρχιτέκτονας ή πολιτικός μηχανικός, έτσι; Γιατί αν μιλάμε για την γενικότερη περιοχή 0,1, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι το 50% θα πάει σε δρόμους και πλατείες, το 0,1 γίνεται 0,2. Μεταφέρεται, δηλαδή, το 0,1, είναι συν 0,1 στα οικοδομήσιμα οικόπεδα. Κατανοητό νομίζω τι λέω, έτσι; Λοιπόν, αυτό, λοιπόν, πρέπει να διευκρινιστεί.

Άρα, λοιπόν, δεχτήκαμε την τσιμεντοποίηση και την υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής μας και βέβαια, το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που είναι η φτώχεια και η ανεργία στην πόλη μας.

Η λύση, λοιπόν, σήμερα και το μεγάλο στοίχημα για όλους μας είναι να υπάρξει ένα πρότζεκτ, ένα σχέδιο, ένα μάστερ πλάν αν θέλετε, πράσινης ανάπτυξης. Δηλαδή, ένα σχέδιο το οποίο θα συνδυάζει την περιβαλλοντική αναβάθμιση αλλά και χιλιάδες θέσεις εργασίας πλήρους απασχόλησης. Μακροχρόνιες θέσεις εργασίας.

Το Δημοτικό Συμβούλιο στην περασμένη θητεία είχε πάρει απόφαση και έχει καταθέσει μέσω της επιτροπής ανάπλασης τους άξονες πάνω στους οποίους θα στηριχτεί το όποιο σχέδιο ανάπλασης. Υπάρχει απόφαση για τους συντελεστές, για τον χώρο πρασίνου, για την παραλία, για όλα.

Το Δημοτικό Συμβούλιο, λοιπόν, σήμερα καλείται είτε να επικαιροποιήσει αυτούς τους άξονες ή και να βελτιώσει, αν θέλετε, την προηγούμενη απόφαση.

Σήμερα έχει αλλάξει το πολιτικό πλαίσιο. Αφού έχει αλλάξει, λοιπόν, γενικότερα στην πατρίδα μας, οφείλουμε να καταθέσουμε ένα συγκεκριμένο και μετρήσιμο αναπτυξιακό σχέδιο.

Όσο παρέμενε και παραμένει το πλαίσιο που ζήσαμε, ότι η Πολιτεία δεν ανοίγει τους κρουνοί χρηματοδότησης, δυστυχώς, οι ιδιωτικές επενδύσεις και τα μεγάλα ανταποδοτικά οφέλη στον δήμο είναι μονόδρομος.

Εάν η Πολιτεία σήμερα αποδώσει στον λαό της πόλης μας ότι μας χρωστά όλα αυτά τα χρόνια, ας διεκδικήσουμε όλοι εδώ εμείς, το Δημοτικό Συμβούλιο, το βέλτιστο. Είναι θέμα, λοιπόν, επειδή η ανάπλαση της πρώην βιομηχανικής περιοχής και της ευρύτερης

περιοχής δεν είναι σχέδιο, δεν αφορά μόνο την τοπική κοινωνία. Είναι ένα σχέδιο εθνικό.

Και επειδή η περιοχή έχει δώσει λύσεις στην εθνική οικονομία, όπως σας είπα, υποβαθμίζοντας όμως την ποιότητα ζωής των κατοίκων, καλείται η πολιτεία επί τέλους, σήμερα που έχει αλλάξει το πολιτικό πλαίσιο, που έχει αλλάξει η κυβέρνηση, καλούμαστε, λοιπόν, να διεκδικήσουμε από την νέα κυβέρνηση να αποδώσει στον λαό της πόλης, να δικαιώσει τον λαό της πόλης και να αποδώσει ότι χρωστά όλα αυτά τα χρόνια η Πολιτεία.

Αρα, το ζητούμενο, να μου επιτρέψετε, δεν είναι πρώτα ο αρχιτεκτονικός διαγωνισμός αλλά αν θέλετε, να θεσμοθετηθεί, και μιας και μας τιμά ο κύριος υπουργός και βουλευτές, να θεσμοθετηθεί μια διαρκής επιτροπή μεταξύ δήμου, Πολιτείας και Περιφέρειας, δήμου- Πολιτείας και Περιφέρειας, ή αν θέλετε, Πολιτείας- Περιφέρειας και δήμου, να οριστούν άμεσα, αφού βολιδοσκοπηθούν οι προθέσεις, να οριστούν άμεσα οι άξονες ανάπτυξης, να οριοθετηθούν, να οριστούν οι πόροι και οι όροι της χρηματοδότησης και να γίνει όχι μόνο αρχιτεκτονικός διαγωνισμός αλλά και οικονομοτεχνικός.

Ένα πρότζεκτ, λοιπόν, και άξονες τους οποίους πάμε να φτιάξουμε, πάνω σε ποια οικονομοτεχνική βάση θα βασίζεται; Τότε, λοιπόν, άμεσα μπορεί το Δημοτικό Συμβούλιο, δες τι έκανε, αν θέλετε, ο ΟΛΠ με το μάστερ πλαν της Πολιτιστικής Ακτής.

Ως ένα βαθμό φταίμε και εμείς σαν δημοτική Αρχή γιατί έγινε στις προηγούμενες θητείες, όχι στην δική μου, αφήσαμε τον ΟΛΠ και σχεδίαζε μονομερώς την Πολιτιστική Ακτή, παρ' ότι καλούσε τυπικά τον δήμο. Αλλά παρουσίασε ένα μάστερ πλαν. Ένα σχέδιο ανάπτυξης.

Αυτό, λοιπόν, το σχέδιο ανάπτυξης να το ορίσουν η Πολιτεία, η Περιφέρεια και ο δήμος και από κει και πέρα, όπως μούν, όπως σας είπα, αφού μούν τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, οι όροι της χρηματοδότησης, όλοι οι οικονομοτεχνικοί όροι, πόροι, αλλά βέβαια να στηριχτούμε πάνω στις αποφάσεις και στους άξονες του δημοτικού συμβουλίου, τότε το Δημοτικό Συμβούλιο να κληθεί να επικυρώσει το όποιο αναπτυξιακό σχέδιο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Άλλος. Η κυρία; Συγγνώμη, συγγνώμη, έχει ζητήσει η κυρία Δατσέρη έχει ζητήσει τον λόγο. Αμέσως μετά θα σας δώσω τον λόγο.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Λοιπόν, χρόνια συζήτηση και ήρθε η χρυσή εποχή, άνθρωποι οι οποίοι ήτανε στους αγώνες αυτούς να είναι στην κυβέρνηση για να υλοποιήσουν το όραμα των Κερατσινιωτών και των Δραπετσωνιτών συμπολιτών μας. Δεν μπορούμε να μην το ψηφίσουμε το όραμα αυτό. Δεν μπορώ σαν πολίτης να πω όχι. Δεν ξέρω, βέβαια, και από την μια δεν θα ήθελα να ήμουν και στην θέση του υπουργού, πως μπορεί να υλοποιηθεί αυτό. Θέλω να κάνω κάποιες παρατηρήσεις.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Γιατί να το ψηφίσεις άμα δεν πρόκειται να υλοποιηθεί;

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Ελπίζω να τα καταφέρετε. Θέλετε μάχες. Είναι ώρα. Λοιπόν, εγώ θα το ψηφίσω γιατί το θεωρώ ιδανικό. Ιδανικό. Δεν θα μπορούσα να μην το ψηφίσω. Δεν ξέρω, όμως, έχω τις αμφιβολίες μου, κατά πόσο αυτό είναι βατό και μπορεί να υλοποιηθεί.

Και το μεγάλο βάρος τον φέρνετε εσείς, υπουργέ, γιατί όλες οι αρμοδιότητες και όσα και αυτά, είναι στο υπουργείο σας, στο οποίο έχω την τιμή να είμαι υπάλληλος. Λοιπόν, θέλω, λοιπόν...

(Διάλογοι)

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Όχι, δεν έχω. Εγώ πιστεύω ότι το όραμα το βλέπω. Το θεωρώ πάρα πολύ δύσκολο. Θέλω να κάνω μερικές παρατηρήσεις.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) χάιδεμα...

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Χάιδεμα δεν έχει.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Λέτε... υλοποιείτε... το πιστεύουμε.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Μακάρι να μας κάνετε να το πιστέψουμε και θα σας βγάλω και το καπέλο. Εδώ πέρα το λέω, δημοσίως. Λοιπόν, είναι πέντε ιδιοκτήτες. Είναι πέντε ιδιοκτήτες. Είναι ο δήμος. Απαλλοτρίωση ένας. Η Περιφέρεια, να είμαστε καλά, ευχαριστούμε πάρα πολύ. Όντως πρέπει να έχουνε συγκεκριμένο κωδικό. Δεν μπορούνε να τον βάλουνε γενικά τον κωδικό τους στην Περιφέρεια. Για αυτό το έχουνε βάλει συγκεκριμένα. Να πούμε ότι η βιομηχανική ζώνη δεν είχε αποχαρακτηριστεί ποτέ από βιομηχανία, τα Λιπάσματα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Λάθος κάνεις.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Όχι, δεν είχαν αποχαρακτηριστεί στο Ρυθμιστικό ποτέ από βιομηχανική ζώνη.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Το 2006, ο Σουφλιάς. Μην λέτε ότι θέλετε.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Στο Ρυθμιστικό της Αθήνας βιομηχανική ζώνη φαινότανε.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Ο Σουφλιάς, ο κύριος Σουφλιάς, το αποχαρακτήρισε.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Τέλος πάντων, εδώ πέρα είναι ο υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, να μιλήσει η ομιλήτρια.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Απορώ, βέβαια, γιατί ο Μανιάτης, ενώ είχε γίνει ολόκληρη συζήτηση με το Ρυθμιστικό της Αθήνας και το τι ακριβώς θέλαν να κάνουνε εκεί, με κατοικίες τις οποίες διαφωνούσε ο δήμος, η προηγούμενη δημοτική Αρχή, απορώ γιατί βιάστηκε και πήρε στην πλάτη του όλο αυτό το κομμάτι, το να το χαρακτηρίσει βιομηχανία.

Το 0,1, 0,1, 0,1. Εύχομαι ο δήμος, η Περιφέρεια και η κυβέρνηση να το, ειλικρινά εύχομαι, το θεωρώ πάρα πολύ δύσκολο, έχω πάρα πολλές επιφυλάξεις, όντως, υπουργέ, θα σας βγάλω το καπέλο αν το κατορθώσετε αυτό, να κάνετε το όραμα πραγματικότητα. Αυτό ήθελα να πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έγινε. Λοιπόν, έχει ζητήσει, πάλι θα σας ρίξω, έχει ζητήσει ο βουλευτής. Ναι, ο κύριος Καμμένος.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Εάν υπάρχει βέτο να περιμένω.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δεν υπάρχει βέτο.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Δεν θα σας καθυστερήσω πολύ. Θα μιλήσω απλά, κατανοητά και θα μου επιτρέψετε να κάνω, με δυο- τρία παραδείγματα να δώσω λίγο το στίγμα των σκέψεων μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Το πρόγραμμα, το πρότζεκτ Λιπάσματα έχει έρθει στο γραφείο μου κάποια στιγμή που ήμουνα στην Νέα Υόρκη, περίπου λίγο πριν την Ολυμπιάδα, το 2004, προς χρηματοδότηση. Εργαζόμουν σαν διευθυντής σε μια πολύ μεγάλη πολυεθνική τράπεζα. Μαζί και με άλλους Έλληνες.

Είναι γνωστά τα προβλήματα και τα ζητήματα σε μένα τουλάχιστον, εδώ και δέκα χρόνια. Αυτό που ποτέ δεν είχε γίνει σε κανένα επίπεδο, κατά την γνώμη μου, αν κάνω λάθος μπορείτε να με διορθώσετε και μου αρέσει να με ελέγχουν και να με διορθώνουν. Δεν έχω προβλήματα και ανασφάλειες. Είναι κατά πόσο ο καθένας, ο κάθε δημότης του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας είχε αναρωτηθεί, αυτό που λένε και λίγο τα Αμερικανάκια... δηλαδή, εγώ τι κερδίζω;

Πρέπει να κάνω μια πολύ απλή πράξη. Ο κάθε δημότης της κερδίζει από οποιαδήποτε πρόταση, είτε αυτή έρχεται από την κυβέρνηση, είτε από τον δήμο, ή από την αντιπολίτευση του δήμου ή από μένα, σαν βουλευτή, ή από ένα φίλο του και γείτονα του.

Η κοινή προσπάθεια αυτής της κυβέρνησης είναι, το έργο της είναι τεράστιο, δρακόντειο. Η δουλειά είναι απίστευτη που κάνουμε καθημερινά και ας είμαστε μόνο ένα μήνα στην κυβέρνηση, και θα πρέπει να πω τα εξής παραδείγματα.

Όταν λέμε για πολλές θέσεις εργασίας, το πολλές πρέπει να οριστεί. Μια περιοχή η οποία μαστίζεται από την ανεργία, την βία και πολλά φαινόμενα του περασμένου έτους, να μην τα χαρακτηρίσω, λίγο πιο μαύρα, λόγω της ανεργίας και της βίας, θα πρέπει κατ' αρχάς να είναι προτεραιότητα μας η ασφάλεια του κόσμου, το επίπεδο ζωής και δουλειές για το δυνατόν περισσότερους ανέργους.

Αρα, όταν λέμε σε μια απόφαση, σε ένα πλάνο, πολλές θέσεις εργασίας, κατά την γνώμη μου θα πρέπει να οριστούν, να είναι μόνιμες ει δυνατόν, να είναι εγγυημένες οι θέσεις εργασίας, σαν θέσεις εργασίας. Δεν μπαίνουμε τώρα στα μισθολογικά και τα υπόλοιπα.

Κατά δεύτερον, το θέμα της ασφάλειας, ένα ανοιχτό μέτωπο όπως είναι το μέτωπο της Δραπετσώνας, αυτή την στιγμή δεν φυλάσσεται από πουθενά. Σαφώς, σε οποιαδήποτε ανάπλαση θα πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας, και όλοι οι πολίτες να λάβουν υπ' όψιν τους, τα θέματα ασφάλειας, διότι αν δεν φυλάσσεται επαρκώς ο χώρος, με το που θα πάρει ζωή το πρώτο που θα ανθίσει θα είναι τα ναρκωτικά. Τα ξέρω από οπουδήποτε στον κόσμο σε αυτά τα πρότζεκτ, όπου ήταν ανοιχτό μέτωπο και παραλία ο πρώτος που θα προσεγγίσει τον κόσμο, ο πρώτος που θα βάλει πόδι και χέρι σε μια υποβαθμισμένη περιοχή θα είναι κάποιος τζογαδόρος και κάποιος άνθρωπος που θα φέρει ναρκωτικά στις πόλεις από την θάλασσα.

Αυτό πρέπει να το προσέξετε πάρα πολύ, διότι μιλάμε για τις οικογένειες μας, τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας και μας τους ίδιους. Δηλαδή, όταν κάνουμε ένα πλάνο θα πρέπει να προσέχουμε και πολλά ποιοτικά χαρακτηριστικά και βίας. Μιλώντας με τον Ταξίαρχο στον Πειραιά, τον υπεύθυνο για την ασφάλεια όλων των περιοχών εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ησυχία, σας παρακαλώ.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Μου είπε ότι για παράδειγμα, όλα τα Αστυνομικά Τμήματα δεν έχουν αυτοκίνητα και υπάρχει τεράστια έλλειψη στην αστυνόμευση. Προσπαθώ αυτές τις μέρες με τον κύριο Πανούση και τους φίλους μου του ΣΥΡΙΖΑ να λύσουμε και αυτό το θέμα. Θα το λύσουμε, πιστεύουμε, στις επόμενες δέκα μέρες, της αστυνόμευσης και των οχημάτων και πολλά άλλα, έχω αναλάβει μια πρωτοβουλία, αλλά που καταλήγουμε; Ότι ο χώρος, και όλοι οι χώροι αυτοί, όσοι είναι ανοιχτοί, πρέπει να φυλάσσονται.

Οποσδήποτε πρέπει ο δήμος, ο οποίος είναι ψηφισμένος και νέος, όπως είμαστε και εμείς νέοι, να φέρει και ένα μπίζνες πλάν. Ένα επιχειρηματικό πλάνο. Δηλαδή, επειδή οι εποχές είναι δύσκολες και τα χρήματα δεν φυτρώνουν από πουθενά, ούτε δανειζόμαστε, ούτε μπορούμε να παίζουμε με τα λεφτά του άλλου, όπως λέμε στην Αμερική, παίρνω τα λεφτά κάποιου άλλου, τα δανείζομαι και κάνω κοινωνική πολιτική και μετά από τρία χρόνια τα βλέπω μπροστά μου, όπως έκαναν πολλοί άλλοι σε αυτή την πατρίδα και την κατέστρεψαν, θα πρέπει να είμαστε συνετοί, λιτοί και να έχουμε τα πράγματα σε ένα χαρτί καταγεγραμμένα.

Ότι θα έχει ο δήμος τόσα έσοδα, θα έχει τόσα έξοδα. Το κράτος θα πρέπει να πάει με μια εισήγηση του αξιότιμου, του κυρίου Λαφαζάνη, με μια δική μου ή ενός συναδέλφου, στον κύριο Βαρουφάκη ή στον κύριο Σταθάκη, να υπογράψει ένα αναπτυξιακό πλάνο. Ο οποίος θα πάρει μια τεράστια ευθύνη, μαζί με τον περιφερειάρχη, δεν το συζητώ. Όλο το...

Δηλαδή, υπάρχουν ευθύνες και πρέπει να βάλουμε τα πράγματα κάτω, με νούμερα πλέον, για να είμαστε υπόλογοι και για την εισήγηση αλλά και για την υλοποίηση.

Σε αυτή την πατρίδα, σε αυτή την χώρα, το ξέρετε πολύ καλύτερα από μένα, και ειδικά οι παλαιότεροι, δεν έχει ελεγχθεί ποτέ κανένας για ότι λέει. Τζάμπα λόγια. Το λέμε και εμείς στα οικονομικά ότι πληθωρίζονται τα λόγια τα πολλά γιατί είναι τζάμπα. Είναι δωρεάν να μιλάς αλλά υπάρχει τεράστιος πληθωρισμός λόγων.

Λοιπόν, τα έργα είναι που μετρούν και τα μετρήσιμα έργα, πλέον, είναι αυτά που θέλει αυτή η κυβέρνηση και μιλάω σαν άνθρωπος που, σαν στέλεχος αυτής της κυβέρνησης που συμμετέχει.

Άρα πρέπει να έχουμε νούμερα κάτω και για τις θέσεις και για τα έξοδα και για το κόστος και για τα ανταποδοτικά οφέλη. Μου έλεγε μια μέρα και ο Γιάννης ο Μώραλης, πχ, είχε ένα πρόβλημα με την COSCO, δεν κερδίζει ένα ευρώ από την COSCO.

Λέω, Γιάννη μου, τι να σου πω; Δεν ξέρω τι έχει στην σύμβαση. Δηλαδή, μην φτάσουμε στο να γίνει ένα έργο και να μην έχει τα κατάλληλα και σωστά ανταποδοτικά οφέλη ο δήμος, διότι ο δήμος, πηγαίνοντας εγώ πριν τρεις μέρες, για να γνωρίζετε, στο ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και κάνοντας έναν, μια πρώτη κουβέντα, διότι το ταμείο Παρακαταθηκών έχει όλα τα δάνεια όλων των ΟΤΑ,

και συζήτησα για να ρίξουμε τα επιτόκια και να βοηθήσουμε όλους τους δήμους, όχι μόνο τους δικούς μας, του Πειραιά, και τι γίνεται χρηματοοικονομικά, γιατί είναι και η δουλειά μου, θα πρέπει κάποια στιγμή και με τους δήμους τους δικούς σας εδώ, και τους διπλανούς και όλους τους δήμους της Β Πειραιά, να δούμε και αυτό.

Πως θα ρίξουμε τα έξοδα των δήμων στην εξυπηρέτηση των χρεών προς το ταμείο Παρακαταθηκών έχοντας ένα έργο, πχ, το οποίο θα φέρνει και άλλα έσοδα. Αν ένα έργο δεν φέρνει έσοδα στον δήμο, μην γελιόμαστε, το έργο θα χρεωκοπήσει, θα γίνει χειρότερο από τα Λιπάσματα, και θα είναι μια, συγγνώμη, με συγχωρείτε για την έκφραση μου, θα μιλήσω στην γλώσσα του καφεενείου, θα είναι μια τρύπα στο νερό. Και θα είναι και αρνητικό στο τέλος της ημέρας.

Πρέπει να προσέξουμε, να βλέπουμε λίγο μακρύτερα. Εάν το έργο δεν βγαίνει χρηματοοικονομικά και ο κύριος αντιπεριφερειάρχης δεν βρει τα χρήματα μέσα και χρειάζονται χρήματα για απαλλοτριώσεις και δεν βρούμε τα χρήματα για να έχει χρήματα ο δήμος να το στηρίξει το έργο, μην νομίζετε ότι κάθε δήμος αυτή την στιγμή, γιατί δεν ξέρετε τι θα γίνει με τα σκουπίδια μεθαύριο, υπάρχει ένα άλλο κόστος στους δημότες, πρέπει να τα λέμε όλα εδώ πέρα.

Όταν έρθουν τα σκουπίδια και χρεώνουν τον κάθε δημότη Χ ευρώ, είναι ένα άλλο κόστος που ο δήμος θα φορτώσει στον δημότη, με την καλή έννοια του λέω. Πρέπει κάποιος να το πληρώσει το κόστος αποκομιδής των σκουπιδιών.

Άρα, που λέω το επιχειρηματικό πλάνο του δήμου θα πρέπει να ελεγχθεί, να συζητηθεί και να μην λέμε ότι θα κάνουμε κάτι το οποίο δεν θα έχει όφελος, οικονομικό κατ' αρχάς, ο δήμος, και ασφάλειας για τον πολίτη και ναι στο πράσινο, σε όλα ναι, αλλά να έχει και αν

οικονομικό αποτέλεσμα, διότι ο δήμος θα χρεωκοπήσει. Και αν χρεωκοπήσει ο δήμος, και συγγνώμη που κινδυνολογώ, αλλά έχω δει τα νούμερα όλα...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) ο δήμος, όμως.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Όχι, όχι, λέω ότι πρέπει να...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σας παρακαλώ πολύ. Κύριε... στην τοποθέτηση σας.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Τα λεφτά δεν είναι δωρεάν. Μου αρέσει πάρα πολύ η παρατήρηση του συναδέλφου. Τα λεφτά δεν είναι δωρεάν. Τα λεφτά έχουν ένα κόστος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Βάνα, σε παρακαλώ.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Τα λεφτά έχουν ένα κόστος. Τα λεφτά έχουν ένα κόστος. Καταλαβαίνω την ανησυχία σας... λέμε να μας δώσει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Να μας δώσει η τράπεζα, να μας δώσει ο υπουργός, να μας δώσει ο βουλευτής, να μας δώσει ο περιφερειάρχης.

Όλοι εμείς για να δώσουμε τα λεφτά, αυτά τα λεφτά έχουν ένα κόστος και πρέπει να τα αιτιολογήσουμε και να δούμε αν θα έχουνε μια απόδοση, σαν επένδυση. Και πόσω μάλλον, περισσότερο, όχι πολιτική απόδοση. Χρηματοοικονομική για τον δήμο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) μια κουβέντα τώρα μεγάλη.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Είναι μεγάλη κουβέντα αλλά είναι ουσιαστική.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) πληρώνουν 9.500.000 για την καθαριότητα και αυτοί οι δήμοι που... αυτή την πολιτική ετοιμάζονται να την κάνουν δώρο στον Μπόμπολα. Μην ανοίγουμε αυτή την κουβέντα, σας παρακαλώ.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Όχι, εγώ κάνω όλη την κουβέντα να βοηθήσω, να βοηθήσω...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Όχι, να βοηθήσω τον δήμο και όλους τους δημότες και θέλω να καταλήξω και να μην σας κουράσω άλλο, λέγοντας ότι καλό είναι να υπάρχουν σε ένα τραπέζι και να είναι ενήμεροι όλοι για όλες τις προτάσεις οι οποίες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

Κος ΚΑΜΜΕΝΟΣ:

Για μένα προσωπικά θα έπρεπε να έχουμε ένα όραμα εθνικό, να βοηθάμε την πατρίδα, να βοηθάμε τον δήμο και τον πολίτη, να μην ψάχνουμε τζάμπα λεφτά, να έχουμε την ευθύνη αυτών που υπογράφουμε και να λέμε, βάζω 10.000.000, 5.000.000, 10.000.000, να κάνω μια δουλειά και είμαι υπόλογος για αυτήν και όχι έφυγα από βουλευτής και δεν με νοιάζει τι έχω υπογράψει. Και στο τέλος της ημέρας να είμαστε όλοι υπόλογοι και να δεχόμαστε τον έλεγχο.

Αλλά ο δημότης και όλοι οι πολίτες, όπως λέμε και εμείς σε αυτή την κυβέρνηση, σε αυτή την χώρα, πρέπει να είναι, είμαστε όλοι ειλικρινείς πλέον. Να λέμε, αυτά είναι. Να έχουμε εναλλακτικές

λύσεις. Όλοι να ξέρουν τις λύσεις και να αποφασίσει δημοκρατικά ο λαός και το Διοικητικό Συμβούλιο. Το συμβούλιο του δήμου σας. Τίποτα άλλο, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, η κυρία, η κυρία, πως την λένε; Πρέπει να βρείτε ένα τηλέφωνο, ένα μικρόφωνο. Λοιπόν, κύριε Αντωνόπουλε, θα σε παρακαλέσω μαζί με τον κύριο Οικονομάκη, αν μπορείτε να σηκωθείτε από την θέση σας, όταν θα έρθει η ώρα να μιλήσετε να έρθετε να κάτσετε. Αλλά είμαστε τόσοι πολλοί που...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) η γυναίκα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Πρέπει να έχουμε ένα μικρόφωνο, για να μην... είναι ο κύριος Λάλος, ο οποίος, προς τιμήν του, είναι και πρώην βουλευτής, είναι και πρώην, πολλά χρόνια δημοτικός σύμβουλος. Δεν ήρθε να κάτσει στην θέση των δημοτικών συμβούλων. Σας παρακαλώ πολύ.

Λοιπόν, μόνο πείτε το όνομα σας, σας παρακαλώ, για να γραφτεί στα πρακτικά. Λίγο ησυχία θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ. Είτε συμφωνούμε, είτε διαφωνούμε με αυτά που λένε οι ομιλητές, είναι κακό να απαξιώνουμε τον ομιλητή. Σας παρακαλώ πολύ.

Κα ΑΓΑΘΟΥ:

Λοιπόν, λέγομαι Αγάθου Χρυσάνθη και θα μιλήσει εκ μέρους του...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) λίγο πιο κοντά στο μικρόφωνο.

Κα ΑΓΑΘΟΥ:

Λέγομαι Αγάθου Χρυσάνθη και θα μιλήσει εκ μέρους του συντονιστικού μαζικών φορέων Κερατσινίου- Δραπετσώνας. Εμείς

θεωρούμε θετική την κίνηση της δημοτικής Αρχής να φέρει, επί τέλους, το ψήφισμα στο Δημοτικό Συμβούλιο. Άλλωστε, ήταν ένα από τα ζητήματα που θίγαμε και στο υπόμνημα μας προς το Δημοτικό Συμβούλιο.

Και αυτό, γιατί πιστεύουμε ότι, πιστεύουμε ότι έχει πολιτική αξία και βοηθάει το λαϊκό κίνημα της περιοχής το να έχει μια ξεκάθαρη τοποθέτηση της δημοτικής Αρχής και μάλιστα, υπέρ των θέσεων του.

Τώρα, όσον αφορά το ψήφισμα. Θεωρούμε σε γενικές γραμμές θετικό τον προσανατολισμό του ψηφίσματος και ότι συμπίπτει στις περισσότερες των θέσεων του λαϊκού κινήματος όλων των χρόνων.

Πιστεύουμε, όμως, ότι για να μην κατηγορηθούμε για δημιουργική ασάφεια ότι πρέπει να διατυπώνονται με περισσότερη σαφήνεια κάποια πράγματα.

Το πρώτο θέμα που πρέπει να φαίνεται ξεκάθαρα είναι ότι ζητάμε την άμεση ανάκληση όλων των μέχρι τώρα αδειών που έχουν δοθεί στον Μελισσανίδη.

Το δεύτερο ζήτημα είναι η άμεση αλλαγή των νόμων, όπως αναφέρεται και στο ψήφισμα, που έδωσαν το πράσινο φως στον Μελισσανίδη.

Το τρίτο ζήτημα είναι ότι αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προσδιορίσουμε και τι ενέργειες θα κάνουμε σε αυτή την κατεύθυνση από την μεριά του δήμου και που θα απευθύνεται αυτό το ψήφισμα που θα βγάλουμε.

Το τέταρτο, αλλά όχι λιγότερης σημασίας για μας, είναι να έχουμε μια ξεκάθαρη θέση που να φαίνεται και στο ψήφισμα, και να δηλώνει την κατηγορηματική μας αντίθεση σε οποιαδήποτε μορφή

ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, γιατί όπως καταλαβαίνετε, όλα όσα ζητάμε από την μεριά του ΟΛΠ ακυρώνονται αυτόματα αν ιδιωτικοποιηθεί.

Τώρα, όσον αφορά το θέμα της ανάπλασης επί της ουσίας, έτσι όπως μέχρι τώρα έχει στοιχειοθετηθεί και από τα κινήματα της περιοχής, πιστεύουμε ότι πρέπει να φαίνεται ξεκάθαρα ο δημόσιος χαρακτήρας της και ότι οι χρήσεις θα είναι καθαρά κοινωνικές προς όφελος των κατοίκων της ευρύτερης περιοχής. Άρα, θα πρέπει να πάρουμε και μέτρα σε αυτή την κατεύθυνση.

Ένα από αυτά είναι και το τι θέλουμε να υπάρχει σε αυτό τον χώρο. Κάποια από αυτά που ζητάμε και είναι χρόνια αιτήματα του κινήματος, είναι η ελεύθερη πρόσβαση των κατοίκων στην παραλία, το νοσοκομείο Παίδων, οι αθλητικές και πολιτιστικές εγκαταστάσεις που θα προωθούν τον λαϊκό, ερασιτεχνικό αθλητισμό και πολιτισμό, το πράσινο και τα λοιπά.

Και αυτά δεν τα λέμε έτσι, αλλά πιστεύουμε ότι αυτά είναι τα εμπόδια που θα βάλουμε σε αυτούς που θέλουνε κάποια άλλη χρήση για τον χώρο.

Στην κατεύθυνση αυτή νομίζουμε ότι ο αρχιτεκτονικός διαγωνισμός, βέβαια δικό σας θέμα είναι, δεν είναι δικό μας, αλλά έρχεται μετά. Δηλαδή, πρώτα να λύσουμε τα υπόλοιπα ζητήματα, και της απαλλοτρίωσης και πως θα γίνει και τα λοιπά, και μετά συζητάμε και όλους τους τρόπους.

Τέταρτον. Πιστεύουμε ότι πρέπει να φαίνεται ξεκάθαρα ότι ο φορέας της υλοποίησης της ανάπλασης πρέπει να είναι το Δημόσιο. Δεν μπορούμε να αφήνουμε ανοιχτό το θέμα της χρηματοδότησης, διότι τότε αφήνουμε ανοιχτό και το θέμα των ιδιωτών που θα προσφερθούν για να επενδύσουν στην περιοχή.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι οι κάτοικοι της περιοχής δεν θεωρούμε την περιοχή της ανάπλασης ένα ακόμα πεδίο μπίζνας. Με αυτή την έννοια δεν μπαίνουμε καν στην διαδικασία να σκεφτούμε τι θα κερδίσουμε, τι θα χάσουμε από αυτό.

Εμείς μας ενδιαφέρει να κερδίσουμε την ζωή μας πρώτα και κύρια. Έχουμε δώσει αρκετά σε αυτό τον τόπο, και οικονομικά πληρώνουμε κάθε μέρα αλλά και επί της ουσίας. Άρα δεν μπαίνει ζήτημα για μας να δούμε τι θα μας μείνει στην τσέπη.

Τέταρτο ζήτημα που ζητάνε είναι να, παρ' όλο που μας έστειλε ο δήμος μια μελέτη του 2007 ή 06 ήτανε, δεν θυμάμαι, για το θέμα της, ναι, για το θέμα της ρύπανσης, και εκεί αναφέρεται μέσα ότι ακόμα δεν έχει ολοκληρωθεί, υπάρχουνε κάποια σημεία που θέλουνε παραπέρα απορρύπανση, και πιστεύουμε ότι όλη αυτή την ιστορία πρέπει να την επιβαρυνθούν οι προηγούμενοι ιδιοκτήτες. Δεν πρέπει να την επιβαρυνθεί ο λαός της περιοχής, είτε μέσω του δήμου, είτε της Περιφέρειας.

Και τελευταίο ζήτημα που θέλω να σας πω είναι ότι θα γίνει σύσκεψη μαζικών φορέων την Τετάρτη, στο Σαμαρά, κατά τις 7:00 η ώρα, πλατεία, καλούμε όσους θέλουν να παρευρεθούν για να δούμε παραπέρα πως θα προχωρήσουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, έχει ζητήσει, κύριε Αντωνόπουλε, κύριε Καψοκόλη, έχει ζητήσει ο κύριος εκεί, στο βάθος. Ελάτε σε ένα μικρόφωνο. Πείτε το όνομα σας. Ανοίχτε το.

Κος ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ:

Είμαι ο Μπαξεβάνης. Είμαι κάτοικος του Κερατσινίου. Νομίζω ότι στους περισσότερους είμαι γνωστός. Επιτρέψτε μου αυτά που θα πω να

μην μούνε στην ουσία του θέματος νομικά και σε άλλα θέματα. Να εμπεριέχει λίγο συναίσθημα, λίγο προσωπική άποψη και περισσότερη αγωνιστικότητα.

Από την μεταπολίτευση της εφταετίας και μετά κάποιες εκατοντάδες άνθρωποι του Κερατσινίου, όταν ήρθε η δημοκρατία στον δήμο, με τον πρώτο τότε δήμαρχο, τον Χρήστο τον Φωτίου, αντιμετωπίσαμε το πρώτο εμπόδιο που λεγότανε χαβούζα.

Με μπροστάρη τον τότε δήμαρχο, και με τις αντιπολιτεύσεις που υπήρχανε μέσα στον δήμο, όλοι μαζί αγωνιστήκαμε για να φύγει η χαβούζα και έφυγε.

Είπα, Τάκη, είσαι μικρός ακόμα για να πεις το είδα και αυτό, το έζησα και αυτό και τελείωσε. Μέσα σε όλους τους αγώνες που κάναμε τότε, μέσα από μικρές ή μεγάλες συλλογικότητες που είχα, τουλάχιστον εγώ ήμουν πάντα σε μικρές συλλογικότητες, αγωνιστήκαμε και για το θέμα των Λιπασμάτων. Ακόμα τότε δουλεύανε τα Λιπάσματα.

Είχα ένα λόγο παραπάνω. Γιατί είχα δουλέψει μέσα στα Λιπάσματα. Αυτά που είπε ο Νίκος. Εγώ έχω δουλέψει μέσα στους χερόμυλους, στην συντήρηση, στον καθαρισμό των χερόμυλων, σαν μηχανικός. Και έχω δουλέψει στο λεβητοποιείο των Λιπασμάτων, έχω φάει όλα τα οξέα και λοιπά και είχα ένα λόγο παραπάνω. Και αυτός να μην ήτανε πάλι εγώ θα αγωνιζόμουν.

Τα Λιπάσματα ήτανε οι αγώνες που κάναμε αλλά να πούμε και την αλήθεια, δεν ήταν αυτός ο λόγος. Ήταν ασύμφορα πλέον και τα κλείσανε. Θα μιλάμε ρεαλιστικά πάντα.

Κλείσανε τα Λιπάσματα. Γίναν επιτροπές για να γίνει ένα μητροπολιτικό άλσος ο χώρος των Λιπασμάτων. Μέσα εκεί υπήρχαν

και αρχιτέκτονες, όπως ήτανε ο Μπελαβίλας, όπως ήταν η Εύη Καρακώστα, που είχανε φτιάξει ένα σχέδιο και όλοι μαζί, τότε, όλοι μαζί οι Κερατσινιώτες, όλοι, το λέω ξεκάθαρα, τρέχαμε με βροχές, με κρύα και λοιπά στα Λιπάσματα, έξω από κείνο τον χώρο και φωνάζαμε να γίνει ένα μητροπολιτικό πάρκο.

Ήρθε και η εποχή της εφορείας, όχι της εφορίας που πληρώνουμε. Αυτά θα τα πληρώνουμε πάλι. Ναι. Και κάπου, κάπου αναπαυτήκαμε με τις κάρτες και το με το ένα και με το άλλο και μας ενδιέφερε μόνο η ταβέρνα. Και τότε μείναμε ελάχιστοι να αγωνιζόμαστε για αυτόν τον χώρο, μέχρι σήμερα. Κάποιες δεκάδες. Εκατοντάδες να πω; Εκατοντάδες; Δεν ήτανε εκατοντάδες.

Λοιπόν, εμένα μου ήρθανε όλα μαζωμένα αυτό το διάστημα. Έζησα για να δω μια δημοτική Αρχή της Αριστεράς και των κινημάτων να έρχεται στην πόλη και είπα, το έζησες και αυτό, Τάκη. Αγάντα, λοιπόν, να δούμε και άλλα πράγματα.

Έζησα και είδα μια κυβέρνηση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και είπα το έζησες και αυτό, Τάκη. Θέλω, λοιπόν, να πω, αγάντα, Τάξη, θα πάμε πιο πέρα, θα δούμε και το άλλο.

Δεν ξέρω αν θα το προλάβω. Θα δω, όμως, ότι ξεκινάει αυτό το έργο. Και ξέρετε γιατί πιστεύω; Γιατί βλέπω μια ενότητα και σε αυτή την αίθουσα σήμερα. Και οι φίλοι της αντιπολίτευσης, ο Ζαχαρίας, ο οποίος Ζαχαρίας και εκείνη την εποχή ήτανε και τα έλεγε τα πράγματα, έτσι; Ο καθένας έχει τις αποχρώσεις του. Και τις έχει και ο Ζαχαρίας.

Ας κοιτάξουμε, λοιπόν, να δούμε από αυτά που λέει ο Ζαχαρίας, από αυτά που λέει ο Ζαχαρίας, εγώ, από τον Ζαχαρία, συγγνώμη, εγώ από τον Ζαχαρία, από αυτά που είπε πιστεύω ότι πάρα πολλά από αυτά

που είπε είναι προς συζήτηση. Προς συζήτηση. Προς βελτίωση. Προς ότι θέλετε. Αλλά δεν είναι για πέταμα τίποτα. Ακόμα και από αυτά που είπε ο Λουκάς. Εγώ χάρηκα που δεν έβαλα θέμα, που το είχε σίγουρο. Και αυτό με ικανοποιεί. Δεν το άκουσα.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) ανάπλαση ήτανε...

Κος ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ:

Λοιπόν, εν πάση περιπτώσει, αν το βάζεις απορρίπτεται από μένανε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) του Μελισσανίδη, Τάκη.

Κος ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ:

Λοιπόν, τώρα κάτι άλλο. Για να ξεκινήσουμε όλα αυτά χρειάζεται να γίνουν αυτά που προβλέπει μέσα αυτό που διάβασε ο δήμαρχος. Κατ' αρχήν πρέπει ο Παναγιώτης να κάνει ότι μπορεί. Όχι ότι μπορεί. Θα το κάνει σίγουρα, πιστεύω. Αφού έκανε αυτό στις Σκουριές μπορεί να κάνει και αυτό.

Δεν λέμε ότι θα φτάσουμε στο τέλος με αυτό που θα κάνει ο Παναγιώτης. Είναι η αρχή για να σταματήσει αυτό το πράγμα να προχωράει.

Τώρα, το που θα βρεθούνε λεφτά και λοιπά, δεν είναι ένα έργο που θα γίνει αύριο. Πιστεύω μέχρι τότε που θα φτάσουμε στα λεφτά θα μπορέσουμε να βρούμε και τα λεφτά.

Θα πρέπει να βάλουμε νερό στο κρασί τους και αυτοί που λένε ότι είναι δικό τους, δική τους η περιουσία και έχουνε χαρτιά, να πούνε, ξέρετε κάτι; Τόσα χρόνια απομυζούμε από τον Πειραιά, από το Κερατσίνι, θα κόψουμε και εμείς από αυτά που λέμε ότι είναι δικά μας, να βοηθήσουμε το κράτος, να βοηθήσουμε τον Πειραιά, να

βοηθήσουμε τους δημότες που τόσα χρόνια τραβάγανε αυτό το δηλητήριο. Είναι καιρός να αναπνεύσουν καθαρό αέρα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Παρακαλώ... συνάδελφος ζήτησε τον λόγο; Ο κύριος Πατίδης. Κύριε Πατίδη; Ο κύριος Πατίδης έχει τον λόγο.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Μεγάλη αναστάτωση αλλά. Καλησπέρα κατ' αρχήν σε όλους τους συνδημότες. Είναι ένα μεγάλο θέμα για την πόλη και νομίζω επιβεβαιώνεται για μια ακόμα φορά από την παρουσία του κόσμου, γιατί πράγματι, αυτή η περιοχή- φιλέτο που κουβεντιάζουμε, μια καταπληκτική περιοχή, μια περιοχή που αν αξιοποιηθεί σωστά μπορεί να ικανοποιήσει δεκάδες λαϊκές ανάγκες. Πρόσβαση του λαού στην θάλασσα, αναψυχή, πολιτισμό, υγεία.

Δηλαδή, να ικανοποιήσει όλα όσα σήμερα στερείται ο λαός μας και ζει σε μια περιοχή που είναι υποβαθμισμένη, πηγμένη στο τσιμέντο, με ελάχιστους ελεύθερους χώρους.

Επιτρέψτε μου, όμως, γιατί σε αυτά θα συμφωνήσουμε όλοι, πριν πάμε στην συζήτηση και για το ψήφισμα αλλά και για την αυτή καθαυτή την περιοχή των Λιπασμάτων, να κάνουμε ξανά, για μια ακόμα φορά, μια αναφορά στην γενικότερη εικόνα και κατάσταση.

Γιατί κοιτάχτε να δείτε, και η περιοχή αυτή δεν είναι έξω από ένα κουβάρι αντιθέσεων και ανταγωνισμών αλλά και σχεδιασμών που υπάρχουν, γύρω από την ευρύτερη περιοχή όλης της παραλιακής ζώνης, από το Καραϊσκάκη μέχρι τον Άγιο Διονύση και την Δραπετσώνα, αλλά αν θέλετε, και ευρύτερα, όλο το παραλιακό μέτωπο της Αττικής, όπως αυτό φτάνει μέχρι το Ελληνικό.

Ποιος είναι ο στόχος αυτή την στιγμή του κεφαλαίου, των εφοπλιστών για την περιοχή του Πειραιά και το λιμάνι του; Είναι η μετατροπή του Πειραιά σε ένα διαμετακομιστικό κέντρο, όπως λένε, μια πύλη εισόδου- εξόδου εμπορευμάτων, όπου μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα, εφοπλιστές, λοτζίστικς και διάφοροι άλλοι που δραστηριοποιούνται θέλουν να αξιοποιήσουν την περιοχή αυτή ακόμα περισσότερο, και το λιμάνι, για την βελτίωση της κερδοφορίας και των επιχειρηματικών τους σχεδίων.

Απέναντι στον σχεδιασμό αυτό ασφαλώς υπάρχουν και αντιθέσεις και αντικρουόμενα συμφέροντα. Πάντα έτσι γίνεται. Υπάρχει η πλευρά Μελισσανίδη, υπάρχει η πλευρά Μαρινάκη, υπάρχουν και, τα βλέπετε στο ποδόσφαιρο, μια αντανάκλαση της σύγκρουσης αυτής, και βεβαίως αυτή η συζήτηση αποτυπώνεται και στον τρόπο ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ.

Αν αυτός θα γινότανε με 67% μέσω ΤΑΙΠΕΔ, ή αν θα γινότανε μέσω συμβάσεων παραχώρησης. Υπήρχαν, για παράδειγμα, μερίδες των εφοπλιστών οι οποίες δεν επιθυμούσαν την πώληση του ΟΛΠ μέσω του 67% και προέβλεπαν, πρόκριναν, προτιμούσαν την μέθοδο των συμβάσεων παραχώρησης.

Ποια είναι η στάση της κυβέρνησης απέναντι σε αυτό τον στόχο του κεφαλαίου για τον Πειραιά; Γιατί, κοιτάχτε να δείτε, ακούσαμε αρκετά αλλά εμείς δεν συμμεριζόμαστε αυτή την αισιοδοξία. Ούτε γκρινιάρηδες είμαστε αλλά δεν είμαστε και στραβοί.

Και πριν τις εκλογές αλλά και μετά τις εκλογές πολύ περισσότερο, βλέπουμε να εκτυλίσσεται ένας σχεδιασμός. Ο πρωθυπουργός να χαιρετάει την COSCO και εφ' όπλου λόγχης, πως το

λένε, να παρελαύνει μπροστά τα κινέζικα στρατεύματα. Δηλαδή, η ιδιωτικοποίηση και η επένδυση της COSCO συνεχίζεται κανονικά.

Βλέπουμε την συμφωνία του Γιουρογκρούπ όπου όλη η συζήτηση δεν είναι για το αν θα γίνουν ή όχι. Η συζήτηση είναι για το πώς θα γίνουν και με ποιο τίμημα. Αυτό, για παράδειγμα, δεν αφορά το λιμάνι του Πειραιά; Μια ιδιωτικοποίηση που ήταν σε εξέλιξη, τι επίπτωση θα έχει; Για να συζητάμε εμείς σήμερα για τα Λιπάσματα την στιγμή που εδώ υπάρχει δέσμευση για τυπική και ουσιαστική επέκταση του Μνημονίου αλλά και συνέχιση των ιδιωτικοποιήσεων που περιλαμβάνονταν σε αυτό.

Συνεπώς, για να είμαστε ειλικρινείς και το λέμε όπως ακριβώς το βλέπουμε, ο ένας- ενάμισης μήνας της κυβέρνησης επιβεβαιώνει, κατά την γνώμη μας, το συμπέρασμα που και προεκλογικά είπαμε στον λαό, ότι μια κυβέρνηση που δεσμεύεται απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και υπηρετεί τον στόχο της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της κερδοφορίας, ακόμα και αν αυτό το κάνει με άλλο μείγμα, δεν είναι υπέρ των λαϊκών συμφερόντων.

Πάμε στο συγκεκριμένο. Σε αυτό το περιβάλλον, σε αυτή την κατάσταση, όπου η υγεία αποτελεί εμπόρευμα και μέσο για την κερδοφορία, κατά την γνώμη μας το πρώτο ζήτημα που πρέπει να κουβεντιάσουμε είναι να μπει εμπόδιο σε αυτό.

Ασφαλώς δεν έχουμε σοσιαλισμό σήμερα. Η γη εξακολουθεί και είναι εμπόρευμα σε αυτό το σύστημα. Πρέπει, όμως, να εξαντλήσουμε όσα περιθώρια υπάρχουν για να μουν εμπόδια.

Εμπόδια, λοιπόν, πρέπει να μούμε στον Μελισσανίδη. Σωστό. Και πρέπει, κατά την γνώμη μας, να αναφέρεται ρητά στο ψήφισμα. Εμείς, ξέρετε, επιλέξαμε να μην κατεβάσουμε άλλο ψήφισμα.

Επιλέξαμε στο υπάρχον, που προτείνεται από την Δημοτικό Συμβούλιο, να προσθέσουμε ή να αφαιρέσουμε ορισμένες πλευρές.

Μια, λοιπόν, πλευρά έχει να κάνει με αυτό που είπε και Χρυσάνθη από τον Τερψιχώρο, την ρητή αναφορά ότι πρέπει να εμποδιστεί, να αρθούν οι άδειες που έχουν να κάνουν με τον Μελισσανίδη. Άμεση ανάκληση εργασιών και αδειών που έχει.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό το εμπόδιο που πρέπει να βάλουμε, κατά την άποψη μας. Πρέπει ρητά αν αναφέρεται στο ψήφισμα η εναντίωση του δημοτικού συμβουλίου ενάντια σε κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, είτε αυτή προωθηθεί μέσω της πώλησης του 67% σε ιδιώτες, είτε αυτή προωθηθεί μέσω των συμβάσεων παραχώρησης, ή αλλιώς υπό δημόσιο έλεγχο, όπως λέει η νέα συγκυβέρνηση.

Γιατί, ξέρετε, το υπό δημόσιο έλεγχο δεν λέει τίποτα. Μπορεί να είναι υπό δημόσιο έλεγχο και για 30 και 40 χρόνια να πουλάς το λιμάνι. Και μετά ξανάρχεται και μετά για 40 χρόνια αλλά κατά τα άλλα είναι υπό δημόσιο έλεγχο. Αυτή είναι ιδιωτικοποίηση όπως και να την πεις. Και καταλαβαίνετε ότι μια σταγόνα δημοσίου γης, εγώ λέω και δημοτικής περιουσίας, σε ένα ωκεανό ιδιωτικοποιήσεων γύρω-γύρω, δυσχεραίνει, αν μη τι άλλο, το λιγότερο που μπορώ να πω, την κατάσταση.

Αρα, λοιπόν, πρέπει να μουν εμπόδια σε αυτά τα σχέδια. Εμείς συμπεριλάβαμε αυτή την θέση και γράψαμε στο ψήφισμα ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Κερατσινίου- Δραπετσώνας, στην κουκίδα 4, τονίζει για μια ακόμα φορά την αντίθεση του σε κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, είτε αυτή γίνει με την μέθοδο συμβάσεων

παραχώρησης, είτε αυτή προωθεί την πώληση μετοχών του ΟΛΠ σε ιδιώτες.

Το λιμάνι ανήκει στον λαό και πρέπει να αποτελέσει λαϊκή περιουσία. Στην βάση αυτή το Δημοτικό Συμβούλιο εκφράζει την πλήρη και κατηγορηματική αντίθεση του με το σχέδιο του ΟΛΠ υπό τον τίτλο Πολιτιστική Ακτή Πειραιά. Γιατί όλοι θυμόμαστε ότι πρόκειται για ένα σχέδιο το οποίο στην ουσία μας έκανε λίγο πράσινο και λίγο ωραία πεζοδρόμια για να μας φέρει τους εφοπλιστές. Ήτανε το τυράκι για να έρθει η φάκα. Το σχέδιο Πολιτιστικής Ακτής, για ξενοδοχεία, βεβαίως, Λουκά. Ξενοδοχεία, κρουαζιερόπλοια και ανάπτυξη κρουαζιέρας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) σε παρακαλώ πολύ.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Λοιπόν, ολοκληρώνω. Πάμε στο μετά. Κοιτάχτε να δείτε, δεν μπορούμε, ασφαλώς δεν μπορούμε να αποσπαστούμε από την γενικότερη κατάσταση. Και εμείς είμαστε ρεαλιστές. Αλλά πως θα γίνει τώρα;

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με απόψεις που ακούστηκαν από προηγούμενες δημοτικούς συμβούλους ή από τον βουλευτή της συγκυβέρνησης για ένα δήμο ιδιωτικοποιημένο, που θα εμπορευματοποιούνται τα πάντα και ανάμεσα τους και ότι γίνεται στα Λιπάσματα.

Με συγχωρείτε, εμείς δεν θέλουμε να κερδηθεί ένας χώρος και μετά για να πάει ένας δημότης να πρέπει να βάλει το χέρι στην τσέπη, μια για να φάει σε ωραία εστιατόρια. Με συγχωρείτε, δεν έχει ανάγκη

από ωραία εστιατόρια ο δήμος. Έχει πολύ ωραίες ταβέρνες. Φημιζόμαστε. Έρχονται από όλη την Αθήνα. Αυτό που έχει ανάγκη...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δεν πάμε...

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Έρχονται οι άλλοι. Σωστό. Αυτό που έχει ανάγκη, κατά την γνώμη μας, ο λαός της περιοχής είναι να απολαύσει υπηρεσίες δωρεάν, σε αυτή την περιοχή. Και όχι να μπαίνει μέσα και να πρέπει να βάλει το χέρι στην τσέπη, τότε για να παίξει ένα 5Χ5, τότε για να φάει, τότε για να.... Δεν μπορεί να είναι αυτό το, πως το λένε, το όραμα μας.

Αρα, λοιπόν, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει αναφορά στο ψήφισμα που να περιγράφει αυτό το ζήτημα. Νομίζω αυτό είναι το συμφέρον των δημοτών της πόλης. Αλλιώς τι να κάνουμε; Να πάμε να κάνουμε κάνα Βίλατζ τότε, ξέρω γω;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δηλαδή, τι θα κάνουμε;

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Για τον σκοπό, λοιπόν, αυτό δηλώνουμε...

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Δεν είναι αυτό. Το εστιατόριο το είπα, Ζαχαρία, σχηματικά. Εδώ, όπως είπε ο βουλευτής, αλλά και το επιχειρηματικό σχέδιο της προηγούμενης δημοτικής Αρχής για Φόρμουλα, το οποίο από θέση αρχής εμείς ήμασταν αντίθετοι, από θέση αρχής, δεν ήταν ένα σχέδιο που υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες της πόλης.

Και από πού και ως που, δηλαδή, το θέμα των εσόδων των δήμων θα λύνεται με αυτόν τον τρόπο; Αυτό, έτσι θα λυθούν το ζήτημα των οικονομικών των δήμων; Η κυβέρνηση οφείλει αυτά που πληρώνει ο λαός με βαριά φορολογία και που παρακρατούνται χρόνια και δεν αποδίδονται, να επιστρέψουν στους δήμους για να γίνουν έργα.

Από κει θα βρεθούν λεφτά. Αυτά που πληρώνει ο λαός στο κάτω-κάτω της γραφής. Όχι να πληρώνει φορολογία και μετά να ιδιωτικοποιούμε τα πάντα για να ξαναπληρώνει για να κάνει χρήση αυτών που υποτίθεται του λέμε ότι είναι δικά του. Τρεις και τρεις φορές το ίδιο πράγμα.

Λέμε, λοιπόν, στο ψήφισμα ότι πρέπει να συμπεριληφθεί στην τελευταία κουκίδα, μετά το διαβεβαιώνουμε ότι η περιοχή ανήκει στους κατοίκους της Δραπετσώνας, σωστά, και θα εξασφαλίσουμε την πολύμορφη αξιοποίηση της προς όφελος των δημοτών, σωστά.

Για τον σκοπό αυτό δηλώνουμε την αντίθεση μας στην δραστηριοποίηση ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων στην περιοχή, στις Συμπράξεις Δημόσιου- Ιδιωτικού Τομέα, ΣΔΙΤ. Διεκδικούμε η ανάπλαση να στηριχτεί κύρια σε κρατική χρηματοδότηση, χωρίς να αποκλείουμε την αξιοποίηση πόρων από άλλες πηγές, στον βαθμό, όμως, που αυτές δεν ανοίγουν τον δρόμο για την είσοδο ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων και την εμπορευματοποίηση της περιοχής.

Τέλος, κοιτάχτε να δείτε, ο στόχος που το μαζικό λαϊκό κίνημα της περιοχής μας εδώ και 20 χρόνια, για νοσοκομείο Παίδων στην περιοχή έχει καταλήξει, δεν είναι ένας οποιοσδήποτε στόχος. Έλα, ρε παιδιά, θα μαλώσουμε τώρα αν θα είναι έτσι ή αν θα είναι αλλιώς;

Όχι. Ειδικά για το νοσοκομείο δεν είναι έτσι. Η ευρύτερη περιφέρεια του Πειραιά και ο Αργοσαρωνικός αλλά και οι περιοχές της Πελοποννήσου κοντά στο λεκανοπέδιο, όπως η Κόρινθος, στερούνται την ύπαρξη ενός παιδιατρικού νοσοκομείου.

Οι εξελίξεις με την παιδιατρική κλινική του Τζανείου στον Πειραιά, οι τεράστιες ανάγκες του λαού της περιοχής, επιβάλλουν την πραγματοποίηση αυτού του έργου. Δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω από αυτό. Εδώ παίζονται ψυχές και παίζονται ανθρώπινες ζωές και μάλιστα μικρών παιδιών.

Και θα σας πω και μια άλλη παράμετρο. Ο στόχος αυτός σηματοδοτεί ότι η περιοχή πράγματι θα αξιοποιηθεί για τις λαϊκές ανάγκες. Γιατί, κοιτάχτε να δείτε. Όπως είπα και πριν, λίγο πράσινο, λίγο αθλητικό γήπεδο, λίγο πεζόδρομο και λίγο ποδηλατόδρομο δεν έχουνε πρόβλημα να σου κάνουν και οι εφοπλιστές. Παπάδες σου κάνουνε. Αρκεί να βάλουν, να εξασφαλίσουν το κύριο, το βασικό.

Άλλωστε και αυτοί, όταν θέλουν να φέρουν τα κρουαζιερόπλοια θέλουν να κάνουν και λίγο μουσείο, και λίγο αυτό. Γιατί που θα τους φέρουν τους τουρίστες; Κάτι πρέπει να πουλήσουν κιόλας.

Συνεπώς, ο στόχος για παιδιατρικό νοσοκομείο είναι κατά την γνώμη μας κομβικός και πρέπει να αναφέρεται ρητά στο ψήφισμα, για αυτό και εκεί που λέει στην αρχή, πριν τις κουκίδες, διεκδικούμε την μετατροπή της πρώην βιομηχανικής ζώνης, μπλα, μπλα, λέμε, ιδιαίτερα τονίζουμε για μια ακόμα φορά την επιτακτική ανάγκη και ταυτόχρονα διεκδικούμε την κατασκευή παιδιατρικού νοσοκομείου στην περιοχή των Λιπασμάτων που να καλύπτει την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά και των νησιών του Αργοσαρωνικού, όπως διεκδικεί εδώ και πολλά χρόνια το μαζικό λαϊκό κίνημα και οι φορείς της πόλης μας.

Γιατί, για να είμαστε και λίγο πρακτικοί, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι θέλετε μπορούμε να κουβεντιάσουμε αλλά όταν ο Μελισσανίδης έχει δίπλα του δεξαμενές, δεν μπορούμε να μιλάμε για τίποτα. Ούτε για πράσινο μπορούμε να μιλάμε, ούτε. Φανταστείτε ένα χώρο πρασίνου, ένα χώρο αθλητισμού δίπλα σε καζάνια.

Το σχέδιο, λοιπόν, ακύρωσης, η ακύρωση των σχεδίων που υπάρχουν αυτή την στιγμή είναι, κατά την γνώμη μας, εκ των ουκ άνευ.

Όσον αφορά, λοιπόν, το ψήφισμα κάνουμε δυο ακόμα τελευταίες παρατηρήσεις και κλείνω. Θεωρούμε ότι δεν βοηθάει σε τίποτα η αναφορά για τα 5.000.000 ευρώ. Δεν ξέρω αν υπάρχει συμφωνία με την Εθνική. Δεν ξέρω αν υπάρχει συμφωνία με την Εθνική και μπαίνει συγκεκριμένα το ποσό αυτό.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Να απαλλοτριώσουμε;

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Συμφωνώ με τον στόχο της απαλλοτρίωσης, ναι. Δηλαδή, δηλαδή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ησυχία, παιδιά.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Δηλαδή, μπορεί να αναφέρει το ψήφισμα να προχωρήσει η απαλλοτρίωση μέρους ή όλη η έκταση, συμφωνώ με αυτό που είπε, που ειπώθηκε, που φέρεται σαν ιδιοκτήτης η Εθνική τράπεζα.

Σε ένα ψήφισμα που δίνει την πολιτική κατεύθυνση δεν νομίζω ότι έχει ιδιαίτερη αξία να συμπεριλάβουμε λεπτομέρειες του στυλ, 5.000.000. Εγώ λέω ότι με αγώνες και με αυτά καταφέρνεις και προχωράς και το παίρνεις έτσι. Γιατί ανήκει στον λαό.

Ή, τέλος πάντων, δεν το καταφέρνεις και κλείνει 3.000.000 η συμφωνία. 3.500.000. Γιατί πρέπει, δηλαδή, να υπάρχει ρητή αναφορά σε ένα ποσό, εδώ πέρα, σε ένα ψήφισμα του οποίου στόχος δεν είναι αυτός.

Το ίδιο, κατά την γνώμη μας, δεν χρειάζεται αναφορά και στον διεθνή αρχιτεκτονικό διαγωνισμό. Πρόκειται για λεπτομέρειες που δεν δίνουν σε τίποτα την κατεύθυνση. Αυτά είμαστε εδώ να τα συζητήσουμε.

Το βασικό είναι ότι πρέπει αυτή η περιοχή να περάσει στην ιδιοκτησία του δήμου. Εμείς δεν διαφωνούμε με αυτό. Χωρίς, βέβαια, να έχουμε και αυταπάτες ότι αυτό από μόνο του λύνει και όλα τα ζητήματα. Γιατί, κοιτάχτε να δείτε. Η διέξοδος, κατά την γνώμη μας βρίσκεται σε έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης και σε μια άλλη οικονομία.

Βεβαίως μπορείς να πάρεις μια έκταση, εμείς δεν είμαστε αντίθετοι, για να εμποδίσεις σχέδια, για να καθυστερήσεις εξελίξεις, για να δεις τι μπορείς να κάνεις.

Όμως, η λύση βρίσκεται σε μια πολιτική που η γη δεν θα είναι εμπόρευμα, θα είναι λαϊκή περιουσία, όπου ο λαός θα κάνει κουμάντο στα μέσα παραγωγής και με κεντρικό σχεδιασμό στην οικονομία μπορούνε όλες αυτές οι αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας μας, ανάμεσα τους και τα Λιπάσματα και οι ελεύθεροι χώροι, να δώσουνε πραγματική ανάσα σε έναν λαό που σήμερα υποφέρει και στενάζει προς όφελος της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, λίγο ησυχία. Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ. Έχει ζητήσει τον λόγο ο κύριος Καψοκόλης, η κυρία Δαβγιώτη.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μετά, μετά. Ο κύριος Χρονόπουλος, ο κύριος Τρέχας, έλα, κύριε Καψοκόλη. Ο κύριος Αντωνόπουλος. Τον κύριο Λάλο δεν τον έγραψα. Μετά ο κύριος αντιπεριφερειάρχης και ο υπουργός.

Κος ΚΑΨΟΚΟΛΗΣ:

Καλησπέρα. Πρώτα από όλα να ευχαριστήσουμε και τον υπουργό και τους βουλευτές και τους πολιτευτές και τον αντιπεριφερειάρχη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ. Θα σου δώσω τον λόγο μετά.

Κος ΚΑΨΟΚΟΛΗΣ:

Μπορώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έλα, κύριε Καψοκόλη. Ναι. Λίγο ησυχία σας παρακαλώ πολύ.

Κος ΚΑΨΟΚΟΛΗΣ:

Καλησπέρα. Πρώτα από όλα να ευχαριστήσουμε τον υπουργό, τους βουλευτές, τους πολιτευτές. τον αντιπεριφερειάρχη για την τιμή που μας κάνανε. Εμείς θα θέλαμε να μας έρχονται όσο γίνεται πιο συχνά. Να ξέρουμε ότι το Κερατσίνι και η Δραπετσώνα δεν έχει σημασία ποιος είναι διοίκηση, είναι πάντα φιλόξενη σε όλες τις πολιτικές Αρχές.

Να επισημάνω κάποια πράγματα σύμφωνα με όλα αυτά που άκουσα. Πρώτον, θα έλεγα ότι θα πρέπει να γίνει κάποια επιτροπή, πιθανόν, που να κάνει έναν τελικό έλεγχο όσον αφορά τους τίτλους, αν υπάρχουν αμφισβητήσεις αλλά και όσο αφορά την αξία σύμφωνα με τις

νέες αντικειμενικές αξίες. Για να ξέρουμε για τι ακριβώς μιλάμε και να γίνουμε πιο ρεαλιστές σε αυτά που θα προτείνουμε.

Δεύτερον. Θα ήθελα να υπάρχει ένα συνολικό σχέδιο της ανάπλασης, και όχι αποσπασματικό, το οποίο θα έχει και ποιοτικά χαρακτηριστικά, σύμφωνα με τις επιταγές των δημοτών, αλλά και οικονομικά χαρακτηριστικά που να είναι εφικτά.

Το να λέμε, διεκδικούμε τα χρήματα από δω ή από κει και να βρισκόμαστε πάντα στον ίδιο παρανομαστή, ποτέ να μην τα βρίσκουμε, δεν νομίζω ότι είναι ρεαλιστικό.

Τρίτον. Αφού θα γίνει ο έλεγχος σύμφωνα, και το σχέδιο ανάπλασης, σύμφωνα με τους άξονες, κάποιοι που είναι πιο ειδικοί, βέβαια, από μένα, να δούν αν ο συντελεστής δόμησης στο 0,1 επαρκεί ή αν πρέπει να αυξηθεί. Αυτό θα το πούνε, φαντάζομαι, οι ειδικοί, σύμφωνα με το σχέδιο ανάπλασης που θα έχουνε φτιάξει.

Τέταρτον. Θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι πέρα από τα ποιοτικά χαρακτηριστικά τα οποία είναι αναγκαία, το Κερατσίνι και η Δραπετσώνα μαστίζονται από την ανεργία, η οποία είναι πολύ μεγάλη, πολύ μεγαλύτερη από οποιαδήποτε άλλη περιοχή, γιατί απλά είναι ίσως το πιο, ο πιο εγκαταλειμμένος δήμος από όλους τους δήμους της Ελλάδος. Και θα πρέπει μέσα σε αυτό το σχέδιο να υπάρχουνε πραγματικά, όχι απλά θέσεις εργασίας αλλά πάρα πολλές θέσεις εργασίας.

Και προσέξτε, επειδή κάποιοι που ακούω, για φύλακες, για εργάτες και τα λοιπά, να θυμίσω, που οι περισσότεροι συνάδελφοι, ακόμα και οι καινούργιοι το ξέρουνε, εδώ δεν έχουμε φύλακες για τα σχολεία. Γιατί τα ξεχνάμε αυτά;

Ξαφνικά, δηλαδή, θα κάνουμε τον πακτωλό των προσλήψεων και εδώ δεν έχουμε να βάλουμε στα σχολεία; Τα σχολεία τα κλέβουνε κάθε βράδυ. Έτσι; Και βέβαια η δημοτική Αρχή δεν μπορεί να κάνει τίποτα, όσο και να θέλει, όσο και καλή διάθεση να έχει.

Αρα θα πρέπει μέσα σε αυτό το σχέδιο της ανάπλασης να υπάρχουν θέσεις εργασίας κοστολογημένες και από πού θα προέρχονται.

Τέλος, σε όλα, σε ότι αποφασίσει η πολιτική ηγεσία, η Περιφέρεια, θα έλεγα ότι τον πρώτο και τελευταίο λόγο θα πρέπει να τον έχει το Κερατσίνι και η Δραπετσώνα. Θα πρέπει να τον έχει ο δήμος.

Δεν ξέρω τι μπορεί να συμφέρει ή να μην συμφέρει, σύμφωνα με τις εκάστοτε επιταγές της πολιτικής ηγεσίας αλλά δεν μπορεί για το Κερατσίνι και για την Δραπετσώνα να αποφασίζουνε άλλοι για εμάς. Αυτό πρέπει να είναι κάτι που θα γίνει ξεκάθαρο. Την τελική έγκριση θα πρέπει να την δώσει το Δημοτικό Συμβούλιο. Και θα έλεγα μάλιστα, μακάρι να είναι και ομόφωνο και να είναι και ο κόσμος μαζί.

Τέλος, για να μην τρώω πολύ τον χρόνο, θα κάνω μια ευχή. Εύχομαι και στην επόμενη δημοτική Αρχή να μην ξανασυζητάμε το ίδιο πράγμα. Γιατί στην μικρή μου πείρα και θητεία, αυτό βλέπω. Ότι απλά έρχεται η εκάστοτε δημοτική Αρχή και συζητάμε εκ νέου την ανάπλαση.

Ίσως αυτό πρέπει να μας κάνει να σκεφτούμε ότι πρέπει να ζητήσουμε ρεαλιστικά πράγματα και όχι ανέφικτα πράγματα. Μπορεί κάποιοι ρομαντικοί να λένε ότι παλεύουμε για το ανέφικτο. Καμία αντίρρηση. Ακούγεται όμορφο, ακούγεται ωραίο αλλά συνήθως έρχεται η επόμενη δημοτική Αρχή και φέρνει το ίδιο, κάποιο

παρόμοιο, κάποιο, τέλος πάντων, σχέδιο ανάπλασης και το ξανασυζητάμε. Και έχουμε φτάσει στο 2015 και δεν έχει υλοποιηθεί τίποτα.

Άρα θα πρέπει αυτά που θα αποφασίσουμε να είναι κάπως ρεαλιστικά στο να μπορούν να πραγματοποιηθούν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έλα, κύριε Χρονόπουλε. Κύριε Γαβρίλη και κύριε υπουργέ, όποτε θέλετε να μου πείτε. Θέλετε τώρα;

Κος ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Λοιπόν, δεν θα σας κουράσω. Πέντε λέξεις θέλω να πω. Από τότε που ξεκίνησε η πρώτη ιδέα για την ανάπλαση της περιοχής μέχρι σήμερα, χύθηκε πολύ νερό σε τέτοιες συζητήσεις και ευτυχώς σήμερα έχουμε φτάσει στο μέγιστο σημείο σύγκλησης. Αυτό σαν μια πρώτη παρατήρηση.

Μια δεύτερη παρατήρηση. Ανεξάρτητα αν δεν είχαμε φτάσει σε αυτό το σημείο σύγκλησης η ανάπλαση δεν προχώρησε όλα αυτά τα χρόνια γιατί, πρέπει να το πούμε, δεν υπήρχε η αντίστοιχη πολιτική βούληση των κυβερνήσεων που πέρασαν. Είναι μια δεύτερη διαπίστωση.

Η τρίτη διαπίστωση είναι ότι η πολιτική βούληση της σημερινής κυβέρνησης, όπως εκφράζεται και με τον παριστάμενο υπουργό, ο οποίος έχει μια ιστορία πάνω στο ζήτημα, είναι ασφαλώς θετική για την λύση του προβλήματος.

Έτσι, με αυτές τις σκέψεις μόνο, νομίζω ότι οι πρώτες κινήσεις που πρέπει να γίνουν είναι, πρώτον η ανατροπή της αποφάσεως Μανιάτη...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Των αποφάσεων.

Κος ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Των αποφάσεων Μανιάτη, και η απαλλαγή μας από τις εγκαταστάσεις Μελισσανίδη. Παρέμβαση για τις νέες χρήσεις γης και τον συντελεστή δόμησης, ώστε όταν στο τρίτο στάδιο φτάσουμε με οποιονδήποτε τρόπο στην απαλλοτρίωση, η αξία γης θα είναι πολύ χαμηλότερη από ότι είναι σήμερα με υψηλό συντελεστή δόμησης και με τις συγκεκριμένες εμπορικές και βιοτεχνικές και βιομηχανικές χρήσεις, που ανεβάζουν την αξία της γης πολύ ψηλά.

Αρα, για να μπορέσουμε να φτάσουμε σε αυτό που πολύ σωστά λέει το ψήφισμα, στην απαλλοτρίωση, πρέπει και να καθαριστεί η περιοχή αλλά και καθαρίζοντας την, με αυτά που προανέφερα, θα κατεβάσουμε κατά πολύ την αξία της γης.

Και ένα τελευταίο σημείο που θέλω να αναφερθώ. Ανεξάρτητα από την πορείας που θα έχει το ζήτημα όλο, ασφαλώς και ο δημόσιος χαρακτήρας του ΟΛΠ μας βρίσκει όλους σύμφωνους.

Αλλά ανεξάρτητα από αυτό. Και αν ακόμη ο ΟΛΠ παραμείνει με δημόσιο χαρακτήρα, υπάρχει ένα ζήτημα σοβαρό. Κακώς ο ΟΛΠ βρίσκεται στην περιοχή των εργοστασίων.

Προσέξτε, κύριε υπουργέ. Όταν έγινε η παραχώρηση στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς των εκτάσεων του λιμανιού και των γύρω- γύρω, η συγκεκριμένη ακτογραμμή που ήτανε εκτός λιμανιού, όπως και ορισμένα οικόπεδα, όπως το Καστράκι στην Δραπετσώνα, εδόθησαν υπό την προϋπόθεση της αναγκαιότητας τους για λιμενική χρήση.

Ουδέποτε, στα 50, 70, 80 χρόνια, πόσα είναι, ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς έχει κάνει λιμενική χρήση στις συγκεκριμένες

περιοχές. Και στο Καστράκι και για αυτό βρήκαμε τότε το επιχείρημα, τους πιάσαμε και μας παραχώρησαν την χρήση αλλά κυρίως στην περιοχή του εργοστασίου των Λιπασμάτων ουδέποτε, ούτε μια βάρκα για λιμενική εξυπηρέτηση του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς δεν προσορμίστηκε.

Το εργοστάσιο Λιπασμάτων, για δικές του χρήσεις χρησιμοποιούσε την ακτογραμμή αυτή και ο ΟΛΠ έφτασε, μη κάνοντας χρήση λιμενική της ακτογραμμής, να ενοικιάσει στον Μελισσανίδη του χώρους στους οποίους αναπτύσσεται, μαζί με την Εθνική τράπεζα.

Επομένως, πρέπει, γιατί είναι αρμοδιότητα, φαντάζομαι, του δικού σας υπουργείου, να διερευνήσετε και αυτό το ζήτημα. Αφού εδόθη για αυτή την συγκεκριμένη λιμενική χρήση αυτή η ακτογραμμή, πιστεύω ότι είναι δυνατόν να ανακληθεί αυτή η παραχώρηση ως προς αυτό το τμήμα, διότι ανεξάρτητα από την, θέλω να ελπίζω, δημόσιου χαρακτήρα ή υπό δημόσιο έλεγχο λειτουργία του περιοχής, πάλι θα υπάρχει το πρόβλημα που υπάρχει και σήμερα.

Θα τελειώσω και θα πω, τώρα που είπα ευθύς εξ αρχής ότι έχουμε φτάσει στο μέγιστο σημείο σύγκλησης, θα πω και αυτό που θα δυσαρεστήσω πολλούς.

Τώρα που είστε κυβέρνηση, υπουργέ, και τώρα που είσαστε ενώπιος ενώπιω, λάβετε υπ' όψιν σας, πέρα από την ανάπλαση της περιοχής, μακριά βιοτεχνίες, βιομηχανίες και λοιπά, και μεγαλεμπόριο, λάβετε υπ' όψιν σας ότι είναι ευκαιρία για τον ευρύτερο Πειραιά να δούμε μέσα από τον σεβασμό στον άνθρωπο, μέσα από το μεγάλο πάρκο, μέσα από τις αθλητικές δραστηριότητες, τις πολιτιστικές και λοιπά, να δούμε την οικονομική ανασυγκρότηση

της περιοχής, που μπορεί να αποτελέσει την ατμομηχανή της ανάπτυξης του ευρύτερου Πειραιά.

Δείτε το. Δικό σας είναι το γήπεδο, εσείς θα παίξετε και εμείς θα χειροκροτήσουμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ο υπουργός, ο κύριος Λαφαζάνης έχει τον λόγο.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Να σας χαιρετήσω όλους και όλες για την παρουσία σας. Να χαιρετήσω ιδιαίτερα, βεβαίως, και πρώτα από όλα, χωρίς να υποτιμώ την δική σας συμμετοχή...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Λίγο πιο κοντά το μικρόφωνο...

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Να χαιρετήσω, τι να κάνουμε, ρε παιδιά; Το μικρόφωνο είναι μικρόφωνο. Δεν μεγαλώνει. Λοιπόν, να χαιρετήσω, λέω, πρώτα από όλα και κυρίως, χωρίς να υποβαθμίζω, βεβαίως, καθόλου τιμώ την δική σας συμμετοχή, το αντίθετο, την πρωτοβουλία που ανέλαβε ο δήμος για αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο, με το συγκεκριμένο θέμα, της ανάπλασης των Λιπασμάτων, και την τιμή που μου έκανε να με προσκαλέσει σε αυτό ιδιαίτερα το Δημοτικό Συμβούλιο.

Το λέω τιμή και ευχαρίστηση, διότι το θέμα αυτό είναι κομμάτι από την μικρή μου πολιτική διαδρομή. Το θέμα της ανάπλασης στην λιμενοβιομηχανική ζώνη Δραπετσώνας- Κερατσινίου, τα Λιπάσματα όπως λέμε, το ξεκινήσαμε μερικοί, ας το πούμε, οραματιστές. Δεν μου αρέσει η έκφραση γιατί το όραμα πολλές φορές μπορεί να αποδειχθεί ότι είναι ο πιο αισθητός ρεαλισμός.

Λοιπόν, το ξεκινήσαμε φτιάχνοντας την Πανπειραϊκή Επιτροπή. Λίγοι άνθρωποι τότε, με μεράκι, με κέφι, και με μεγαλεπήβολους στόχους. Να διεκδικήσουμε ο χώρος των πρώην Λιπασμάτων, με την ευρύτερη του έννοια, να περάσει στον λαό. Να αποδοθεί στον λαό. Να αποδοθεί, δηλαδή, στους δημότες της Δραπετσώνας και του Κερατσινίου που τώρα έχει ενιαίος δήμος.

Η Πανπειραϊκή αυτή, Επιτροπή, νομίζω κάτι συνεισέφερε σε αυτή την υπόθεση, μαζί με πολλές άλλες πρωτοβουλίες και άλλες κινηματικές δραστηριότητες που αναπτύχθηκαν. Πέρασε από διάφορες περιπέτειες. Το όραμα, όμως, παραμένει. Και είναι πάρα πολύ ζωντανό, θα έλεγα, και πάρα πολύ επίκαιρο στις μέρες μας, όπου έχουμε τρομακτικές εξελίξεις, οι οποίες υποβαθμίζουν την ζωή στις πόλεις και βεβαίως, υποβαθμίζουν το περιβάλλον.

Το περιβάλλον το οποίο γύρω μας πλήττεται, καταστρέφεται, λεηλατείται, διαλύεται κάτω από ενός τύπου ανάπτυξης, η οποία έχει αναγορεύσει ως πρώτο και κύριο γνώμονα το καπιταλιστικό κέρδος.

Με αυτήν, με αυτό τον τύπο ανάπτυξης θα πάμε κόντρα για να κάνουμε μια μεγάλη παρέμβαση, που βήμα το βήμα θα μας οδηγήσει στο να υλοποιήσουμε το όραμα. Να γίνει ο χώρος των πρώην Λιπασμάτων χώρος πρασίνου, χώρος αναψυχής, χώρος αθλητικών δραστηριοτήτων, ένας μεγάλος χώρος όπου οι κάτοικοι όλου του Πειραιά και όχι μόνο του δήμου Δραπετσώνας και Κερατσινίου, θα μπορέσει, θα μπορέσουν να βρουν πρόσβαση στην θάλασσα.

Να έχουν ζωντανή πρόσβαση στην θάλασσα. Και μάλιστα, όχι απλώς πρόσβαση αλλά πρόσβαση μέσα από μια πρωτοφανούς κάλλους έκταση. Γιατί ο χώρος των πρώην Λιπασμάτων, πράγματι, είναι ανεκτίμητης φυσικής αξίας και φυσικής ομορφιάς.

Έχετε πάει εκεί, σε αυτό τον χώρο, όχι όλοι. Γιατί φοβάμαι ότι πάρα πολλοί πολίτες που ζουν δεκαετίες στην Δραπετσώνα και το Κερατσίνι ίσως να μην έχουν επισκεφθεί τον χώρο.

Οι περισσότεροι από σας, βεβαίως, έχετε πάει και ξέρετε αυτό τον χώρο και έχετε κατανοήσει ότι αυτός ο χώρος είναι μια ανάσα για όλη την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά, η οποία είναι γεμάτη τσιμέντο. Είναι μια ανάσα που όταν πηγαίνεις εκεί αισθάνεσαι ότι έχεις φύγει από τον Πειραιά. Ότι είσαι σε ένα νησάκι. Κάπου στον Σαρωνικό. Και μάλιστα, νησάκι το οποίο δεν έχει τσιμέντα αλλά μόνο πολύ όμορφες ακτογραμμές.

Αυτό είναι, αυτός είναι ο χώρος και αυτή είναι η διεκδίκηση σήμερα, χρόνια τώρα, η οποία αποκτά μια επικαιρότητα μέσα στην κρίση που βιώνουμε και παρά την κρίση.

Θέλουμε, λοιπόν, να αποδοθεί ο χώρος των Λιπασμάτων στον λαό και να αποκτήσει μια δραστηριότητα και δραστηριότητες οι οποίες θα είναι κοντά στον πολίτη, θα προσφέρουν υπηρεσίες στον πολίτη, θα προσφέρουν ζωή στον πολίτη, θα προσφέρουν ομορφιά στον πολίτη.

Αυτή η αντίληψη μας δείχνει ότι η κατεύθυνση αυτή της κυβέρνησης, η οποία προέκυψε από μια μεγάλη διαδρομή κινήσεων και αγώνων, η κατεύθυνση αυτή της κυβέρνησης δεν είναι να ξεπουλήσουμε ούτε την ακίνητη περιουσία του ελληνικού λαού, πολύ περισσότερο βεβαίως, τα ακίνητα φιλέτα, ούτε να ξεπουλήσουμε και να ιδιωτικοποιήσουμε τις δημόσιες στρατηγικές υποδομές και επιχειρήσεις μας.

Με αυτή την κυβέρνηση, όσοι νομίζουν ότι θα συνεχιστούν οι ιδιωτικοποιήσεις, θα πρέπει να το ξεχάσουν. Δεν θα υποκύψουμε σε κανένα εκβιασμό, σε καμία απειλή για χρηματοδότηση και ρευστότητα

από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, σε κανένα δίλημμα, προκειμένου η κυβέρνηση αυτή να αρχίσει να ιδιωτικοποιεί τα φιλέτα, να ιδιωτικοποιεί στρατηγικές επιχειρήσεις. Δεν πρόκειται να πουλήσουμε καμία επιχείρηση στον χώρο της ενέργειας, και το λέω αυτό από την άποψη των αρμοδιοτήτων που έχω.

Δεν πρόκειται στον χώρο της ενέργειας να γίνει καμία απολύτως ιδιωτικοποίηση και όσες έχουν προχωρήσει θα ακυρωθούν. Και όσες έχουν δρομολογηθεί θα σταματήσουν. Και βεβαίως, δεν πρόκειται αυτή η κυβέρνηση να προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση του Οργανισμού Λιμένα του Πειραιά.

Το λιμάνι του Πειραιά πρέπει να ανήκει στο Δημόσιο, στον ελληνικό λαό, στους πολίτες. Και ως τέτοιο πρέπει όλοι μαζί, συνυπεύθυνοι, να το ανασυγκροτήσουμε, να το αναπτύξουμε, να του δώσουμε ένα προσανατολισμό καθαρά αναπτυξιακό και κοινωνικό.

Το λιμάνι του Πειραιά μπορεί να παίξει έναν πολύ διαφορετικό ρόλο από σήμερα, πολύ πιο ουσιαστικό για την ανάπτυξη της χώρας, για την κοινωνική, για την κοινωνική μέριμνα, και ασφαλώς και για την οικολογική προστασία. Γιατί όλα αυτά δεν είναι αντιτιθέμενα και αντιπαρατιθέμενα. Μπορούν να συμβαδίσουν.

Και το λιμάνι του Πειραιά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι και σήμερα, παρ' όλο που δεν είναι αυτό που οραματιζόμαστε, αυτό που θέλουμε, και σήμερα είναι ένα κερδοφόρο λιμάνι. Επομένως, αυτοί που θέλουν να το αγοράσουν δεν παίρνουν μια προβληματική επιχείρηση, υποτίθεται, για να την καταστήσουν κερδοφόρα.

Θα πάρουν μια κερδοφόρα και δυναμική επιχείρηση για να μπορέσουν περαιτέρω να αποκομίσουν ακόμα περισσότερα κέρδη και

οφέλη, συχνά σε βάρος του Δημοσίου, συχνά σε βάρος του ελληνικού λαού, ιδιαίτερα του πειραϊκού λαού.

Σε αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, της ανάπλασης, αυτό που χρειάζεται πρώτα από όλα δεν είναι απλώς και μόνο κυβερνητικές αποφάσεις. Βεβαίως, χρειάζονται κυβερνητικές αποφάσεις. Και θα σας πω αυτές τις οποίες θα προβούμε στο άμεσο μέλλον.

Αυτό που χρειάζεται πρώτα από όλα και κυρίως, και δεν το λέω μόνο για την συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά γενικά, για όσα ο ελληνικός λαός επιδιώκει για ένα καλύτερο μέλλον του ιδίου και του τόπου του, είναι να αναπτύξουμε μεγάλα κινήματα και μεγάλους κοινωνικούς αγώνες.

Χρειάζεται να περάσει στο προσκήνιο ο Δραπετσωνίτικος και ο Κερατσινιώτικος λαός, οι πολίτες και της μιας πόλης και της άλλης, του ενιαίου δήμου, να περάσει στο προσκήνιο και να διεκδικήσει ανεξαρτήτως της θετικής και εποικοδομητικής θέλησης της κυβέρνησης, να περάσει σε μεγάλους αγώνες στο επόμενο διάστημα.

Εγώ χαιρετίζω αυτή την ομοψυχία που βλέπω, σπανίως βεβαίως αλλά είναι σημαντικό να το υπογραμμίσουμε, στο Δημοτικό Συμβούλιο, γύρω από ένα ψήφισμα το οποίο προτείνει σήμερα ο δήμος. Η δημοτική Αρχή.

Βεβαίως, υπάρχουν κριτικές φωνές, κριτικές παρατηρήσεις, αποχρώσεις και είναι φυσικό να υπάρχουν. Αλλά στον πυρήνα και την κατεύθυνση, βλέπω μια ομοφωνία. Αυτό το χαιρετίζω γιατί μπορεί να είναι μια δύναμη για το αμέσως επόμενο διάστημα, προκειμένου να αναπτυχθεί αυτό το κίνημα.

Διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αναπτύχθηκαν κατά καιρούς μεγάλοι αγώνες για τα Λιπάσματα, αλλά αυτοί οι αγώνες δεν είχαν

συνέχεια και δεν είχαν διάρκεια. Με αποτέλεσμα το προηγούμενο διάστημα αντί να έχουμε θετικές προωθήσεις στο θέμα είχαμε πισωγυρίσματα.

Και ποιο ήταν το μεγάλο πισωγύρισμα στην υπόθεση αυτή; Το μεγάλο πισωγύρισμα ήταν η εγκατάσταση της Oil 1 μέσα στον χώρο των πρώην Λιπασμάτων. Μιας άκρως επιβαρυντικής δραστηριότητας για την περιοχή, και ιδιαίτερα για τον δήμο και τους πολίτες του δήμου, φυσικά και πρώτα από όλα.

Όταν ξεκίναγε αυτή η δραστηριότητα πάρα πολλοί είχαν αντιδράσει εδώ και είχαν αναλάβει πρωτοβουλίες για να αναπτυχθούν αγώνες για να ματαιωθεί και να ακυρωθεί αυτή η υπόθεση. Όμως, δεν είχαν το αντίστοιχο μαζικό έρεισμα, αγωνιστικό μαζικό έρεισμα από την κοινωνία.

Με αποτέλεσμα να προχωρήσει αυτή η διαδικασία και να διαμορφώσει δεδομένα τα οποία είναι άκρως δυσμενή και άκρως αρνητικά, τα οποία αυτήν την ώρα εμείς χρειάζεται να τα αντιμετωπίσουμε. Είμαστε μπροστά στην πρόκληση να τα αντιμετωπίσουμε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή την ώρα χρειάζεται να επεξεργαστούμε ένα σχέδιο, το υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, η κυβέρνηση, μέσα στο πλαίσιο της κυβερνητικής πολιτικής βεβαίως, η Περιφέρεια, έχει εδώ πολύ ουσιαστική εκπροσώπηση με τον Γιώργο τον Γαβρίλη και την, έφυγε, δεν ξέρω, η κυρία Κουτσούμπα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Εδώ είναι.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Και φυσικά με τον δήμο. Αυτή η πόλη της τοπικοαυτοδιοικητικής εξουσίας και της κυβέρνησης πρέπει να συνεργαστούν στενά. Και να συνεργαστούμε στενά με όρους δημοσιότητας, με όρους διαφάνειας, για να επεξεργαστούμε ένα συγκεκριμένο σχέδιο το οποίο βήμα το βήμα θα υλοποιεί αυτόν τον στόχο που έχουμε. Το όραμα μας να γίνει πράξη.

Και μπορούμε, αν συνεργαστούμε σωστά και συνεργαστούμε συντονισμένα και με αλληλεγγύη και οι τρεις αυτοί φορείς, κυβέρνηση- Περιφέρεια και δήμος, να έχουμε πολύ θετικά αποτελέσματα.

Το πρώτο που μπορούμε να κάνουμε και θα το κάνουμε ως κυβέρνηση, είναι να αποκλείσουμε τις βιομηχανικές δραστηριότητες στον χώρο, των πρώην χώρο των Λιπασμάτων. Με δυο λόγια, να, με νομοθετική ρύθμιση να ακυρώσουμε την παράγραφο 5 του άρθρου 14 του νόμου 4277, με την οποία επιτρέπονται οι κάθε μορφής βιομηχανικές δραστηριότητες στην περιοχή.

Και είναι η διάταξη αυτή η οποία έδωσε πρόσθετη νομιμοποιητική κάλυψη στις δραστηριότητες της Oil 1, αλλά ίσως να δώσει κάλυψη και νομιμοποίηση και σε άλλες δραστηριότητες που πρόκειται ή σχεδιάζονται να αναπτυχθούν στον ίδιο χώρο το επόμενο διάστημα.

Φυσικά, αυτό δεν σημαίνει ότι αυτόματα, μετά από μια τέτοια ρύθμιση, θα φύγει η δραστηριότητα, η ρυπογόνο δραστηριότητα της Oil 1. Θέλει νομικά να εξετάσουμε κατά πόσον η άρση, η ακύρωση δηλαδή, της εγκατάστασης βιομηχανικών δραστηριοτήτων σημαίνει και ακύρωση της επένδυσης.

Εμείς, στο υπουργείο, το εξετάζουμε αυτό νομικά, για να δούμε αν η ακύρωση αυτή οδηγεί και στην ακύρωση της συγκεκριμένης επένδυσης. Σε κάθε περίπτωση, όμως, δημιουργεί ένα διαφορετικό, μια τέτοια ρύθμιση θα δημιουργήσει ένα διαφορετικό τοπίο για όλο τον χώρο που σε κάθε περίπτωση θα δυσχεράνει πάρα πολύ ουσιαστικά την επενδυτική αυτή δραστηριότητα.

Από κει και πέρα αυτό που χρειάζεται είναι να επανεξεταστεί κατ' αρχάς η σύμβαση ΟΛΠ και Oil 1 από την άποψη της νομιμότητας της και επίσης να επανεξεταστούν οι άδειες με τις οποίες λειτούργησε και έκανε τις εγκαταστάσεις και τις δραστηριότητες η Oil 1 στον συγκεκριμένο χώρο.

Ότι κάνουμε πρέπει να γίνει σωστά και αποτελεσματικά. Διότι αν δεν μπορέσουμε να το κάνουμε και σωστά και αποτελεσματικά, και νομίζω ότι έχουμε αυτή την δυνατότητα, ξέρετε ότι μπορεί αντί να ανοίξει ένα θετικό δρόμο να δικαιώσει αυτούς που κάνουν τις επενδύσεις και μάλιστα να τους δικαιώσει με απαιτήσεις σε βάρος του Δημοσίου, οι οποίες θα είναι ιδιαίτερα επιβαρυντικές.

Επομένως, σε αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούμε το επόμενο διάστημα. Εμείς επεξεργαζόμαστε ένα σχεδιασμό σε εκείνη την κατεύθυνση και θα συμμεριστούμε τους προβληματισμούς και αυτούς τους σχεδιασμούς και με την Περιφέρεια και με τον δήμο, για να φέρουμε όσο το δυνατόν πιο σύντομα, και θα είναι σύντομα πιστεύω, θετικά αποτελέσματα.

Πέραν αυτού, βεβαίως, ανοίγεται το πελώριο θέμα, τι γίνεται με τις ιδιοκτησίες στον χώρο, που έχουν, υποτίθεται, διαμορφωθεί και τις οποίες βασίμως και έγκυρα πάρα πολλοί αμφισβητούν. Βασίμως και

έγκυρα πάρα πολλοί αμφισβητούν. Πρέπει να δούμε το θέμα των ιδιοκτησιών αυτών.

Και εκεί, αν γίνει συντονισμένη παρέμβαση, με σχέδιο και επεξεργασία και από τους τρεις οι οποίες ενδιαφερόμαστε, και κυρίως από τους πολίτες εδώ της περιοχής και όλου του Πειραιά, μπορεί να πετύχουμε ένα, και να ανοίξουμε ένα πολύ θετικό δρόμο.

Ο στόχος πρέπει να είναι άμεσος και μπορεί να είναι, να γίνει ρεαλιστικός. Η ιδιοκτησία της περιοχής να περάσει στον λαό. Είτε στο Δημόσιο απευθείας, για δημόσια χρήση και δημόσια διαχείριση, με δημόσιες επωφελείς, κοινωφελείς υπηρεσίες, είτε να περάσει στον δήμο, προκειμένου ο δήμος να αναπτύξει τέτοιου είδους δραστηριότητα σε συνεργασία, πιθανώς, με την Περιφέρεια και την κυβέρνηση.

Δεν είμαι σε θέση αυτή την στιγμή να προσδιορίσω τις συγκεκριμένες δραστηριότητες, αλλά τέτοιου χαρακτήρα δραστηριότητες, νομίζουμε, που πρέπει να αναπτυχθούν στην περιοχή.

Πρώτα από όλα, ο δήμος νομίζω ότι μπορεί να καθορίσει ένα τέτοιο σχεδιασμό. Και να τον καθορίσει, βεβαίως, και σε επιστημονική βάση και απευθυνόμενος σε εξειδικευμένους, ίσως, φορείς που μπορεί να διαμορφώσουν ένα σχεδιασμό ανάπτυξης, ο οποίος να έχει ορίζονται, να είναι σύγχρονος, να έχει προοπτική και να είναι συμβατός με την ιστορία της περιοχής, αλλά να είναι συμβατός και με τον χαρακτήρα, τον ευρύτερο χαρακτήρα που έχει η 2^η Περιφέρεια του Πειραιά και ο ίδιος ο Πειραιάς.

Και βεβαίως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτή η περιοχή είναι και ένας ιστορικός χώρος, ένας χώρος ιστορικής και βιομηχανικής μνήμης. Διότι με την ευκαιρία τέτοιων εκδηλώσεων πρέπει να αποτίσουμε φόρο

τιμής στους χιλιάδες εργαζόμενους που δούλεψαν σε αυτή την ζώνη, προσφέροντας ανεκτίμητες υπηρεσίες και στον τόπο και στον ελληνικό λαό.

Και εγώ θυμάμαι, και θυμάμαι τον αγώνα που δόθηκε για τα Λιπάσματα, για την απομάκρυνση τους. Ένας αγώνας που ήτανε σκληρός, δύσκολος αλλά είχε και μια πτυχή η οποία δεν ήταν καθόλου ευχάριστη.

Ποια ήταν η πτυχή που δεν ήταν καθόλου ευχάριστη και στην οποία τότε, και προσωπικά, αντιδρούσα; Ότι φύγαν τα Λιπάσματα αλλά δεν φροντίσαμε να αποκαταστήσουμε τους εργαζόμενους τότε στα Λιπάσματα. Αυτούς που δουλεύανε.

Και ακόμα τώρα διαβιούν με επιδόματα, εδώ και εκεί, τα οποία κατά καιρούς έρχονται στην Βουλή και ψηφίζονται, εν είδει ελεημοσύνης.

Τέλος, να τονίσω ότι η προσπάθεια που θέλουμε να κάνουμε στον χώρο των Λιπασμάτων και η περιβαλλοντική της διάσταση, δεν πρέπει να την δούμε σε αντίθεση με την βιομηχανική δραστηριότητα εν γένει.

Η περιβαλλοντική διάσταση δεν πρέπει να είναι ασύμβατη, και δεν είναι και δεν πρέπει να είναι σε ανταγωνισμό με την ανάγκη παραγωγικής ανασυγκρότησης συνολικά της χώρας μας. Διότι από αυτήν εξαρτάται το μέλλον και η διέξοδος από την κρίση, κατά κύριο λόγο.

Επομένως, αυτή η περιοχή η ευρύτερη δεν είναι μόνο για υπνωτήριο. Πρέπει να διατηρήσει ζωντανές παραδοσιακές δραστηριότητες παραγωγικές που έχει και αν είναι δυνατόν να αναπτύξει και καινούργιες, αλλά μέσα σε ένα πλαίσιο όπου θα

διατηρείται η ισορροπία της βιομηχανικής- βιοτεχνικής δραστηριότητας με το περιβάλλον. Πράσινη ανάπτυξη, βεβαίως, αλλά να είναι και παραγωγική ανάπτυξη. Σας ευχαριστώ πολύ.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) μια απάντηση σε σχέση με τα προβλήματα το Συμβούλιο Επικρατείας. Τι θα κάνει το ΥΠΕΧΩΔΕ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Θα σου δώσω τον λόγο. Μισό λεπτό.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Θα σου απαντήσω εγώ. Μια κουβέντα μόνο, μια κουβέντα, γιατί τα θέματα είναι πάρα πολλά. Το ερώτημα που θέτει ο Νίκος ο Μπεάζογλου έχει βάση.

Το αντιμετωπίσαμε, δυστυχώς, και με την προσφυγή που έγινε στο ΣτΕ με το γήπεδο της Νέας Φιλαδέλφειας. Όταν γίνεται μια προσφυγή πρέπει προτού κάνουμε την προσφυγή, κατ' αρχάς να την στηρίξουμε καλά ώστε να μην μας δημιουργήσει αρνητικά αποτελέσματα.

Στις Σκουριές όλες οι προσφυγές που γίνανε έχουν χαθεί υπέρ της Χρυσός ΑΕ. Δηλαδή, της Ελ Ντοράντο. Λοιπόν, δεν είναι, ας πούμε, καλό να κάνει κανείς προσφυγή όταν δεν έχει κάποιες στοιχειώδεις προϋποθέσεις να την διεκδικήσει, γιατί το ΣτΕ δικάζει με τον νόμο. Δεν δικάζει ιδεολογικά και πολιτικά.

Κος :

Τι κάνει το ΣτΕ;

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Δικάζει με τον νόμο.

Κος :

Και στα Μνημόνια έτσι έκανε;

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Τι σχέση έχουν τα Μνημόνια;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σας παρακαλώ πολύ. Σας παρακαλώ.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Λέω ότι τα δικαστήρια, ακόμα και τα καλύτερα δυνατά να είναι, και τα πιο λαϊκά, και τα πιο, ας πούμε, προοδευτικά, δεν δικάζουν με βάση πολιτικές προθέσεις. Αν ο νόμος λέει τάδε, θα πρέπει να δικάσουν με βάση τον νόμο.

Λοιπόν, όταν γίνεται, λοιπόν, προσφυγή στο ΣτΕ πρέπει να εδράζεται στην δυνατότητα να κερδηθεί αυτή από τον νόμο. Το λέω αυτό, το λέω αυτό, δεν ξέρω τώρα για την προσφυγή αυτή και τα χαρακτηριστικά της ποια είναι συγκεκριμένα.

Αλλά πάντως στο ΣτΕ η παράσταση από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, η παράσταση από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γίνεται για την υπεράσπιση του νόμου. Και αυτό είναι κατά το Σύνταγμα.

Δηλαδή, δεν μπορεί η κυβέρνηση αυτούς που παρίστανται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους στην συγκεκριμένη προσφυγή να τους πει να μην υπερασπίσουν τον συγκεκριμένο νόμο, ανεξάρτητα από την κυβέρνηση και να κάνουν κάτι άλλο. Οι δικηγόροι αυτοί αμέσως θα παραιτηθούν, το Νομικό Συμβούλιο θα τους διώξει και βεβαίως οι ίδιοι θα αρνηθούν να συμμετάσχουν σε μια τέτοια κατεύθυνση και θα μας καταγγείλουν γιατί σου λέει, και δολοφόνο να υπερασπίσω πρέπει να κάνω σωστά την υπεράσπιση του.

Επομένως, δεν μπορεί όταν έχουμε μια τέτοια προσφυγή, όπως έγινε τώρα και στην Φιλαδέλφεια, οι παραστάτες από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους να μην πάνε, να μην είναι συμβατή η παράσταση που κάνουν με την νομοθεσία. Άρα, άρα, τι πρέπει να γίνει; Πρέπει η νομοθεσία να αλλάξει πριν την εκδίκαση...

Κος :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) αυτό ζητάμε.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Ναι, πριν την εκδίκαση της υπόθεσης. Διότι αν πάει μετά, ασφαλώς είναι εκ των υστέρων και θα έχουμε, λοιπόν, το καλύτερο είναι, λοιπόν, να πάμε πριν, δεν ξέρω πότε είναι...

Κος :

6 Μαΐου.

Κος ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:

Πριν τις 6 Μαΐου και να κάνουμε την νομοθετική ρύθμιση αυτή και να φύγουμε από το συγκεκριμένο δίλημμα της απόφασης του ΣτΕ.

Κος :

Μπορώ να κάνω μια ερώτηση στον Παναγιώτη; Παναγιώτη, μπορώ να ρωτήσω κάτι; Σε σχέση με αυτό, εντάξει, σε σχέση με αυτό. Καλά, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Γαβρίλη, να μου πείτε πότε θέλετε να παρέμβετε.

Κος :

Μια ερώτηση στον υπουργό. Μπορώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ο κύριος υπουργός είπε ότι, λοιπόν, η κυρία Δαβγιώτη και μετά ο κύριος Γαβρίλης. Απλώς μετά, μετά.

Κα ΔΑΒΓΙΩΤΗ:

Κύριε υπουργέ, κύριοι βουλευτές, κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι πως... όλους εμάς, τους ομιλητές τους προηγούμενους που μιλήσανε θα ήταν ψέμα να πω ότι δεν έχω καλυφθεί.

Δεν ακούστηκαν, όμως, κάποια πράγματα που θέλω κι εγώ να τα επισημάνω τώρα που είναι παρών και ο υπουργός, που έχει και το γήπεδο, έχει και την μπάλα σε αυτή την πονεμένη ιστορία της πόλης μας επί σειρά ετών.

Ζούσαμε σε μια μολυσμένη πόλη, το ξέραμε, αλλά μπορεί να είχε προσφέρει τότε θέσεις εργασίας αλλά τις είχαμε πληρώσει με την υγεία μας.

Δικαιούμαστε, λοιπόν, όλα αυτά που ζητάμε σήμερα, που στην ουσία δεν είναι απολύτως τίποτε, είναι το αυτονόητο που πρέπει να γίνει, και κύριε υπουργέ, πρέπει να σας πω με βάση αυτή την τοποθέτηση σας που κάνατε, εγώ βέβαια δεν θα αναφερθώ σε νόμους ούτε σε αρχιτεκτονικά, ούτε σε μηχανικά, γιατί τίποτα από όλα αυτά δεν είμαι, ότι στην πόλη μας έχουν έρθει και υπουργοί και βουλευτές, πριν από σας, κόψαμε και κορδέλες για όποια άλλα θέματα και ζητήματα θέλαμε, είτε για το Κέντρο Υγείας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

Κα ΔΑΒΓΙΩΤΗ:

Στην ουσία τα ξεχάσαμε. Όλοι εμείς που είμαστε παρόντες σήμερα εδώ θα φύγουμε ικανοποιημένοι, γιατί το όραμα σας, το είπατε και εσείς άλλωστε, κύριε υπουργέ, είναι και δικό μας όραμα. Μας είπατε αυτά που σας είπαμε. Χαρήκαμε πάρα πολύ που μας καταλάβατε.

Αλλά η αλήθεια είναι, όπως είπατε και εσείς, ήρθατε στην κυβέρνηση κατόπιν από αγώνες. Εγώ θέλω να πω ότι ήρθατε στην

κυβέρνηση από την απραξία των προηγουμένων. Και θα κριθείτε, όπως κρινόμαστε όλοι, από τα πεπραγμένα μας.

Αυτό το δικαιούμαστε και πρέπει να είστε αρωγοί για να δείξετε εμπράκτως ότι είστε διαφορετικοί από τους προηγούμενους. Γιατί με το να λέμε συνέχεια, το όραμα μας, αυτό δεν λέει τίποτα.

Γιατί λένε, έτσι, να πω και ένα, μια λαϊκή ρήση, ότι κάθε πρόβλημα έχει την λύση του. Αν δεν υπάρχει λύση, τότε δεν έχουμε και πρόβλημα. Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι δικό σας και η λύση δική σας. Σας καλωσορίζουμε μαζί με τις λύσεις σας. Ευχαριστούμε πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να κάνετε λίγο ησυχία. Σας παρακαλώ πολύ. Κύριε Γαβρίλη.

Κος ΓΑΒΡΙΛΗΣ:

Κι εγώ θέλω να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση. Έτσι κι αλλιώς, η συζήτηση έτσι όπως εξελίσσεται είναι πολύ χρήσιμη και για μένα που συμμετέχω και νομίζω και για άλλους. Υπάρχει στ' αλήθεια ένας πλούσιος προβληματισμός, πάρα πολλές προσεγγίσεις.

Κρατάμε στα καλά της συζήτησης ότι το σύνολο των συναδέλφων που τοποθετήθηκαν κρατούν το ψήφισμα ως βάση για συζήτηση και στην βάση αυτού του ψηφίσματος γίνονται πάρα πολλές παρατηρήσεις- προσθήκες.

Αρα, λοιπόν, το ψήφισμα αποτελεί βάση για συζήτηση. Είναι μια παραδοχή που συνομολογείται από όλες τις πλευρές. Είναι μια κατάκτηση της συζήτησης. Μας πάει πολλά βήματα παρακάτω από εκεί που είμαστε μέχρι εχτές και το χρειαζόμαστε αυτό.

Και το δεύτερο είναι, χρειαζόμαστε και μια αποτύπωση μιας μεγάλης διαδρομής που έχει γίνει τα τελευταία πολλά χρόνια, που συσσωρεύει πάρα πολύ εμπειρία, και θετική και αρνητική.

Και δεν αναφέρομαι μόνο στα Λιπάσματα. Αναφέρομαι και στο παραλιακό μέτωπο και στον Ελαιώνα, και στο Ελληνικό, ότι κατά καιρούς οργανώθηκαν απίστευτα κινήματα, κοινωνικές αντιστάσεις. Είχαν κυρίως αμυντικό χαρακτήρα, στο να υπερασπιστούνε τον χώρο, αλλά εκείνο που δεν καταφέραμε κάθε φορά, ήταν να ολοκληρώσουμε την προσπάθεια.

Και εκεί ακριβώς χανόταν λίγο η συνέχεια της προσπάθειας και η άλλη πλευρά, η αντίθετη πλευρά, πολλές φορές κρατούσε για τον εαυτό του το στοιχείο του αιφνιδιασμού για να κάνει αυτός κινήσεις σε βάρος της δικής μας, του δικού μας σχεδίου.

Αυτό το είχαμε και στην Δραπετσώνα και στα Λιπάσματα. Και κυρίως της εποχή της κρίσης αξιοποιήθηκε αυτό το πλεονέκτημα από την άλλη πλευρά για όλες τις περιπτώσεις. Και για το παραλιακό μέτωπο και για το Ελληνικό. Στον Ελαιώνα δεν έχει εκδηλωθεί ακόμα και για τα Λιπάσματα.

Και ενώ υπάρχει αυτή η διαδρομή της μεγάλης προσπάθειας των προηγούμενων χρόνων, ερχόμαστε τα τελευταία δυο χρόνια και έχουμε υποχώρηση. Και μεγάλη υποχώρηση. Και επαναβιομηχανοποιείται πάλι η περιοχή μετά από έναν ολόκληρο αμυντικό αγώνα, που τον θεωρώ πολιτικά σωστό, ορθόδοξο, που είχαμε καταφέρει και είχαμε πετύχει συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Άρα, αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα είναι να τους αντιγράψουμε λίγο. Να τους αντιγράψουμε λίγο και να πούμε ότι θέλουμε στην δική

μας τακτική να δημιουργήσουμε νέα κεκτημένα. Να δημιουργήσουμε νέο συμφέρον, από την δική μας πλευρά, στον χώρο.

Και χρειαζόμαστε βήματα και ενέργειες. Χειροπιαστές, όμως. Η συζήτηση αυτή δεν μπορεί να εξαντλείται σε μια πολιτικολογία γενικά και αόριστα. Πρέπει να κουμπώνει κάπως σε ενέργειες και να παράγει αποτελέσματα.

Τα αποτελέσματα δημιουργούν νέα κεκτημένα. Δημιουργούν νέα δικαιώματα σε μας. Ας τους αντιγράψουμε λίγο, να δούμε πως πολιτεύθηκαν αυτοί. Έτσι πολιτεύθηκαν. Και στην συνέχεια ήρθε και η ρύθμιση του Μανιάτη, ο οποίος άνοιξε όλες τις δυνατότητες πια το σύνολο του χώρου, το σύνολο του χώρου να έχει μεικτές χρήσεις.

Και αν κανείς παρακολουθήσει τώρα και διαβάσει το τελευταίο σχέδιο του ΟΛΠ που αφορά ένα Επιχειρησιακό Σχέδιο διαχείρισης των αποβλήτων, λύνει τα χέρια του όχι μόνο σε αυτό που ορίζει βιομηχανική περιοχή αλλά και μέσα στο οικόπεδο της ανάπλασης, να κάνει ότι χρήσεις θέλει. Από κομποστοποίηση, ότι θέλει.

Του λύνει τα χέρια το νομοθετικό πλαίσιο και κρατάει για τον εαυτό του την δυνατότητα, στα πλαίσια του επιχειρησιακού του σχεδίου για την διαχείριση των αποβλήτων, που προκύπτει και από ευρωπαϊκή υποχρέωση, να κάνει ότι θέλει.

Κοιτάξτε πως πολιτεύονται. Βήμα- βήμα. Το χτίζουνε, στο επόμενο. Το ξαναχτίζουνε, στο επόμενο. Ας το αντιγράψουμε λίγο τώρα.

Και επειδή θέλω να τους αντιγράψουμε γιατί δεν μόνο αυτοί αποτελεσματικοί. Μπορούμε να γίνουμε και εμείς αποτελεσματικοί, τι προσπάθεια κάνουμε αυτό το διάστημα των έξι μηνών που έχουμε την ευθύνη της Περιφέρειας.

Πρώτα συνεργασία με τον δήμο πάρα πολύ καλή. Καλή συνεννόηση. Αυτό το πράγμα δεν μπορείς να παράξεις αποτελέσματα αν οι βασικοί παίκτες μεταξύ των πολλών, στο τι κάνουμε εκεί, δεν βρουν τρόπο συνεννόησης. Άρα, διεκδικήσαμε και έχουμε βρει έναν καλό τρόπο συνεννόησης.

Το δεύτερο είναι να δηλώσουμε δημόσια από την πλευρά μας, με όποιο δημόσιο τρόπο είχαμε προσιτό, το κάναμε πάνω από εφτά- οκτώ φορές, ότι διαφωνούμε με αυτό που έχει εξελιχθεί εκεί και με την ειδική δραστηριότητα της Aegean. Το δεύτερο ήταν αυτό.

Το τρίτο ήταν να βρούμε χρήματα και στην πρώτη αναμόρφωση του προϋπολογισμού να πάμε να δεσμεύσουμε χρήματα για να μπορέσουμε να σηκώσουμε μια μελέτη, διεθνή διαγωνισμό αρχιτεκτονικό, ιδεών. Τι θέλουμε να κάνουμε.

Και αυτό που θέλαμε να κάνουμε να αποτελέσει την βάση της συζήτησης με όλους τους αποδέκτες της. Θέλουμε να έχουμε μια πρόταση που θέλουμε να την διαβουλευτούμε. Με όσους μπορεί να είναι αποδέκτες αυτής της πρότασης μας ή εμπλέκουνε στην συζήτηση.

Το τρίτο που κάναμε ήταν να βρούμε άλλα λεφτά. Να αποδεσμεύσουμε χρήματα από έναν κωδικό, να τα παρκάρουμε και με την νέα αναμόρφωση που έρχεται να ανοίξουμε άλλο κωδικό απαλλοτρίωσης.

Και το επιλέγουμε συνειδητά αυτό. Θέλουμε να πάμε σε μια επιλογή απαλλοτριώσεων για μεγάλες αναπλάσεις. Να πιάνει τόπο, δηλαδή, τα λεφτά. Αυτή είναι η δεύτερη επιλογή μας που κάνουμε.

Τρίτη επιλογή, τέταρτη επιλογή. Πρέπει να διερευνήσουμε τι υπάρχει τώρα εκεί. Και ανοίγουμε ένα κύκλο διαδοχικών ελέγχων σε ότι κινείται και δραστηριοποιείται σε αυτή την περιοχή. Είτε είναι

ΧΕΚ αυτή, είτε είναι η Εταιρεία Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων, είτε είναι η Agean αυτή, είτε είναι ο ΟΛΠ. Κάναμε σε όλες αυτές τις δραστηριότητες ελέγχους, καταλήγουμε σε εκθέσεις- αυτοψίες και επιβάλλουμε καινούργια διαδικασία διοικητικών κυρώσεων και προστίμων σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις.

Και αρχίσουμε να συγκεντρώνουμε όλη την αναγκαία πληροφορία που χρειαζόμαστε, τι παίζει εκεί. Ποιος, τι κάνει, από πού εγκρίθηκε το δικαίωμα του, τι αγόρασε, τι πούλησε. Αυτό το χρειαζόμαστε ως πληροφορία και ως γνώση. Για να μπορέσουμε να οργανώσουμε τις επόμενες κινήσεις μας.

Και αυτή, ότι συγκεντρώνουμε από αυτή την προσπάθεια που κάνουμε δεν την κρατάμε για τον εαυτό μας. Αμέσως την γνωστοποιούμε σε όλους τους αποδέκτες. Άρα είναι μια δημόσια προσπάθεια, ανοιχτή σε επικοινωνίες και ανοιχτή σε ενημέρωση για όλους τους αποδέκτες.

Και από δική μου παράλειψη, των υπηρεσιών, αλλά την παίρνω εγώ ως ευθύνη, όλες αυτές οι αυτοψίες και εκθέσεις στους μόνους που δεν είχαν κοινοποιηθεί ήταν στον δήμο Κερατσινίου. Αυτό ήταν τραγελαφικό. Μπορεί να φταίνε οι υπηρεσίες αλλά είναι δική μου ευθύνη γιατί φταίω και εγώ. Ενώ είχανε πάει σε όλες τις άλλες συλλογικότητες, σε όποιον έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Πάντα γινόταν...

Κος ΓΑΒΡΙΛΗΣ:

Πάντα γινόταν αυτό;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΓΑΒΡΙΛΗΣ:

Δεν θα ξαναγίνει, λοιπόν. Λοιπόν, σε όσους, όμως, είχανε ενδιαφέρον έφερνε τα αποτελέσματα αυτών των εκθέσεων σε όλους αυτής της προσπάθειας, για να έχουν όλοι ενημερωθεί.

Αυτά, λοιπόν, είναι οι κινήσεις που κάνουμε αυτή την περίοδο. Και σας λέω ότι βρήκαμε αρκετά. Ξέρουμε που ξεκλειδώνουν πράγματα και ξέρουμε στις κινήσεις που θα κάνουμε που θα πάμε να τα κλειδώσουμε. Όπως σας λέω τώρα, το Επιχειρησιακό Σχέδιο του ΟΛΠ που αφορά την διαχείριση των αποβλήτων, το οποίο δεν έχει εγκριθεί ακόμα και δεν πρόκειται να εγκριθεί.

Γιατί και το προσέξαμε και το βρήκαμε και το αναζητήσαμε και έχουμε πολύ καλές παρεμβάσεις, προτάσεις να κάνουμε για αυτό το θέμα.

Τα επόμενα βήματα, λοιπόν, που έχουμε τώρα μπροστά μας είναι το Περιφερειακό Συμβούλιο, μετά την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου. Το Περιφερειακό, θέλω να εξηγήσω, δεν παράγει αποτελέσματα. Ο χαρακτήρας του μέχρι σήμερα είναι γνωμοδοτικός. Λέει γνώμη.

Δεν αδειοδοτεί τις λειτουργίες των εγκαταστάσεων. Δεν εγκρίνει τους περιβαλλοντικούς όρους. Το κάνει η Αποκεντρωμένη. Λέει γνώμη. Άρα δεν παράγει αποτελέσματα αυτόματα. Τι κάνει, όμως;

Παράγει ένα πολιτικό αποτέλεσμα, μια απόφαση που διατυπώνει την πρόθεση του και με αυτό μπορείς να ασκήσεις πολιτική πίεση. Ή να αθροιστείς και με άλλες απόψεις που είναι εναντίον της απόφασης, όλων των αποφάσεων.

Αλλά θέλω σε αυτό να συνεννοηθούμε τι θέλουμε να κάνουμε. Προφανώς μετράει η γνώμη. Ναι, προφανώς μετράει. Άρα, αυτή είναι

η επόμενη από την δική μας πλευρά ενέργειας που έχουμε να κάνουμε τις επόμενες ημέρες.

Και από κει και πέρα σε συνεννόηση με τον δήμο έχουμε να λύσουμε πάρα πολλά τεχνικά ζητήματα που δεν αφορούν την συνεδρίαση. Δηλαδή, ποιος σηκώνει τον διαγωνισμό, ποιος κάνει την απαλλοτρίωση, με ποιο τρόπο.

Γιατί εδώ έχουμε διάφορες τεχνικές δυσκολίες αλλά πρόκειται για τεχνικές δυσκολίες, πολιτικές, στις συνεννοήσεις που χρειαζόμαστε και να το λύσουμε μέσα από μια προσπάθεια προετοιμασίας που κάνουμε.

Αρα, θέλω να ξέρετε από την δική μας πλευρά έχουμε δεσμεύσει χρήματα για την μελέτη, έχουμε αποδεσμεύσει χρήματα που πάμε να τα βάλουμε σε νέο κωδικό που ανοίγει με την αναμόρφωση. Έχουμε συγκεντρώσει μέσα από τους ελέγχους που έχουμε κάνει ότι κινείται στην περιοχή. Έχουμε όλη την ενημέρωση και όλη την πληροφόρηση και έχουμε και την σύμβαση του ΟΛΠ, ο οποίος έχει συνάψει με την Aegean για τα επόμενα 30 χρόνια και τον προϋπολογισμό του και τους όρους.

Με την σύμβαση αυτή για την διαχείριση των αποβλήτων, έχει διάρκεια 30 ετών, έχει ένα προϋπολογισμό που περνάει τα 150 χρόνια, 150.000.000 και στην συνέχεια επιστρέφει στην ιδιοκτησία του ΟΛΠ. Ή στον φορέα διαχείρισης... ο ΟΛΠ.

Αρα έχουμε και την σύμβαση, έχουμε όλα τα δεδομένα, όλα αξιολογούνται, μπαίνουν σε μια σειρά και χτίζεις τις δικές σου επιλογές. Σε αυτό κινούμαστε. Αυτά μέσα σε πέντε μήνες. Αυτή είναι η προσπάθεια μας.

Σε αυτή την προσπάθεια, νομίζω, φαίνεται να κινούμαστε στο πνεύμα των συζητήσεων που κατατέθηκαν εδώ πέρα και νομίζω ότι μπορούμε να αθροίσουμε και την δική μας πρωτοβουλία, την δική μας παρέμβαση, ακόμα και στο Συμβούλιο Επικρατείας, αν θέλετε, με δικό μας υπόμνημα να παρέμβουμε, παρέμβαση, δεν μπορείς να κάνεις διαφορετικά, και μένει να κάνουμε όλα τα επόμενα βήματα. Ευχαριστώ, να είστε καλά και δήμαρχε μου, σε λίγο να μου επιτρέψεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ. Περίμενε. Ο υπουργός έχει πει ότι εντάξει, έχει δουλειά, δεν μπορεί να απαντήσει σε ερωτήσεις. Ο υπουργός. Λοιπόν, σε παρακαλώ...

(Διάλογοι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Περίμενε, ρε Βάνα. Περίμενε, ρε Βάνα. Μίλησες. Έχει ζητήσει τον λόγο ο κύριος Λάλος, που είναι δημοτικός σύμβουλος. Δημήτρη. Πριν έχει ζητήσει να κάνει μια παρέμβαση ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου του Περάματος. Και είναι και η κυρία Κουτσούμπα, η οποία εσείς να μου πείτε πότε θέλετε να παρέμβετε.

Κα ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) μπορώ να παρέμβω και τώρα αλλά υπάρχει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ωραία, μπορεί να μιλήσει δυο λεπτά ο κύριος Καραγιαννάκης; Ωραία. Κυρία Κουτσούμπα.

ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΙΚΡΟΦΩΝΑ**Κα ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ:**

Το συνδέω και με το γεγονός ότι ο αδερφός σου άργησε να με δηλώσει. Είχα δηλώσει πιο νωρίς, οπότε θα την πληρώσεις εσύ. Λοιπόν, είμαι περιφερειακή σύμβουλος Αττικής με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή.

Άκουσα πολύ ομοφωνία εδώ σήμερα και χαίρομαι, γενικά όλοι χαιρόμαστε όταν υπάρχει ομοφωνία, αρκεί να μην είναι πλαστή. Γιατί αν υπήρχε πραγματικά αυτή η ομοφωνία απορώ γιατί τόσα χρόνια που παλεύουνε συλλογικότητες και κάτοικοι εδώ πέρα δεν είχαν προχωρήσει αυτά τα πράγματα. Τα είπε και ο δήμαρχος στην αρχή.

Και επειδή θεωρώ ότι όλα αυτά είναι αποτέλεσμα αγώνων, όντως, και με αγώνα θα κερδηθεί και με αυτή την έννοια για μένα το πιο σημαντικό που προτείνεται από τον δήμο είναι το πρόγραμμα των κινητοποιήσεων, έτσι;

Όμως, θα χρειαστεί και σύγκρουση. Και η σύγκρουση με τα συμφέροντα τύπου Μελισσανίδη έχει φανεί ότι δεν είναι πάρα πολύ εύκολη. Απορώ, λοιπόν, αυτή την ομοφωνία θα την έχουμε και παρακάτω, στην όποια σύγκρουση θα χρειαστεί με τα συμφέροντα του Μελισσανίδη; Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερο το κρατούμενο, το πρόβλημα το δημιουργεί το Ρυθμιστικό Αθήνας- Αττικής, που ήρθε και επιβεβαίωσε την Υπουργική Απόφαση Μανιάτη. Όμως...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

Κα ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ:

Όμως, κύριε υπουργέ, το Ρυθμιστικό Αθήνας- Αττικής, το οποίο καταψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ τότε, είναι συνολικά προβληματικό για όλη την Αττική. Αναφερθήκατε και εσείς ότι ο δήμαρχος Νέας Φιλαδέλφειας την Παρασκευή ήταν στο Συμβούλιο Επικρατείας για άλλο άρθρο του Ρυθμιστικού.

Το Ρυθμιστικό έχει μέσα για το Ελληνικό, έχει για όλο το παραλιακό μέτωπο. Γενικά παραδίνει ολόκληρα κομμάτια, ότι έχει μείνει ελεύθερο στην Αττική, το παραδίνει στο μεγάλο κεφάλαιο. Άρα, λοιπόν, δεν είναι ζήτημα μόνο, βέβαια ο δήμος, εντάξει, καλά κάνει και μιλάει για το δικό του κομμάτι.

Όμως, στην πραγματικότητα αυτό που χρειαζόμαστε για να ξεμπερδεύουμε και με το Συμβούλιο Επικρατείας, είναι το Ρυθμιστικό Αθήνας- Αττικής να καταργηθεί. Όπως είχε δεσμευτεί το νυν κυβερνών κόμμα. Νούμερο ένα. Και αυτό πολλές περιοχές της Αττικής, όχι μόνο την Δραπετσώνα.

Αφορά, όμως, και την Δραπετσώνα, γιατί νομίζω ότι εντάσσεται και σε όλο το παραλιακό μέτωπο. Δεν είναι ένα αποκομμένο κομμάτι, το τι είχαν σκοπό να κάνουν εδώ.

Λοιπόν, δεύτερον, η Περιφέρεια Αττικής μέχρι τώρα είχε γνωμοδοτικό ρόλο, όντως. Από δω και πέρα, υποτίθεται με βάση τις εξαγγελίες της κυβέρνησης ότι από την στιγμή που θα καταργηθούν οι αποκεντρωμένες διοικήσεις θα έχει αποφασιστικό χαρακτήρα.

Όμως, υπήρχε μια άδεια που είχε δώσει η Περιφέρεια Αττικής στην Oil 1, η οποία, έχουμε ζητήσει εμείς να εξαντληθούν όλα τα περιθώρια να ακυρωθεί αυτή η άδεια με βάση τα δικά της προβλήματα, έτσι; Γιατί έχει προβλήματα μέσα. Έχει γνωμοδοτήσεις οι οποίες είχαν λήξει και ούτω καθ' εξής.

Αυτό θα βοηθούσε πάρα πολύ στο ΣτΕ, στην Υπουργική Απόφαση Μανιάτη. Και αυτό το πράγμα δεν γίνεται, που θα μπορούσε κάλλιστα να γίνει.

Τρίτο πράγμα. Ο ΟΛΠ έχει δώσει άδεια στην Oil 1 για επικίνδυνα απόβλητα που δεν έχει τέτοια άδεια. Δεν έχει τέτοια άδεια. Έχει, μάλλον έκανε αίτηση στον ΟΛΠ η εταιρεία συμφερόντων Μελισσανίδη βάζοντας ως ένα οικόπεδο στο οποίο μπορεί να αποθηκεύει επικίνδυνα απόβλητα, οικόπεδο για το οποίο δεν είχε άδεια για να πηγαίνουν απόβλητα.

Και αυτή η σύμβαση μπορεί άμεσα να ελεγχθεί και να καταργηθεί. Αν θέλουμε να το παίξουμε, σας ταράζουμε στην νομιμότητα, ας πούμε. Το λέω με τα λόγια που το λέει η Περιφερειακή Αρχή, όχι όπως το λέω εγώ.

Εγώ λέω να πάμε να παίξουμε το κεφάλι μας και να συγκρουστούμε. Αλλά άμα η Περιφερειακή Αρχή λέει να σας ταράζουμε στην νομιμότητα υπάρχουνε νόμιμοι τρόποι να καταργήσετε τις συμβάσεις οσονούπω. Έχουν περάσει και πέντε- έξι μήνες. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε πάρα πολύ.

Τώρα, όσον αφορά τα χρήματα, χαίρομαι που δεσμεύτηκε ο κύριος Γαβρίλης, αν και δεν είπε ποσό, γιατί στην Περιφέρεια Αττικής περιμένουμε ακόμα την αναμόρφωση προϋπολογισμού, που δεν έχει έρθει. Και ακόμα έχουμε στον προϋπολογισμό της Περιφέρειας Αττικής τα 20.000.000 για το γήπεδο, που δεν θα φτιάξει ποτέ ο Μελισσανίδης στην Φιλαδέλφεια, και δεν έχουμε τα 5.000.000 για την ανάπλαση της Δραπετσώνας. Ελπίζω οσονούπω να το δούμε και αυτό.

Θέλω να πω κάτι τελευταίο, γιατί δεν μου αρέσουν πολύ οι συζητήσεις περί του πόσα λεφτά φέρνει κάτι και ούτω καθ' εξής.

Υπάρχει ένα πράγμα που λέγεται κοινωνική ευημερία. Και η κοινωνική ευημερία είναι το πώς ζούμε. Το αν μπορούμε να ζούμε. Το αν αναπνέουμε, το αν έχουμε χώρο να παίζουμε, το αν δεν είμαστε, δεν ζούμε σε μια περιοχή που έχει ποσοστό αναλογίας πρασίνου ανά κάτοικο 1,5%. Πρέπει να είναι το χαμηλότερο στην Αττική. Και συζητάμε πόσα λεφτά θα μας φέρει εκτός των Λιπασμάτων.

Δεν υπάρχει, δεν είναι ζήτημα χρηματικό. Είναι ζήτημα κοινωνικής ευημερίας. Πόσο καλά θα μπορεί να ζει ο εργαζόμενος λαός σε αυτή την περιοχή και αν θα μπορεί να έχει πολιτισμό, αθλητισμό και άλλες δράσεις, που τις προτείνει ο δήμος και δεν καταλαβαίνω γιατί ο υπουργός λέει, δεν μπορώ να προσδιορίσω τις δράσεις. Ο δήμος προτείνει συγκεκριμένες δράσεις, νομίζω. Να μέινουμε σε αυτές.

Η ελεύθερη πρόσβαση στην θάλασσα και ένα πράσινο πάρκο, υπερτοπικό, στην πραγματικότητα θα λειτουργήσει αναζωογονητικά για ολόκληρη την περιοχή, θα φέρει πολύ περισσότερο κόσμο σε αυτή την περιοχή, έτσι; Θα είναι πολύ καλύτερα για ένα λιμάνι της, για ένα λιμάνι που δεν έχει καν κάπου να πας και να κάτσεις και να βλέπεις και το λιμάνι και την θάλασσα και να μην είσαι δίπλα στα, σε επικίνδυνα απόβλητα, τέλος πάντων.

Είναι πολύ σημαντικό αυτό που ειπώθηκε για τον ΟΛΠ και την COSCO και την ιδιωτικοποίηση. Όμως, νομίζω ότι αυτό που ειπώθηκε από τον υπουργό περί βιομηχανιών δεν ξέρω αν ήτανε εκ παραδρομής, γιατί είπε και για παραδοσιακές βιοτεχνίες.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για βιομηχανίες και περιβαλλοντικές χρήσεις μαζί. Μην λέμε ψέματα. Ελπίζω να ήταν εκ παραδρομής. Δεν

μπορείς να έχεις την Oil 1 εκεί και δίπλα να έχει, γενικά, ποδηλατόδρομους. Είναι προφανές. Να είμαστε σαφείς.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Μίλησε και για... δραστηριότητα.

Κα ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ:

Όχι. Μίλησε για βιομηχανία και μετά μίλησε και για παραδοσιακή βιοτεχνική δραστηριότητα. Αν μιλάμε για παραδοσιακή βιοτεχνική δραστηριότητα, προφανώς να κουβεντιαστεί. Προφανώς είναι συμβατό με αυτό που λέει ο δήμος. Αν μιλάμε, όμως, για βιομηχανία, προφανώς με αυτό που λέει ο δήμος μάλλον δεν είναι συμβατό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

Κα ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ:

Μάλλον δεν είναι συμβατό. Άρα λέω λίγο να τα ξεκαθαρίζουμε αυτά τα πράγματα. Νομίζω ότι χρήσεις υπάρχουν, τις έχει διεκδικήσει το κίνημα, τις έχει διεκδικήσει και τις διεκδικεί και ο δήμος τώρα. Θα παρακαλούσα να είστε λιγότερο απαξιωτική.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κα ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ:

Θα παρακαλούσα να είστε λιγότερο απαξιωτική.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Όχι, ίσα- ίσα... ήρθατε μελετημένη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κυρία Δατσέρη, σας παρακαλώ πολύ.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Ήρθατε μελετημένη. Ότι άκουσα...

Κα ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ:

Μάλιστα. Σας ευχαριστώ. Συνεχίζω. Να τελειώσω, λοιπόν. Θεωρώ ότι ένας τέτοιος χώρος σε αυτή την περιοχή θα πλουτίσει και θα αναπτύξει πολύ περισσότερο τις ίδιες τις χρήσεις της περιοχής, που αυτό έχει ανάγκη, έτσι; Παρά με το να συζητάμε αυτό πόσα λεφτά φέρνει.

Γιατί έτσι όπως το έθετε ο κύριος Καμμένος προηγουμένως, άμα είναι, όντως να πάμε να φυτέψουμε ένα Μωλ, ας πούμε, άμα είναι να συζητάμε πόσα λεφτά και πόσες θέσεις εργασίας και να μην συζητάμε τι είδους θέσεις εργασίας, ας πούμε.

Λοιπόν, νομίζω ότι αυτά που έχουν διεκδικήσει οι κάτοικοι μέχρι τώρα με τον αγώνα τους και αυτός ο αγώνας να συνεχιστεί, εμείς θα είμαστε στο πλάι σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ο κύριος Καραγιαννάκης.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Μισό λεπτό, να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μια δήλωση ψήφου.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Έχω κάποιο πρόβλημα και θα φύγω. Να πω ότι ψηφίζω το ψήφισμα της δημοτικής Αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μάλιστα. Έλα, κύριε Καραγιαννάκη.

Κος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Π.:

Καλησπέρα. Είμαι εδώ περισσότερο για να ακούσω. Θέλω, όμως, με την ευκαιρία να σημειώσω ότι, όπως και εσείς είπατε, το θέμα των Λιπασμάτων είναι διαδημοτικό θέμα. Είναι κάτι που...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ.

Κος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Π.:

Είναι κάτι που αφορά την ευρύτερη περιοχή και σημειώσατε και τους λόγους. Με αυτή την έννοια και ο δήμος Περάματος έχει κάθε λόγο να είναι δίπλα σε αυτή την προσπάθεια, που δεν νομίζω ότι είναι θέμα διαχείρισης μιας πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας ευνοϊκής.

Έχουμε απέναντι μας τεράστια συμφέροντα και με αυτή την έννοια η κινηματική παρέμβαση παραμένει και έχει την αξία της. Βεβαίως και ο δήμος και οι δήμοι και η Περιφέρεια και η κυβέρνηση θα πρέπει να κάνουν την δουλειά τους.

Επειδή έχει προχωρήσει η συζήτηση, εγώ απλώς δηλώνω αυτό που αισθάνομαι. Ότι θα μεταφέρω αυτή την συζήτηση και στο Δημοτικό Συμβούλιο του Περάματος. Ελπίζω ότι η συνέχεια θα είναι με καλύτερο συντονισμό σε ότι αφορά τον συντονισμό τουλάχιστον, όχι μόνο του δήμου Περάματος και του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας αλλά και όλων των άλλων δήμων του ευρύτερου Πειραιά.

Μια ακόμα παρατήρηση και τελειώνω. Δεν θέλω να σας κουράσω ούτε θα εμπλακώ σε επί μέρους παρατηρήσεις. Θεωρώ ότι ο μπούσουλας αυτού του ψηφίσματος είναι σε θετική κατεύθυνση. Βεβαίως, πάντα υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης.

Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι την ίδια χρονική περίοδο και ο δήμος του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας και του Περάματος είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουμε και άλλα διαδημοτικά προβλήματα που θα τα βρούμε μπροστά μας πολύ σύντομα.

Και αναφέρομαι για την ανάγκη απόκρουσης, παρά την προσπάθεια και την πολιτική βούληση της κυβέρνησης, για να μην προχωρήσουν οι σχεδιασμοί σε βάρος του δημόσιου χαρακτήρα του ΟΛΠ. Οι πιέσεις είναι τεράστιες και θα πρέπει να είμαστε σε μια ετοιμότητα απέναντι σε αυτές τις όποιες επιδιώξεις.

Και το δεύτερο ζήτημα είναι ότι όλα αυτά τα θέματα που συνδέονται με το τι θα γίνει με τον ΟΛΠ έχουν σχέση και με την Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, που αφορά και την πόλη του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας, πολύ περισσότερο του Περάματος.

Μιλάμε για απασχόληση, μιλάμε για καινούργιες θέσεις εργασίας και ο βασικός βιομηχανικός οικονομικός πνεύμονας της περιοχής παραμένει διαλυμένος. Και θεωρώ ότι είναι κοινή επιδίωξη, και δική σας και δική μας, να παλέψουμε να ξαναλειτουργήσει αυτή η δραστηριότητα.

Αιτήματα υπάρχουν. Δεν είναι του παρόντος, αγαπητέ κύριε Τζανή. Άλλωστε έχουμε συζητήσει και στο παρελθόν για αυτά τα θέματα. Έχουμε προτάσεις. Και πρέπει και αυτή η κυβέρνηση άμεσα να τις εξετάσει και να δούμε από κοινού τους όρους επαναλειτουργίας αυτής της σημαντικής δραστηριότητας.

Βεβαίως, υπάρχουν και άλλα διαδημοτικά θέματα. Υπάρχει το πρόβλημα της Ψυτάλλειας. Υπάρχουν πολλά ζητήματα που από κοινού πρέπει και να εξετάσουμε και να συντονίσουμε τις προσπάθειες μας για να έχουμε και αποτελέσματα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστούμε και εμείς. Ο κύριος Λάλος. Μόνο θα σας παρακαλούσα λίγο ησυχία. Σας παρακαλώ πολύ.

Κος ΛΑΛΟΣ:

Κύριε δήμαρχε, κύριε πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διάβασα με προσοχή τις θέσεις της δημοτικής Αρχής όπως αυτές έχουν αποτυπωθεί στο ψήφισμα που μας στείλατε και θα ήθελα πάρα πολύ να κάνω μια μικρή τοποθέτηση και να εκφράσω μια διαφωνία όσο αφορά τις θέσεις της δημοτικής Αρχής.

Παρ' όλα αυτά, όμως, δεν αλλάζει κάτι όσον αφορά την ψήφο μου. Δηλαδή, τάσσομαι υπέρ του ψηφίσματος και της όποιας προσπάθειας γίνει από την πλευρά της δημοτικής Αρχής και θα είμαι παρών σε κάθε αγώνα για την διεκδίκηση του χώρου αυτού.

Σε γενικές γραμμές μας λέτε ότι η προς ανάπλαση έκταση μας ανήκει, και συνεπώς θα την διεκδικήσουμε, να γίνει δημοτική. Και τότε θα αξιοποιηθεί από τον δήμο για δημιουργία άλσους υψηλού πρασίνου με ελεύθερους χώρους περιπάτου και αναψυχής, χρήσης αθλητικές, πολιτιστικές και συγχρόνως αξιοποίησης των διατηρητέων εγκαταστάσεων.

Αυτά όλα θα υλοποιηθούν μέσα από κάποια μελέτη που θα γίνει με διεθνή διαγωνισμό και με βασικό όρο, ο συντελεστής δόμησης θα είναι 0,1.

Θα πρέπει κάποιος να είναι τρελός, να το πω έτσι, για να μην συμφωνήσει σε μια τέτοια προοπτική. Δηλαδή, 640 στρέμματα να γίνουν πράσινο, που τόσο λείπει από την πόλη μας. Δεν έχω καμία αντίρρηση αρκεί αυτά που λέμε να αγγίζει τα όρια του πολιτικά και οικονομικά εφικτού.

Ας υποθέσουμε, όμως, ότι με κάποιο μαγικό τρόπο αυτή η έκταση καταλήγει στα χέρια του δήμου. Το κόστος της ανάπλασης με την μορφή που προτείνεται, στην καλύτερη των περιπτώσεων να φτάσει τα 200- 250.000.000 ευρώ. Υποθετικά.

Το κράτος είναι σίγουρο ότι αδυνατεί σήμερα να χρηματοδοτήσει ένα τέτοιο μεγάλο οικονομικά έργο. Ο δήμος χρειάζεται δέκα προϋπολογισμούς του για να το υλοποιήσει; Άρα, θεωρείται ανέφικτο από πλευράς δήμου.

Εάν σε αυτά προσθέσουμε ότι προτείνετε και συντελεστή δόμησης 0,1, που εδώ είναι η μόνη διαφωνία μου με την εισήγηση της δημοτικής Αρχής, έναν συντελεστή δόμησης ασύμφορο για οποιαδήποτε ιδιωτική επένδυση. Το όνειρο της ανάπλασης θα παραμείνει όνειρο.

Έστω, όμως, ότι γίνεται και δεύτερο θαύμα και χρηματοδοτείται το έργο της ανάπλασης, όπως προτείνετε. Έχει αναλογιστεί, δήμαρχε, κανένας το κόστος συντήρησης και λειτουργίας ενός τέτοιου χώρου; Είναι σε θέση ο δήμος με τα πενιχρά οικονομικά μέσα που διαθέτει και τις σοβαρές ελλείψεις σε προσωπικό να ανταποκριθεί σε τέτοιες υποχρεώσεις;

Φυσικά και όχι. Εδώ δεν μπορούμε να συντηρήσουμε πέντε πλατείες όλες και όλες που έχουμε. Αν θέλουμε πραγματικά να υπάρξει πρόοδος της ανάπλασης, πρέπει να τις συνδυάσουμε και με την ανάπτυξη. Θα πρέπει να παντρέψουμε την προστασία του περιβάλλοντος, του πρασίνου, του αθλητισμού, του πολιτισμού με την δημιουργία θέσεων εργασίας στα πλαίσια του τριτογενή τομέα. Πρέπει να δημιουργηθούν έσοδα, έστω και για την συντήρηση και λειτουργία των χώρων.

Ο δήμος τρεις απαράβατους όρους πρέπει να επιβάλλει. Πρώτον, να αποκλειστεί οποιαδήποτε εγκατάσταση βιοτεχνίας ή βιομηχανίας.

Δεύτερον. Τουλάχιστον τα 400 από τα 640 στρέμματα να αποτελέσουν έναν ενιαίο χώρο πρασίνου.

Και τρίτον, να διασφαλίσουμε την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών στην θάλασσα.

Πέραν τούτου, όλα τα άλλα μπορούν να συζητηθούν αλλά δεν μπορούν να γίνουν αιτία άρνησης να γίνει η μεγαλύτερη ανάπλαση της Μεσογείου. Δήμαρχε, κουραστήκαμε να βλέπουμε αυτή την θλιβερή εικόνα που παρουσιάζει ο συγκεκριμένος χώρος. Να υποθέσω και εσείς, όλοι μαζί.

Κλείνοντας την μικρή μου αυτή παρέμβαση θέλω να δηλώσω ότι δεν έχω καμία διάθεση να αντιπολιτευτώ την δημοτική Αρχή. Απλώς θέλω να καταθέσω την αγωνία μου για να ξεκινήσει κάποια στιγμή αυτό το έργο. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ο κύριος Ανδρεαδάκης, ο γενικός γραμματέας. Βάνα, εσύ τελευταία. λίγο ησυχία, όμως. Μπάμπη, Μπάμπη, πες λίγο να κάνουν ησυχία γιατί απέξω ακούγεται πολύ έντονα.

Κος ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ:

Η δημοτική Αρχή σήμερα, μαζί με το ψήφισμα... η δημοτική Αρχή σήμερα, μαζί με το ψήφισμα προτείνει κάτι πάρα πολύ συγκεκριμένο και τεκμηριωμένο. Καταθέτει ολοκληρωμένη πρόταση τροποποίησης του άρθρου 14 του Ρυθμιστικού Σχέδιου της Αθήνας που καθορίζει μέσα σε αυτό όλα από αυτά τα οποία τα περισσότερα σήμερα ειπώθηκαν.

Απλά εγώ, επειδή είναι κωδικοποιημένη η τροποποίηση προς την Βουλή των Ελλήνων, θα σας αναπτύξω αυτά τα κωδικοποιημένα. Μέσα, λοιπόν, σε αυτή την τροποποίηση καθορίζει και προτείνει η δημοτική Αρχή οι χρήσεις οι οποίες θα δεσμεύουνε την περιοχή των 640 στρεμμάτων είναι οι εξής και συγκεκριμένες.

Πολιτισμός. Εκπαίδευση. Υγεία. Αθλητισμός. Πράσινο και αναψυχή. Είναι συγκεκριμένη πρόταση. Είναι συγκεκριμένη η τροποποίηση του άρθρου για τις χρήσεις εκεί.

Το δεύτερο που προτείνει. Προτείνει διεθνή αρχιτεκτονικό διαγωνισμό για το σκεπτικό, με αυτές τις συγκεκριμένες χρήσεις να έχουμε μια ολοκληρωμένη αρχιτεκτονική πρόταση η οποία, σωστό είναι αυτό που ακούστηκε, θα μπορέσει να κοστολογηθεί. Μόνο τότε μπορεί να κοστολογηθεί. Αν έχεις μια τεκμηριωμένη αρχιτεκτονική πρόταση.

Το τρίτο. Γράφει ότι η πολεοδομική μελέτη που θα εκπονηθεί θα είναι από τον δήμο Κερατσινίου- Δραπετσώνας. Που σημαίνει ότι δήμος Κερατσινίου- Δραπετσώνας θα διαχειριστεί ο ίδιος την πολεοδομική μελέτη και θα καθορίσει βάσει αυτών των χρήσεων το πλαίσιο στο οποίο θα κινηθεί στο σύνολο του η μελέτη.

Το τρίτο και το πιο σπουδαίο είναι ότι προτείνουμε τον συντελεστή 0,1. Το 0,1 είναι 64.000 τετραγωνικά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σας παρακαλώ πολύ, λίγο ησυχία μπορούμε να κάνουμε;

Κος ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ:

Το 0,1 είναι 64.000 τετραγωνικά μέτρα. Σήμερα, όμως, ο νέος οικοδομικός κανονισμός δίνει μπόνους όταν οι οικοδομικές σου δραστηριότητες έχουνε βιοκλιματική αντιμετώπιση παίρνεις 10%. Όταν έχεις τα κλιμακοστάσια σου, δεν προσμετρούνται.

Πρέπει, λοιπόν, από υπολογισμούς να σας πω ότι το 0,1 τα 64.000 τετραγωνικά μέτρα μετατρέπονται σε 0,16, το οποίο η μετάφραση του και είναι κλειδωμένος αριθμός αυτός, κύριε Τζανή, η μετάφραση του είναι 100.000 τετραγωνικά μέτρα.

Συγκεκριμένους υπολογισμούς σε όλα αυτά που είπατε, όλα αυτά που οι φορείς έχουν προτείνει, όλα αυτά τα οποία θέλουμε σε επίπεδο, όλα αυτά τα οποία θέλουμε σε επίπεδο διατήρησης των χώρων και των εγκαταστάσεων και των παλιών εργοστασίων που κατεδαφίστηκαν και σήμερα, ας πούμε, μπορούμε με νέες χρήσεις, μην παρεξηγηθώ, να οικοδομήσουνε, πρέπει να σας πληροφορήσω ότι φτάνουνε και περισσεύουνε. Άρα, η πρόταση προς την Βουλή των Ελλήνων με 0,1 είναι υπεραρκετή.

Το τελευταίο που ήθελα να σας πω είναι ότι στην συγκεκριμένη τροποποίηση, στην τελευταία παράγραφο, Ε, δεν ζητάμε μόνο την τροποποίηση του άρθρου 14 του Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας. Ταυτόχρονα λέμε ότι τα ανωτέρω να αντικαταστήσουν την παράγραφο του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου του Μανιάτη, να σας το πω έτσι όπως το έχουμε μάθει, με αποτέλεσμα να μπορούμε και το ΡΣΑ να τροποποιήσουμε και ταυτόχρονα, με την τροποποίηση αυτή τροποποιείται και το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο στο τμήμα εκείνο το οποίο αναφέρονται οι χρήσεις γης, αυτές που αναφέρονται με τον Μανιάτη.

Με αυτή την έννοια, ανεξαρτήτου εκβάσεως του τι μπορεί να συμβεί στο Συμβούλιο Επικρατείας., αν η Βουλή των Ελλήνων προχωρήσει σε αυτή την τροποποίηση, η δέσμευση για την περιοχή των χρήσεων και από το ένα και από το άλλο δεν υφίστανται.

Είναι εξίσου, λοιπόν, σημαντικό μαζί με το ψήφισμα σήμερα η δημοτική Αρχή να ψηφίσει και την πρόταση τροποποίηση, που όπως την έχετε λάβει είναι έτοιμη να πάει στο Κοινοβούλιο γιατί συνοδεύεται και από την αιτιολογική έκθεση, γιατί αυτό το προτείνουμε να γίνει, και χάρηκα ιδιαίτερα που άκουσα τον υπουργό

ότι αυτή η τροποποίηση θα μπει στο Κοινοβούλιο και μπορεί να προστεθεί σε ένα οποιοδήποτε νομοσχέδιο που αυτές τις μέρες, σαν κυβέρνηση μπορούν να καταθέσουνε για να γίνει.

Φυσικά, δεν αμφισβητεί κανένας ότι το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας περιλαμβάνει τα πάντα στην Αττική, αλλά νομίζω ο δήμος Κερατσινίου- Δραπετσώνας δεν μπορεί να προτείνει την συνολική τροποποίηση του Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας.

Εμείς πρέπει να προτείνουμε τα άρθρα εκείνα μέσα από αυτό το σχέδιο που αφορούν τον δήμο μας. Έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε και το δικαίωμα να το υλοποιήσουμε και την απαίτηση να υλοποιηθεί από την κυβέρνηση. Τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ο κύριος, ναι.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Επειδή ακούστε το όνομα μου και επειδή είναι θέμα προσωπικό, έτσι, καλό είναι ή θα μου δώσεις τον λόγο ή να μην ακούω ότι ο κύριος τάδε είπε αυτό και ο τάδε είπε αυτό. Έχω κάθετη διαφωνία με αυτά που είπε ο γενικός, έτσι; Τα πράγματα δεν είναι έτσι, είναι αλλιώς... να τοποθετηθώ. Ειδιάλλως συνεχίζουμε την συζήτηση, μην χαλάσουμε το κλίμα, συνεχίζουμε την συζήτηση όπως... πριν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ο αντιδήμαρχος, ο κύριος Καραγιαννάκης. Και μετά ο κύριος Καλαμαράς.

Κος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:

Καλησπέρα. Δεν θα σας κουράσω. Θα είμαι πολύ σύντομος. Αυτό, όμως, που πρέπει να επισημάνουμε, νομίζω, μέσα από την σημερινή

κουβέντα είναι ότι η σημερινή συζήτηση μπορεί να σημαδέψει πραγματικά το μέλλον αυτής της πόλης.

Και με αυτή την έννοια έχει αξία οι αποφάσεις αυτής της ημέρας, οι αποφάσεις εδώ, να μην είναι αποφάσεις βάση για συζήτηση αλλά να είναι οι αποφάσεις που θα προσανατολίζουν τον λαό της πόλης για να διεκδικήσει αυτά που του ανήκουν.

Θεωρώ ότι από την κουβέντα βγήκε πως η πλειοψηφία όσων τοποθετήθηκαν και ακούστηκαν, που εκφράζουν και τους φορείς της πόλης και άλλους φορείς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Χρήστο, μισό λεπτό. Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ, μπορούμε να κάνουμε; Άμα όποιος θέλει να μιλήσει ας πάει έξω. Σας παρακαλώ πολύ.

Κος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:

Θεωρώ ότι η πλειοψηφία αυτών των τοποθετήσεων κινείται στην ίδια κατεύθυνση. Πρέπει, όμως, να επισημάνουμε κάποιες θολές τοποθετήσεις, που υπάρχει ένας κίνδυνος να επαναφέρουν από το παράθυρο αυτό που προσπαθούμε σήμερα να κλείσουμε την πόρτα. Τα ιδιωτικά συμφέροντα, δηλαδή. Και θα πω παρακάτω.

Το σημαντικό είναι ότι φάνηκε από την κουβέντα πως το μαζικό κίνημα της πόλης αλλά και η ίδια η δημοτική Αρχή δεν είναι διατεθειμένες και δεν είναι και το κίνημα διατεθειμένο να υποκύψει σε αυτά τα ιδιωτικά συμφέροντα.

Οι προτάσεις που κάναμε σήμερα, σαν δημοτική Αρχή, πραγματικά είναι επεξεργασμένες, οριοθετούν και βάζουν το πλαίσιο στο οποίο μπορούμε και πρέπει να κινηθούμε το επόμενο διάστημα,

και με αυτή την έννοια θεωρώ ότι είναι αδιαπραγμάτευτες και πρέπει να σταθούμε αταλάντευτα γύρω από αυτές τις προτάσεις.

Από αυτά που ακούστηκαν πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Κάποιοι εδώ δεν είχαν το θάρρος της γνώμης για να μπορέσουν να στηρίξουν, εκτός και αν έχουν αλλάξει γνώμη, να μπορέσουν να στηρίξουν τις κινήσεις και τις πράξεις του παρελθόντος.

Και τι εννοώ. Ότι το έγκλημα του Μελισσανίδη προήλθε από μια διαπλοκή, διαπλοκή κυβέρνησης, ΟΛΠ, Περιφέρειας και δήμου, τα προηγούμενα χρόνια, με αποτέλεσμα αυτή την στιγμή η πόλη μας να προσπαθεί να δώσει την μάχη για να αποτινάξει αυτό το έγκλημα.

Αυτή η διαπλοκή, με πολύ συγκεκριμένο τρόπο ξεδιπλώνεται αν αρχίσουμε να ξεδιπλώνουμε το κουβάρι των κινήσεων, των επιλογών του Μελισσανίδη, των αγορών του Μελισσανίδη, των επιλογών του ΟΛΠ και των κινήσεων για να φωτογραφήσουν σαν επόμενη διαχειριστή όλου αυτού του εγκλήματος τον ίδιο τον Μελισσανίδη.

Ήταν μια πορεία στην οποία πορεία έκλεινε τα μάτια και έριχνε λάσπη στα μάτια του λαού η προηγούμενη δημοτική Αρχή. Είναι πολύ συγκεκριμένο ότι όταν ο Μελισσανίδης έκανε τις κινήσεις πάνω στην σκακιέρα μαζί με τον Ανωμερίτη και τους υπόλοιπους, η δημοτική Αρχή έριχνε στο παιχνίδι και παραμύθιαζε τον λαό με την Φόρμουλα 1. Αυτό δεν μπορεί ούτε να ξεχνιέται ούτε μην καταγγέλλεται κάθε στιγμή.

Λοιπόν, το άλλο ζήτημα που νομίζω ότι πρέπει να προσεχτεί, και από το μαζικό κίνημα της πόλης μας, θεωρώ ότι είναι κάποιες απόψεις όψιμων, που νοιάζονται για το μέλλον αυτής της πόλης, νοιάζονται για το μέλλον της ανάπτυξης, που όμως στο όνομα της αδυναμίας και της κρίσης των σημερινών, της σημερινής περιόδου προσπαθούν με κάθε

τρόπο, με ύπουλο τρόπο μπορώ να πω, αυτό τον καιρό να περάσουν με διάφορα δημοσιεύματα και με διάφορες τοποθετήσεις, να περάσουν και να εκφράσουν τα ιδιωτικά συμφέροντα μέσα σε αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο. Μπροστά μας θα τα έχουμε...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Τι λέει μωρέ...

Κος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:

Και σίγουρα μπορούμε να αντισταθούμε μαζί με το μαζικό κίνημα. Όσον αφορά, τελευταίο και τελειώνω, όσον αφορά το τι ανάπλαση θέλουμε.

Σήμερα η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου δεν είναι και δεν πρέπει να είναι βάση για συζήτηση. Η απόφαση, όπως και τοποθετηθήκαμε και με τα συγκεκριμένα ψηφίσματα, αναφέρει και την χρήση που θέλουμε για αυτή την περιοχή και τους όρους κάτω από τους οποίους θέλουμε αυτή την αξιοποίηση της περιοχής.

Κατά συνέπεια δεν μπορεί να αφήνουμε να ταλαντεύεται το περιθώριο να υπάρξουν βιομηχανικές εγκαταστάσεις, να υπάρχουν βιομηχανικής ρυπογόνες μονάδες μέσα σε αυτή την περιοχή. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα πράγμα το οποίο δεν μπορεί και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συζητηθεί. Αυτά.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Κύριε πρόεδρε, ακούγονται βαριά πράγματα και θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Επί προσωπικού;

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Βέβαια...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ωραία. Πάρτε τον λόγο επί προσωπικού.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Δηλαδή, ποιος είναι ο κύριος Καραγιαννάκης που ήρθε σήμερα στην πόλη; Μην πω τα εκλογικά αποτελέσματα στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές και πόσο καταξιωμένος είναι στην τοπική κοινωνία. Αλλά θα πω...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Όχι. Όταν σε κατηγορούνε, Βάνα, για διαπλοκή και ότι από το μυαλό του ο καθένας κατεβάζει ότι του κατέβει στο κεφάλι τελικά, έτσι, νομίζω ότι εδώ, έτσι, είπα και παρακάλεσα να διατηρηθεί ένα επίπεδο συζήτησης.

Τώρα, ο καθένας μπορεί να έχει τις πολιτικές του εκτιμήσεις. Αλλά να θυμόμαστε όλοι πολύ καλά ποιος κατήγγειλε τον υπουργό για το Ρυμοτομικό, ποιος έβγαλε δελτίο Τύπου πρώτος, ποιος πήγε και βρήκε τον υπουργό επάνω, τον κύριο Μανιάτη, και του εξήγησε ότι αυτά τα πράγματα δεν πρόκειται να περάσουνε στην τοπική κοινωνία. Και ποιος έφερε το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο και έκανε προσφυγή. Για την νομιμοποίηση των αδειών μέσω του Ρυμοτομικού. Και κάναμε προσφυγή που κάνανε και άλλοι προσφυγή του ίδιου περιεχομένου.

Δηλαδή, που είναι η διαπλοκή; Για να καταλάβω, δηλαδή. Δεν ξέρω γιατί το κάνουνε σήμερα κάποιοι. Για να αποδείξουν ότι υπάρχουνε; Έχουν εντεταλμένη υπηρεσία από κάπου; Ναι, ευχαριστώ κύριε δήμαρχε, με καλύψατε αν είναι έτσι.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Επί προσωπικού.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Συγγνώμη, αποτελούσα και εγώ την προηγούμενη δημοτική Αρχή και έχω και εγώ επί προσωπικού, έτσι; Λοιπόν, να πω δυο πράγματα εξ αρχής, γιατί δεν έχουνε ειπωθεί σε αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Περίμενε. Κατ' αρχάς περίμενε. Έχει ζητήσει τον λόγο ο δήμαρχος.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Λοιπόν, τώρα άκουσε με σε παρακαλώ πολύ. Κοιτάχτε να δείτε, όταν κάποιος έχει μια κατακραυγή πριν από έξι μήνες, συνολικά της τοπικής κοινωνίας για το τι έπραξε και το τι έκανε...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Είναι, αν μη τι άλλο...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Τζανή, σε παρακαλώ. Κύριε Τζανή.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Όποιος έχει φτάσει δήμαρχος μιας πόλης και δεν γνωρίζει ότι το 33% είναι 33% έχει πρόβλημα. Είναι απλή αριθμητική. Δεύτερο ζήτημα. Επειδή αυτά τα κάναμε όταν ήμαστε μικροί.

Κα ΛΑΒΓΙΩΤΗ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Μικροί το μετράγαμε το μπόι μας.

Κα ΔΑΒΓΙΩΤΗ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ελένη, όταν μίλαγε δεν...

Κα ΔΑΒΓΙΩΤΗ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) μας ειρωνεύεται...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ελένη, σε παρακαλώ πολύ, ηρέμησε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Σταμάτα, κυρά μου, σε παρακαλώ.

Κα ΔΑΒΓΙΩΤΗ:

Κυρά μου να πεις...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Την λέω. Αυτή την λέω κυρία μου. Εσένα σε λέω κυρά μου. Πάμε παρακάτω τώρα.

Κα ΔΑΒΓΙΩΤΗ:

Κεριά και λιβάνια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ελένη, σε παρακαλώ πολύ. Λοιπόν, έλα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Λοιπόν, προφανώς και κάποια στιγμή, κάποιοι που έχουνε το θράσος να έρχονται στο Δημοτικό Συμβούλιο την στιγμή που πήγαιναν μαζί με τον Σγουρό και υπέγραφαν την θανατική καταδίκη της πόλης, γιατί αυτός γνωμοδοτούσε θετικά για να φτιάξει το έκτρωμα ο Μελισσανίδης...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Φέρε μου ένα έγγραφο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Και έβαλε και... από κάτω, και έβαλε και το... από κάτω...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) ένα έγγραφο... είσαι ψεύτης και συκοφάντης. Ένα έγγραφο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Είμαι και τα δυο.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Ένα έγγραφο με την υπογραφή μου.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Είμαι και τα δυο.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Με την υπογραφή μου θέλω ένα έγγραφο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Είμαι και τα δυο. Είμαι και τα δυο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Όταν έλεγες τα δικά σου δεν σε διέκοψε κανείς.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Θες και κάτι άλλο;

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Τι λες τώρα; Ένα έγγραφο θέλω.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Για να συζητήσουμε.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Είμαστε όλοι εδώ και κρινόμαστε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Όποιος, λοιπόν, ξέρει να διαβάσει ελληνικά σε αυτή την πόλη, και ευτυχώς ξέρει η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων μας, θα διαβάσει την πρώτη απόφαση της Περιφέρειας, όταν ήταν ακόμα στα χέρια της ΒΡ η έκταση, γιατί με τον Μελισσανίδη κουβέντιασαν λίγο μετά. Από πριν αλλά λίγο μετά. Θα είχε δει ότι ο δήμαρχος αυτής της πόλης είχε πει ότι εγώ γνωμοδοτώ θετικά, μόνο που όταν ξεκινήσουν οι διαδικασίες της ανάπλασης το εργοστάσιο θα πάψει να λειτουργεί.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Μετά.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Ακούστε με λιγάκι. Ακούστε με λιγάκι.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Είναι άδικο κάποια...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ρε, Βάνα...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Σας παρακαλώ, κυρία μου. Είμαι και άδικος. Είμαι και άδικος.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Έχετε ποτίσει τον κόσμο ψέματα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Είμαι και... άμα μου δώσετε τον λόγο θα σας πω τι έχει γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Τζανή, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Ακούστε με λίγο, για να ξεκαθαρίσουνε, για να ξεκαθαρίσουνε τα πράγματα λιγάκι. Έτσι. Εγώ, λοιπόν, λέω αυτό που έχω διαβάσει. Αυτό

που θα διαβάσουν και οι Κερατσινιώτες όταν ανατυπώσουμε την απόφαση και την μοιράσουμε.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Δεν λέει, λοιπόν, ότι συμφωνεί ο δήμος.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Λέω και κάτι άλλο.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Λέει, λοιπόν, ο δήμος, ισχυρίζεται ότι όταν γίνει η ανάπλαση πρέπει να σταματήσει να λειτουργεί. Αυτό λέει.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Λέω και κάτι άλλο, λοιπόν. Ακούστε με, κύριοι...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Και σήμερα ήρθαμε για την ανάπλαση.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Κύριε Τζανή, δεν θα σας κάνω το χατήρι σήμερα. Θα πω περί ενότητας μετά, όταν έρθει η ώρα να μιλήσω. Δεν θα σας κάνω το χατήρι...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Ερώτηση. Τόσα χρόνια Δραπετσωνίτης, λειτουργούσε με αυτή την άδεια η ΒΡ ή όχι; Λειτουργούσε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, κύριε Τζανή, κύριε Τζανή.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Όχι, ανανεωνότανε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ρε Βάνα. Να τελειώσει ο δήμαρχος. Κάνε μας...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Λοιπόν, συνεχίζω, για να κλείσει λίγο η κουβέντα. Εγώ θα κάνω σοβαρή προσπάθεια να μην ακολουθήσω αυτή την λογική. Εάν προκληθούμε, εάν προκληθούμε να μιλήσουμε για το ποιος βράβευε τον συγκεκριμένο επιχειρηματία για το καλό που έκανε στην πόλη θα το κάνουμε. Αλλά όχι σήμερα. Αλλά όχι σήμερα.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) γιατί δεν το κάνεις τώρα; Δημόσια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έλα, Βάνα. Δυο λεπτά.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Όσο χρειάζεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Λοιπόν, να πούμε, έτσι όπως είναι τα πράγματα ούτε ένα και παραπάνω, ούτε θα δικαιολογήσω κανέναν. Η ΒΡ λειτουργούσε χρόνια περιβαλλοντικούς όρους.

Στον δήμο δεν ήρθε ποτέ χαρτί να γνωμοδοτήσει. Γνωμοδοτικό χαρακτήρα, μόνο γνωμοδοτικό και όχι αποφασιστικό, για αυτό ήθελα να είναι εδώ πέρα ο υπουργός, είχε η Περιφέρεια, που εμείς κατά τύχη το είδαμε σαν θέμα στην Περιφέρεια και αντιδράσαμε.

Λοιπόν, δήμαρχε, δεν είχαμε ούτε γνωμοδοτικό χαρακτήρα, ούτε καν μας είχανε φέρει την απόφαση. Το μάθαμε κατά τύχη. Για να λέμε και πως είναι τα πράγματα. είχανε φέρει μια μελέτη περιβαλλοντικών όρων για την έγκριση της ΒΡ.

Όλοι οι αρμόδιοι φορείς που δώσανε την έγκριση ανήκανε τότε, οι περισσότεροι, στο υπουργείο ΥΠΕΚΑ, Περιβάλλοντος, τώρα που έγινε Ανασυγκρότησης και είναι ο υπουργός ο κύριος Λαφαζάνης, και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Από κει είχανε πάρει η ΒΡ όλες τις εγκρίσεις.

Είτε ο δήμαρχος είχε γνωμοδοτικό χαρακτήρα και μας είχε έρθει και έλεγε χίλια όχι, είτε η Περιφέρεια ακόμα έλεγε όχι, η ΒΡ σήμερα που μιλάμε θα είχε την λειτουργία. Έτσι, για να ξεκαθαρίζουμε και να λέμε αλήθειες εδώ μέσα.

Λοιπόν το τι μπορεί να κάνει ο υπουργός τώρα. Δεν ξέρω, είχατε ξανασυναντηθεί πριν έρθει εδώ πέρα ο υπουργός για αυτό το θέμα; Η δημοτική Αρχή με τον υπουργό είχατε βρεθεί;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Κάθε μέρα.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Το είχατε συζητήσει;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Γιατί;

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Γιατί ξέρετε τι; Ερχόμενος εδώ πέρα ο υπουργός νόμιζα ότι οι ενέργειες οι οποίες είπε ότι πρέπει να κάνει, νόμιζα ότι το άκουγε για πρώτη φορά το θέμα. Διότι εγώ μια απλή υπάλληλος, τελευταία υπάλληλος του υπουργείου είμαι, ούτε υπουργός, ούτε τίποτα, και θα γνώριζα ότι εφόσον, μια χαρά είναι το κίνημα.

Να υπάρχουν κινήματα, φωνή λαού, οργή θεού, μια χαρά είναι να υπάρχουν αλλά ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι όλες οι ενέργειες πρέπει να γίνουν από αυτό το υπουργείο, να γίνονται, μπορεί με τον τρόπο

που είπε ο γραμματέας, πάρα πολύ σωστά, με νομοθετική ρύθμιση να αποχαρακτηριστεί ο χώρος.

Αυτό, βέβαια, λέει ο υπουργός, δεν ξέρω αν μπορεί, όμως, να του αφαιρέσω την δραστηριότητα. Πως θα τον κλείσω εγώ αυτόν; Κάνοντας του συνέχεια ελέγχους, αν τηρεί του περιβαλλοντικούς όρους, να στενευτεί από τους επιθεωρητές περιβάλλοντος και οτιδήποτε.

Όταν είσαι κυβέρνηση έχουμε όλους του μοχλούς. Και από την Αποκεντρωμένη Περιφέρεια και από την Περιφέρεια μας και από το υπουργείο. Αποκλείεται να τηρούν τους περιβαλλοντικούς όρους. Καμία επιχείρηση δεν τους τηρεί. Και έτσι να τον αναγκάσουμε να κλείσει.

Άρα, ποιος είπε, η κυρία Δαβγιώτη; Έχει και το μαχαίρι και το πεπόνι ο υπουργός. Εμείς να είμαστε στο πλευρό του υπουργού, να έρχεται εδώ ο κόσμος, να φωνάζουμε, αλλά ξέρουμε καλά ότι είναι θέμα υπουργού.

Λοιπόν, για να τελειώνουμε εδώ μέσα με τα καλαμπουράκια. Λοιπόν, όποιος θέλει να την κλείσει, την κλείνει, όποια κυβέρνηση θέλει. Έχει όλους τους μοχλούς πάνω του.

Λοιπόν, για αυτό μου έκανε εντύπωση. Γιατί μιλάγαμε για κινήματα και λέω, καλοί είναι οι άνθρωποι. Μπράβο, ρε παιδιά. Ενδιαφέρονται, πονάνε, αναπνέουνε, εντάξει, να πηγαίνουμε έξω από το υπουργείο, να πηγαίνουμε όλοι μαζί, πορεία. Να τα κάνουμε αυτά. Όμως δεν θα είμαστε αποτελεσματικοί. Η αλήθεια είναι αυτή.

Θα κλείσει μόνο όταν η κυβέρνηση πραγματικά θέλει να το κλείσει. Και όλες οι ενέργειες και οι αποφάσεις είναι από φορείς των υπουργείων. Ούτε των Περιφερειών, των αιρετών, της

Αποκεντρωμένης, ούτε των δήμων. Και η απόφαση ούτε καν γνωμοδότησε ο δήμος. Κατά τύχη το μάθαμε.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) εδώ και μπλοκάρουμε την άδεια.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Δεν θυμάμαι τώρα αν ήθελα να πω και κάτι άλλο. Και πάλι στην κυβέρνηση, για την απαλλοτρίωση θα πρέπει πάλι ο υπουργός, μαζί με τον υπουργό Οικονομικών, να το βάλουμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, να μπει ειδικός κωδικός που εμείς δεν μπορούμε να το κάνουμε.

Για αυτό λέω. Τα είχατε μιλήσει αυτά; Γιατί δεν τα άκουσα. Να το βάλουνε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με ειδικούς κωδικούς για την κάθε μια απαλλοτρίωση χωριστά, χωριστά για την Εθνική, χωρίς για την Λαφάρτζ, χωριστά για την κάθε έκταση, προς την Περιφέρεια.

Πρώτα θα μπει στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, θα είναι με απαλλοτρίωση με συγκεκριμένους κωδικούς που τους ίδιους κωδικούς πρέπει να τους βάλει ακριβώς και η Περιφέρεια στον προϋπολογισμό της, στους αντίστοιχους κωδικούς, διαφορετικά απαλλοτρίωση δεν θα έχεις στον αιώνα τον άπαντα.

Αυτά, όμως, αν τα είχαμε συζητήσει, ήταν συγκεκριμένες προτάσεις. Και η συνάδελφος εκεί πέρα, η περιφερειακή σύμβουλος, η οποία πήγα να παρεξηγηθώ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑς, είναι η μόνη που θεωρώ ότι ήρθε διαβασμένη σήμερα για αυτό το θέμα και συγχαρητήρια. Απλά διαφώνησα μαζί σου διότι η βιοτεχνική δραστηριότητα λέγεται ήπια παραγωγική δραστηριότητα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) να το ψάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Καλαμαρά.

Κος ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ:

Κάθομαι προσεκτικά σε όλη την συζήτηση και προσπαθώ να βγάλω δυο συμπεράσματα. Κοιτάξτε να δείτε. Δυστυχώς, για άλλη μια φορά και από την πλευρά της διοίκησης και από την πλευρά της Περιφέρειας και από την πλευρά της κυβέρνησης, με την παρουσία του υπουργού, φάνηκε ξεκάθαρα εδώ πέρα μέσα ότι δεν συζητήσαμε τίποτα το συγκεκριμένο.

Ήταν όλα ευχολόγια, δυστυχώς. Ήτανε άλλα λόγια να αγαπιόμαστε, να το πω έτσι απλά, όταν αναθέτουμε στις καλένδες την στιγμή που αυτή την στιγμή έχουμε καινούργια δημοτική Αρχή του ΣΥΡΙΖΑ. Καινούργια Περιφέρεια του ΣΥΡΙΖΑ. Καινούργια συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ. Τι άλλο, ποιος άλλος πρέπει να συνωμοτήσει σήμερα υπέρ σας, υπέρ του λαού μας εδώ για να μπορέσει να περάσει μια νομοθετική ρύθμιση; Δεν δύναμαι να το καταλάβω.

Δηλαδή, τι άλλο περιμένουμε σήμερα να αλλάξει σε αυτόν τον τόπο για να πούμε ότι, ξέρετε κάτι, έχουμε ζήτημα εδώ πέρα, πως θα πάρουμε, θα ανακαλέσουμε την άδεια, ας πούμε, του Μελισσανίδη που μπαίνει επιτακτικά; Ποιος άλλος πρέπει να είναι υπέρ μας για να πούμε σήμερα τελικά ότι μπορούμε να πάρουμε μια τέτοια απόφαση;

Γεννιούνται, λοιπόν, τέτοιου είδους ερωτήματα. Δυστυχώς, λοιπόν, ξαναλέω, δεν υπήρξε τίποτα το συγκεκριμένο. Μάθαμε, και καλά κάναμε, για την ιστορία των Λιπασμάτων, για τους αγώνες όλα αυτά τα χρόνια.

Στο δια ταύτα, όμως, σήμερα, τι θα πάει να γίνει το επόμενο διάστημα εκεί, δυστυχώς δεν ακούσαμε τίποτα το συγκεκριμένο. Και να βάλουμε δυο- τρεις πλευρές.

Ακούστηκε και κάνατε λόγο, κύρια η διοίκηση και ο υπουργός, για επανεξέταση, λέει, της νομιμότητας. Δεν αντιλαμβανόμαστε πως 75 μέτρα από τα τελευταία σπίτια της Δραπετσώνας νομιμοποιείται ή όχι, και ποιος θα το αποφασίσει αυτό, το αν θα υπάρχουν τα καζάνια. Το αν θα υπάρχουνε, πως το λένε, όλες αυτές οι λειτουργίες οι οποίες επιβαρύνουνε ακόμα περισσότερο την ζωή των κατοίκων εκεί, της περιοχής, και γενικότερα του Πειραιά. Ποιος νομιμοποιεί η όχι, τελικά, την ύπαρξη τους;

Και εδώ μπαίνει το ζήτημα, θα μπει σήμερα να πάρουμε απόφαση μέσα από το ψήφισμα να ανακληθεί η άδεια του Μελισσανίδη; Και ξαναλέω, συγκεκριμένα, δήμος, Περιφέρει, κυβέρνηση, λέτε φιλολαϊκή. Αποδείξτε το.

Είχε ξαναγίνει κουβέντα στο Δημοτικό Συμβούλιο και πάλι, θυμάστε εκεί το μπάχαλο το οποίο είχε δημιουργηθεί προς το κλείσιμο της κουβέντας.

Τρίτο ζήτημα. Ακούστηκε πάλι ότι θα συζητήσουμε, λέει, για την επανεξέταση των ιδιοκτησιών και του ιδιοκτησιακού καθεστώτος εκεί. Αν, λέει, είναι νόμιμες, αν είναι παράνομες, σε ποιον ανήκουν, με ποιο τρόπο έχουν έρθει.

Στο ψήφισμα σας κάνετε λόγο για να πάρουμε, λέει, από την Περιφέρεια και ενώ στην αρχή μπήκε ότι υπάρχουν τα λεφτά, μετά ακούστηκε και από την συνάδελφο εκεί, της Περιφέρειας, ότι τα λεφτά αυτά δεν έχουνε μπει, σε αντίθεση, ξέρω γω, με το γήπεδο του Μελισσανίδη στην Φιλαδέλφεια. Είναι και αυτό ένα ερώτημα.

Λοιπόν, θα πάρετε, λέει, δεσμεύεται ένα ποσό το οποίο τελικά θα πάμε να το δώσουμε σε ποιον από την στιγμή που δεν είναι ξεκάθαρο το ιδιοκτησιακό καθεστώς;

Λέτε, δηλαδή, τα λεφτά που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μέσω της φορολογίας, η Περιφέρεια, το κράτος και τα λοιπά, και τα λοιπά έχουνε ζώσει, να πάμε να τα δώσουνε σε κάποιον τον οποίο δεν ξέρουμε τον ιδιοκτήτη. Είναι, λοιπόν, και αυτό ένα ερώτημα το οποίο μας έχει προκληθεί.

Και ένα τέταρτο και να τελειώσω με αυτό. Μιλήσατε για επανεξέταση, λέει, της ιδιοκτησίας των καζανιών που είναι δίπλα στα σπίτια.

Σήμερα συζητάμε εδώ πως θα αξιοποιηθεί αυτή η περιοχή. Το κύριο, λοιπόν, που πρέπει να βγει, νομίζω, μέσα από την κουβέντα, και μπαίνει και από το κίνημα και μπαίνει και από τους φορείς, εδώ, της περιοχής, είναι το εάν εμείς τελικά θέλουμε ή όχι να υπάρχουν αυτά τα καζάνια εδώ. Αν εμείς αναγνωρίζουμε την ιδιοκτησία ή όχι και τι θα κάνουμε τελικά για να βάλουμε εμπόδια σε όλα αυτά.

Έτσι θεωρώ, λοιπόν, ότι αν θέλετε και στο πλαίσιο που κινείται η κυβέρνηση όσον αναφορά και την δημιουργική ασάφεια, δυστυχώς, από την αρχή μέχρι τέλος, και θα διαφωνήσω και με τον γραμματέα που τοποθετήθηκε πριν, όλο το ψήφισμα κυριαρχεί αυτό το πράγμα, που δεν ξέρω τώρα πως εκπορεύεται, το τίποτα το συγκεκριμένο.

Δυστυχώς, κύριοι. Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε την στιγμή που όλοι στην περιοχή, εγώ λέω καλοπροαίρετα θέλουμε να υπάρξει μια λύση υπέρ του λαού. Πούν' τη; Ποιος; Με τι;

Είναι ερωτήματα, νομίζω που, δεν ξέρω η δημοτική Αρχή τι θα κάνει, όντως όμως το κίνημα θα διεκδικήσει αυτός ο χώρος να έρθει

να εξυπηρετήσει τα λαϊκά συμφέροντα και αν θέλετε, και το παιδιατρικό νοσοκομείο, το οποίο, και οι γυναικείοι σύλλογοι της περιοχής έχουνε κάνει έναν αγώνα, έχουνε μαζέψει υπογραφές.

Είπε και ο σύντροφος ο Πατίδης ότι είναι ζήτημα που σηματοδοτεί την χρήση γης το παιδιατρικό νοσοκομείο να υπάρξει στα Λιπάσματα σήμερα. Που θα εμποδίσει κάθε άλλο επιχειρηματικό, τέλος πάντων, σχέδιο στην περιοχή, το οποίο δεν θα είναι υπέρ του λαού.

Είναι, λοιπόν, ζητήματα που πρέπει να τα εξετάσετε. Εμείς τοποθετήθηκε αναλυτικά ο Ηλίας. Πρέπει να τα δούμε για να τα βάλει μπροστά το κίνημα, να διεκδικήσει, η δημοτική Αρχή ας κάνει ότι νομίζει. Από κει και πέρα, πραγματικά στους αγώνες, στην διεκδίκηση θα παλέψουμε και εκεί βρίσκεται το δίκιο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ο κύριος Αντωνόπουλος.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μπορείς. Ναι, ναι, ναι, τώρα. Μετά ο κύριος Αντωνόπουλος.

Κα ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Ήθελα να ενημερώσω το Σώμα για ένα θέμα. Στην τοποθέτηση που έκανε ο γραμματέας, ο κύριος Ανδρεαδάκης, απηύθηνε δικαιολογητικά την ερμηνεία του συντελεστή δόμησης απέναντι στον Ζαχαρία τον Ζούπη, ο οποίος είπε ότι είναι μικρός.

Εγώ θέλω να ενημερώσω το Σώμα το εξής. Ότι σήμερα, μαζί με την συνολική εκμετάλλευση των υπαρχόντων χώρων, από ότι με

βεβαίωσε και ο Γιώργος ο Ανδρεαδάκης, έχουμε έναν αριθμό 35.000 τετραγωνικών μέτρων, σε χοντρές γραμμές.

Και ο κύριος Ανδρεαδάκης λέει ότι με το 0,1 θα πάμε στα 100.000 τετραγωνικά. Αυτό θέλω να σκεφτείτε ότι θα, η πρόταση του 0,1 προτείνει άλλες 60.000 τετραγωνικά μέτρα, 65.000 σε αυτό τον χώρο.

Φανταστείτε που θα είναι οι δρόμοι, που θα είναι τα πάρκινγκ, που θα είναι τα αυτά, τα επιπλέον 65.000 τετραγωνικά μέτρα και τι θα μείνει για πράσινο.

Αρα, λοιπόν, εγώ έρχομαι από την αντίστροφη πλευρά και για αυτό έκανα την πρόταση στο σημείο αυτό, την συνολική εκμετάλλευση των υπαρχόντων όγκων. Και να φύγει ο συντελεστής δόμησης διότι θα γεμίσει ο χώρος και το πράσινο δεν θα το δούμε ποτέ.

Κος :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) γιατί δημιουργούνται μερικές λανθασμένες απόψεις. Στην επεξεργασία της πολεοδομικής μελέτης που θα κάνει ο δήμος μπορεί να παρέμβει και να προσδιορίσει το ποσοστό ελεύθερου χώρου. Μπορεί να καθορίσει η πολεοδομική μελέτη ότι το ελεύθερο των 640 στρεμμάτων θα είναι το 80%. Αυτός είναι και ο σοβαρός λόγος, ή το 90%.

Κα ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Δεν υπάρχει...

Κος :

Εγώ έχω κάνει, προσωπικά, πολεοδομική μελέτη με 75% κοινόχρηστους χώρους. Η πολεοδομική μελέτη το ορίζει. Το δεύτερο που θέλω να πω και είναι πολύ σημαντικό...

Κα ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) σκέτο πράσινο.

Κος :

Δεν σε διέκοψα. Το δεύτερο που είναι σημαντικό, που προτείνει η τροποποίηση, η δημοτική Αρχή, είναι ακριβώς αυτό το κλειδί. Την πολεοδομική μελέτη την καθορίζει ο δήμος Κερατσινίου-Δραπετσώνας.

Τώρα, οι υπολογισμοί αυτοί δεν είναι μόνο σε επιφάνεια. Σε επίπεδο. Είναι και σε ύψος. Άρα δεν μπορεί να προσδιορίζει κανένας την κάλυψη και να λέει 64.000 τετραγωνικά θα είναι σε επίπεδο ισογείου. Είναι και διώροφα, είναι και τριώροφα.

Άρα, μην μπερδευόμαστε, γιατί είναι τεχνικά πράγματα. Ένα να κρατήσουμε. Ότι η πολεοδομική μελέτη που θα συζητηθεί εδώ από κοινού και θα καθορίσει το μεγάλο ποσοστό επί τοις εκατό του ελεύθερου κοινόχρηστου χώρου, θα αποφασιστεί από την δημοτική Αρχή και το Δημοτικό Συμβούλιο, κατεύθυνση προς τους μελετητές όταν αυτοί, και ποιοι θα είναι αυτοί, που θα αναλάβουν να την συντάξουν.

Άρα, δεν είναι αντικείμενο της σημερινής συζήτησης. Η πρόταση για το 0,1 είναι μια πρόταση είναι 64.000 τετραγωνικά μέτρα στα 640 στρέμματα, στα οποία προσμετρώνται τα ήδη υφιστάμενα, το τσιμεντάδικο της ΑΓΕΤ, όπως είπε και ο κύριος Ζούπης, που έβαλε μια προβληματική. Σωστή, αν τα έχετε μετρήσει αυτά. Και βέβαια τα έχουμε μετρήσει.

Έτσι, και υπάρχει και ένα υπόλοιπο να τοποθετηθούνε χρήσεις, αυτές οι οποίες όπως προσδιορίζονται από την πρόταση που γίνεται. Δηλαδή, ένα παιδιατρικό νοσοκομείο που θέλει 7.000 τετραγωνικά μέτρα δεν θα το φτιάξουμε; Δεν θέλει συντελεστή δόμησης;

Κα ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Μέσα εκεί που υπάρχει...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Χωράει και αυτό.

Κος :

Η δική σας άποψη είναι να το βάλουμε μέσα στο τσιμεντάδικο. Η άποψη του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού θα είναι μπορεί να το τοποθετήσουμε έξω από το τσιμεντάδικο. Δεν είναι σήμερα, νομίζω, αντικείμενο να προσδιορίσουμε αυτού του είδους τις αρχιτεκτονικές παρεμβάσεις, στο πως και όχι.

Εμείς σήμερα πρέπει να δώσουμε μια κατεύθυνση συγκεκριμένη, για την τροποποίηση του άρθρου, επιμένω, στο οποίο άρθρο η σημερινή Βουλή την τροποποίηση πρέπει να την ψηφίσει μετά από την ψήφιση του δημοτικού συμβουλίου και να τροποποιήσει αυτόν τον νόμο, τον καταστροφικό για τον δήμο μας, όπως όλοι συμφωνούμε εδώ, έτσι;

Και εκεί να δώσει την δυνατότητα την νομοθετική ο δήμος Κερατσινίου να προβεί άμεσα στην πολεοδομική μελέτη που θα καθορίσει όλα αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έλα, κύριε Αντωνόπουλε.

Κος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Καλησπέρα σας. Λέγομαι Αντωνόπουλος Δημήτριος. Πρέπει να θυμόμαστε το παρελθόν για να φτιάχνουμε το μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία σας παρακαλώ.

Κος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Όπως είπε και ο κύριος υπουργός, ο κύριος Λαφαζάνης, ήτανε και εκείνος στην Πανπειραϊκή, ο Αλεξίου ήτανε το 2000, εγώ ήμουν το 2001, ο Κουτουπίδης, ο Δάσκαλος, ο Κασιδιάρης, υπήρχε μια ομάδα πολιτών στην Δραπετσώνα που δίνουμε μια μάχη για τον χώρο της ανάπλασης, τον χώρο των Λιπασμάτων.

Εργαζόμουν μέσα στα Λιπάσματα για μια τριετία. Εργαζόμουν στην Mobil για μια πενταετία. Και ξέρω πως είναι αυτοί οι χώροι. Μάλιστα, το 2006 ήμασταν συνυποψήφιοι με τον δήμαρχο, τον κύριο Βρεττάκο, με δήμαρχο υποψήφιο τον κύριο Μπεάζογλου και είχαμε δώσει και μια υπόσχεση, ότι αν θα πάρουμε τον δήμο θα είμαστε οι πρώτοι που θα ρίξουμε τα τείχη και θα πετάξουμε αητό την Καθαρή Δευτέρα. Θα κάνουμε Κούλουμα. Έτσι, δήμαρχε; Λοιπόν, περάσαμε...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ:

ναι, υποψήφιος του. Με τον Μπεάζογλου. Το 2006, το είπα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Γιατί δεν πήγατε να...

Κος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Να μαθαίνετε και ιστορία. Ήμουν συνυποψήφιος με τον Βρεττάκο. Μαζί ήμασταν. Με τον δήμαρχο. Πέρασαν τα χρόνια, πέρασαν δήμαρχοι στην Δραπετσώνα, το 2012 τον Μάιο πήραμε μια απόφαση, αν θυμάστε, και η επιτροπή ανάπλασης, ότι πρέπει να μπορούμε μέσα εκεί. Και μάλιστα ρίξαμε τα κάγκελα πάνω από την πύλη και μπήκαμε. Δηλαδή, μπήκαμε αλλά μπήκαμε και από τον δρόμο. Και μπήκαμε, τότες ήτανε και τα χαλάσματα του Αγγελόπουλου, έτσι;

Και μάλιστα είπα τότε, γιατί εκείνη την ημέρα μίλησε ο δήμαρχος, μίλησε ο αντιπεριφερειάρχης ο Στέφανος ο Χρήστου, μίλησε και ο κύριος Λαφαζάνης. Τον έχω και σε βίντεο. Και πράγματι, ο υπουργός ότι είπε τότες το είπε περίπου και σήμερα.

Δώσαμε μάχη, μας κλείσανε από κει, ανοίξαμε πιο κάτω, ώσπου ανοίξαμε εκεί που είναι ανοιχτή σήμερα η ανάπλαση. Λοιπόν, να μην τα ισοπεδώνουμε όλα. Αγωνιστήκαμε και για την ανάπλαση. Γιατί στις 5 του μήνα είχαμε και ένα δικαστήριο για τον χώρο εκεί, θα έχουμε και άλλο, που είναι Τριμελές Κακουργιοδικείο. Α Τριμελές Κακουργιοδικείο. Γιατί μας παίρναν αυτόφωρα, μας τρέχανε.

Αλλά δεν είχα δει κανένα σας σε αυτόν τον αγώνα. Πολλοί λίγοι από δω μέσα ήταν σε αυτόν τον αγώνα για να μπούμε στον χώρο της ανάπλασης, για την υπόσχεση που είχαμε δώσει οι Δραπετσωνίτες. Για τους Δραπετσωνίτες εννοώ, έτσι; Τότες, το 2006.

Λοιπόν, όπως είπε ο κύριος, ο Καμμένος, πραγματικά, επειδής εγώ τυγχάνει να κοιμάμαι εφτά μήνες τον χρόνο εκεί πέρα, γιατί ως πρόεδρος Δημοτικής Κοινότητας και επειδής ήμουν υπεύθυνος γιατί πρωτοστάτησα ως πρόεδρος, τότες, επί εποχής Λουκά Τζανή, και ως δήμαρχος μου είχε δώσει την δυνατότητα να κάνω το άνοιγμα του χώρου μετά, να ανοιχτεί ο χώρος να γίνουν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις του δήμου, που γινήκαν εκεί μέσα, αν θυμάστε, και φωνάζανε οι άνθρωποι από το Κερατσίνι, γιατί στην Δραπετσώνα. Για να αναδείξουμε τον χώρο της παραλίας.

Εγώ σας προσκαλώ να κοιμηθούμε μια νύχτα μαζί εκεί μέσα. εγώ κοιμάμαι εφτά μήνες τον χρόνο. Εκεί, εκεί στο τροχόσπιτο. Γιατί αυτά που λέει είναι 2,5 χιλιόμετρα παραλίας από τον ΟΛΠ μέχρι και το λιμάνι. Σε σκοτάδι. Εντάξει;

Λοιπόν, μην λέμε ότι όλα είναι πουλημένα, δεν έχουμε δώσει αγώνες. Ο κάθε άνθρωπος δίνει τον αγώνα με τον τρόπο του. Και πολύ σημαντικό, αν δεν υπήρχε το ριγμένο τείχος δεν θα γινόταν και η ορκωμοσία. Αν δεν υπήρχε και το ριγμένο τείχος δεν θα γινότανε και ο αητός. Δεν θα γινόταν... ο κάθε άνθρωπος, ως διοίκηση, έχει βάλει το λιθαράκι του και πρέπει όλοι μαζί να βάλουμε τα λιθαράκια μας για να χτίσουμε κάτι δυνατό εκεί μέσα, για τους πολίτες.

Η πρόταση μου ξέρετε ποια είναι; Πάνω από όλα οι πολίτες της Δραπετσώνας και του Κερατσινίου. Να πάρουμε την απόφαση να κάνουμε ένα δημοψήφισμα, το τι θέλουν οι πολίτες εκεί πέρα. Γιατί κάθε διοίκηση, είναι ένα πολύ μεγάλο έργο. Η κάθε διοίκηση μπορεί να λέει ότι θέλει. Ο πολίτης έχει προτεραιότητα.

Είμαστε, λέμε, για τον λαό. Ρεύμα, νερό, υγεία, παιδεία ανήκουνε στον λαό. Δεν είναι εμπόρευμα. Άρα και η ανάπτυξη που ανήκει; Στον λαό.

Εγώ πιστεύω, και η πρόταση μου είναι ότι πρέπει να πάρει απόφαση ο λαός. Αυτά είχα να πω και, κύριε πρόεδρε, ως πρόεδρος ποτές δεν καθόμουνα στην θέση μου. Τους είχα για τους πολίτες. Σήμερα κάθεται, και ήθελα να μιλήσω πολύ πιο μπροστά.

Έχω και άλλα να πω. υπάρχει και ο αρχαιολογικός χώρος εκεί. Θα κάνουμε κάτι για την ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου; Αν εκεί είναι το μνημείο του Θεμιστοκλή, πόσα μέτρα γύρω- γύρω δεν μπορεί να γίνει τίποτα; Θα πάρετε, θα κάνετε για το μνημείο του Θεμιστοκλή; Ανάδειξη. Θα καλέσετε την Αρχαιολογία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

Κος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Υπάρχει, είναι και ένα πάτημα το μνημείο του Θεμιστοκλή. Γιατί είναι αρχαιολογικός χώρος. Είναι η ιστορία μας. Και η Δραπετσώνα και το Κερατσίνι στην Ευρώπη δεν την ξέρει κανένας. Τον Θεμιστοκλή τον ξέρει όλη η Ευρώπη.

Αυτά είχα να πω. Εύχομαι το καλύτερο για την πόλη μας. Αλλά πάνω σε αυτό που σας λέω, ελάτε να κάτσουμε ένα βράδυ στην ανάπλαση να δείτε πως είναι. Για να αγωνιστείτε. Να δείτε πως είναι ο αγώνας της ανάπλασης. Αυτά έχω. Όχι, τον χειμώνα. Τον χειμώνα είμαστε εκεί. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, εντάξει. Κυρία Θωμαρή, μισό λεπτό, να διαβάσει εδώ ο γραμματέας μια ανακοίνωση του κυρίου Δρίτσα. Δεν είναι ανακοίνωση. Είναι ένα γράμμα.

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Κατ' αρχήν έχει προσέλθει ο κύριος Τσούτσας.

Προσήλθε στην συνεδρίαση ο κύριος Τσούτσας

Κος ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ:

Πριν από λίγο ήρθε. Ξανάφυγε; Λοιπόν, υπουργείο Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού. Ο αναπληρωτής υπουργός Ναυτιλίας.

Αγαπητέ δήμαρχε, πρόεδρε και μέλη του δημοτικού συμβουλίου. έλαβα την από 4 Μαρτίου 2015 πρόσκληση σας να παρευρεθώ στην σημερινή 7^η τακτική συνεδρίαση του ΔΣ με θέμα την ανάπλαση των 640 στρεμμάτων της πρώην λιμενοβιομηχανικής ζώνης Δραπετσώνας.

Βεβαίως και πρέπει να θεωρηθεί δεδομένη η στήριξη της σημερινής κυβέρνησης στην προσπάθεια της δημοτικής Αρχής ο χώρος να αξιοποιηθεί προς όφελος των κατοίκων της πόλης αλλά και της ευρύτερης περιοχής του Πειραιά.

Άλλωστε, οι αγώνες για την επίτευξη αυτού του στόχου είναι μακρόχρονη και όλοι έχουμε συμμετάσχει σε αυτούς, κρατώντας ανοιχτό το ζήτημα μέχρι σήμερα.

Σήμερα, βέβαια, έχουν προκύψει και νέα δεδομένα, αρνητικά αλλά και θετικά, όπως είναι η ανάδειξη της σημερινής δημοτικής Αρχής, γεγονός που αναθερμαίνει τις ελπίδες για την συστηματική επικαιροποίηση και διεκδίκηση των αιτημάτων.

Σήμερα, δυστυχώς, είναι αδύνατον να ανταποκριθώ στην πρόσκληση σας για λόγους πάνω από την θέληση μου και ζητώ για αυτό την κατανόηση σας.

Η πιεστικότητα του χρόνου στα καθήκοντα που έχω αναλάβει είναι πέρα πάσης περιγραφής. Σήμερα, μάλιστα, προέκυψαν έκτακτα δεδομένα που δεν μου επιτρέπουν να φύγω από το υπουργείο.

Θα περιμένω τις προτάσεις και στο επόμενο διάστημα θα πρέπει να ξεκινήσει η διαδικασία αλληλοενημέρωσης και διαλόγου, ώστε να αξιολογήσουμε με πλήρη και επαρκή τρόπο όλες τις παραμέτρους του ζητήματος και να συνεδριάσουμε στον κατάλληλο χρόνο και με τον κατάλληλο τρόπο τα στάδια αναζήτησης των καλύτερων λύσεων. Με εκτίμηση και αισθήματα φιλίας, Θεοδωρής Δρίτσας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έλα, κυρία Θωμαρή. Και λίγο ησυχία, σας παρακαλώ. Βάνα.

Κα ΘΩΜΑΡΗ:

Λοιπόν, ευχαριστώ που μου δίνετε τον λόγο. Μερικές παρατηρήσεις από την συζήτηση, κατά την άποψη μου, που διεξάγεται αυτή την στιγμή.

Κατ' αρχήν να πω ότι είναι ωραίο μια δημοτική Αρχή να στηρίζεται στο μαζικό κίνημα. Δείχνει σημάδια δημοκρατίας, δείχνει σημάδια ότι θέλουμε τους πολλούς και όχι μόνο την εξουσία.

Πρέπει, όμως, να πούμε, επειδή με πολλούς φίλους που είχαμε συναντηθεί το 80 και είναι τώρα στην εξουσία, έχω ακούσει να λένε, θυμόμαστε εκείνα τα χρόνια, και αυτό με κάνει πολύ υπερήφανη, πρέπει να τους θυμίσω ότι εκείνα τα χρόνια είχαμε μια άλλη αγωνιστική διάθεση.

Και γιατί το λέω αυτό; Κατ' αρχήν το ψήφισμα είναι καλό. Είναι προς μια θετική κατεύθυνση. Βέβαια, πρέπει να πω ότι στο προηγούμενο Δημοτικό Συμβούλιο που έγινε η συζήτηση αυτή θα μπορούσε κάλλιστα τότε να είχανε μπει όλα αυτά τα θέματα σε ένα ψήφισμα και θα είχανε συντομεύσει τον χρονοδιάγραμμα αυτών που λέμε για την αναθεώρηση του νόμου, για την αναίρεση της άδειας και τα λοιπά.

Τι καινούργιο, νομίζω, ότι μπαίνει σε αυτό το ψήφισμα; Και που μου κάνει εντύπωση και εκεί θέλω λίγο παραπάνω να σταθώ. Στην απόφαση της δημοτικής Αρχής να αγοράσει ένα κομμάτι του χώρου που κατά, όπως είπε ο δήμαρχος, είναι φερόμενοι ιδιοκτήτες, ή που στα γραπτά μας και στα γραπτά σας μιλάτε ότι αυτή η γη ανήκει στους Κερατσινιώτες, στους Δραπετσωνίτες πρώτα και στους Κερατσινιώτες. Και έτσι είναι.

Αυτή την γη την έχουνε πληρώσει οι Δραπετσωνίτες και οι Κερατσινιώτες με τον θάνατο τους, με την φυματίωση τους και να σας

θυμίσω, είναι εδώ ο κύριος Χρονόπουλος, ο κύριος Μπεάζογλου, στην συνάντηση που είχε με τους μαζικούς φορείς ο τότε υπουργός, ο κύριος Τρίτσης, τότε ο γυναικείος σύλλογος Στοργή του Παιδιού, είχε καταθέσει μια έρευνα του νοσοκομείου Παίδων, ότι τα παιδιά του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας που έφταναν εκεί, είχαν πολύ ανεβασμένο τον μόλυβδο στο αίμα τους.

Όλοι αυτοί, λοιπόν, το έχουνε πληρώσει με το αίμα τους, όλοι εμείς, αυτούς τους χώρους. Άρα, ανήκει σε μας και σε κανέναν άλλον. Άρα, πως πάμε και λέμε ότι θα δώσουμε 5.000.000 στην Εθνική τράπεζα; Αυτά της λείπουνε; Και μετά γιατί στην Πρότυπο Κτηματική ΑΕ; Ποιο είναι το σκεπτικό και όχι σε κάτι άλλο;

Η Πρότυπος έχει 104 στρέμματα εκτός σχεδίου και 94 εντός σχεδίου. Ποιο είναι, λοιπόν, το σκεπτικό; Τα εκτός σχεδίου σκοπεύετε να πάρετε; Τα εντός σχεδίου;

Είναι κάτι που το κίνημα το πάει πίσω. Γιατί, προσέχτε. Βρισκόμαστε σε μια οικονομική κρίση και μιλάνε για τα δάνεια που παίρνουμε για να δίνουμε στους τραπεζίτες και στα μεγάλα μονοπώλια. Και πάμε τώρα εμείς και ανοίγουμε την όρεξη, με ζεστό χρήμα, την στιγμή που το ίδιο το Κερατσίνι έχει πολύ μεγάλες ανάγκες και η Περιφέρεια χρωστάει στο Κερατσίνι.

Μου έρχεται στο μυαλό έναν παιδικό σταθμό που έχει πει τώρα και πέντε χρόνια ότι θα φτιάξει, και πάμε και τα δίνουμε στην Εθνική τράπεζα. Αυτούς τους χώρους πρέπει να τους διεκδικήσουμε. Μας ανήκουν και πρέπει να τους πάρουμε.

Ένα δεύτερο, πρέπει να μπει στο ψήφισμα ένα χρονοδιάγραμμα. Πότε βλέπουμε να γίνονται όλα αυτά. Και να σας πω για τον

αρχιτεκτονικό διαγωνισμό, για να μαθαίνετε, ένας τέτοιος διαγωνισμός δεν κατοχυρώνει τον χώρο.

Να σας θυμίσω ότι για την ΔΕΗ είχε δώσει η ΔΕΗ στον δήμο να φτιάξει αρχιτεκτονικό διαγωνισμό, τον είχε πληρώσει ο δήμος με εκατομμύρια, χαλάστηκαν και 160.000.000 για να γίνει διαφήμιση της μελέτης που έφτιαξε το γραφείο και τελικά οι χώροι δεν ήρθανε στον δήμο.

Και με την ευκαιρία, δήμαρχε, νομίζω ότι μια και μιλάμε για όλη την Ζώνη, πρέπει να βάλουμε σαν διεκδίκηση και αυτούς τους χώρους που χρόνια τώρα μας κοροϊδεύουν.

Δύσκολο να πειστεί ο Κερατσινιώτης. Γιατί έχει αγωνιστεί πολύ, χρόνια τώρα, αλλά έχει προδοθεί και πολύ. Έχει προδοθεί και από τις κυβερνητικές επιλογές, στην ζωή του, στην εργασία του, στην υγεία του, στην παιδεία του, σε όλα, αλλά έχει προδοθεί και από τις δημοτικές Αρχές.

Ζητούσαμε να γίνει νεκροταφείο. Για να φύγει το νεκροταφείο φτιάξαμε δυο νεκροταφεία. Φτιάξαμε πρωτόκολλο συνεργασίας για να σταματήσει σε έξι χρόνια η ΔΕΗ. Η ΔΕΗ υπάρχει εκεί. Το μαζικό κίνημα έκανε αγώνες για να γίνουν τα εργοστάσια ξήρανσης στην Ψυτάλλεια, και τώρα συζητάνε να φέρουνε και τα λύματα της Ανατολική Αττικής. Αυτός ο λαός είναι προδομένος από πολλές πλευρές. Λοιπόν, θα χρειαστεί να τον πείσουμε για την συνέπεια των λόγων με τα έργα.

Νομίζω ότι προκειμένου να φτιάξουμε ένα αρχιτεκτονικό, μια μελέτη που θα γίνει και αυτή αλλά με τον καιρό, μπορούσαμε να φτιάξουμε διάφορες μακέτες από τις υπηρεσίες του δήμου και αυτές να αναρτήσουμε και να διαδώσουμε, να μεταφέρουμε για τις χρήσεις γης

και χρήσεις γης, το είχα πει και την άλλη φορά, είναι αυτές που θα ικανοποιήσουν τις ανάγκες του λαού μας και αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Ο κύριος Χρονάκης έχει τον λόγο.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Κυρία πρόεδρε, πολλά ακούστηκαν σε αυτή την αίθουσα, γύρω από την ανάπτυξη, και όλοι έχουμε ευαισθητοποιηθεί για τον χώρο τον υπάρχοντα.

Προηγουμένως άκουσα έναν διαξιφισμό μεταξύ του νυν δημάρχου και του πρώην δημάρχου για το θέμα του εργοστασίου. Ας μην ανοίξω, κύριε Λουκά, το στόμα μου, γιατί ξέρω πολλά και θα αρχίσετε πάλι μηνύσεις...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Πέσ' τα, πέσ' τα. πέσ' τα, βεβαίως. Και τώρα θα σου κάνω μήνυση. Πέσ' τα.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Βεβαίως και θα στα πω.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Πέσ' τα, άνοιξε τα.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Όπως κάνατε και με την περίπτωση της Λυμπέρη, όταν δεν εργαζόντουσαν στον δήμο, και της Φανής και όλα τα άλλα. Λοιπόν, τέλος πάντων, γνωστό το σχέδιο.

Με στέλνατε εμένα σαν αντιδήμαρχος εκεί πέρα, για την αντιπολούσιον και εσείς κάνατε άλλες συμφωνίες. Πως λειτούργησε; Πως πήρε την λειτουργία;

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Λειτουργήσε η αντιπολούσιον;

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Δεν λειτουργήσε; Δεν λειτουργεί μέχρι σήμερα;

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Δεν ντρέπεται;

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Εγώ να ντρέπομαι; Εσύ να ντρέπεται.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Δεν ντρέπεται;

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Αυτή την στιγμή θα σου φέρω, είμαι υποχρεωμένος να καταθέσω στο Δημοτικό Συμβούλιο εδώ πέρα τις αποφάσεις του Δημόκριτου. Του Δημόκριτου.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Εντελώς...

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Το τι λέει εκεί πέρα για τα βαρέα.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Εντελώς απέναντι, εντελώς ανάποδα τα πράγματα και έρχεται και λες...

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Ανάποδα;

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Θυμάσαι που ερχόσουν για την αντιπολούσιον εσύ προσωπικώς σε μένα;

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Εγώ; Που με έστειλες...

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Και τελικά δεν σου δώσαμε την

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Παρακαλώ, παρακαλώ, παρακαλώ.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Και μας πήρες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Παρακαλώ, ησυχία...

(Διάλογοι)

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Ψέματα είναι και αυτό;... τον Μελισσανίδη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Κύριε Τζανή, πάρτε τον λόγο μετά.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Τώρα να σας πω και κάτι άλλο για τον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου, τον οποίον εκτιμώ αφάνταστα. Γνωστός ήτανε και γνωστά ήταν όλα αυτά. Υπ' όψιν του ήτανε.

Το τελευταίο διάστημα, το ξέρουν όλοι εδώ πέρα, οι περισσότεροι, ότι δεν συμπληρώναμε απαρτία και κάνανε έκτακτο και μετά, με 14 άτομα, ερχόταν, έδινε παρών και έβγαινε έξω για να μην τα ψηφίσει. Υπ' όψιν του ήτανε και αυτά. Γιατί δεν σας τα λέει, κύριε δήμαρχε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Χώσ' τα τώρα, χώσ' τα.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Γιατί δεν σας τα λέει;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Εγώ τα ξέρω όλα. Ο δήμαρχος σου δεν ντρέπεται.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Εντάξει, ο δήμαρχος μου τιμωρήθηκε. Το κατάλαβε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Μπράβο. Άλλος θέλει τον λόγο ή να πάμε για, ο κύριος δήμαρχος έχει τον λόγο. Και τελειώνουμε. Εμένα περίμενε να τον αναγγείλω.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Τα ήξερες εσύ αυτά;

Κα ΤΖΑΝΗΣ:

Είναι όλα ψέματα.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Στις 14 Μαρτίου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Παρακαλώ, έδωσα τον λόγο στον δήμαρχο.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Στις 14 Μαρτίου, μια πρόταση, κυρία πρόεδρε. 14 Μαρτίου έγινε, συζητήθηκε η αλλαγή, 14 Μαρτίου του 14, η αλλαγή του ρυμοτομικού της Δραπετσώνας. Το έπνιξε ο δήμαρχος ο τότε. Ο τότε δήμαρχος το έπνιξε. Δεν το πήρε κανένας μας χαμπάρι. Το είχατε πάρει εσείς; Αντιδήμαρχος ήσασταν. Το πήρατε εσείς, κυρία Δατσέρη;

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Εγώ... άδεια.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Και πως λειτουργούσε; Και πως λειτουργούσε;

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) θα σου κάνω μήνυση.

Κος ΧΡΟΝΑΚΗΣ:

Κάτω από αυτό κρυβόμαστε... καλά, από μηνύσεις έχω μάθει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Παρακαλώ, παρακαλώ, ο δήμαρχος.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Άσε με να περάσω λίγο καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Καλά θα περάσουμε μαζί. Θα σε φτιάξω εγώ μετά. Στην τοποθέτηση μου. Θα σου πω εγώ. Ε, μα πια...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Αυτό είναι απειλή που ξεπερνάει τα όρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Απειλή, θα σου έλεγα...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Θα κάνεις τοποθέτηση, θα κάνεις πριν από μένα, γιατί εγώ οφείλω να κλείσω την κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Ωραία. Αφού θέλεις να κάνω τοποθέτηση, ήρεμα και ωραία, θέλω από δω και πέρα να εκτελείς τα καθήκοντα του δημάρχου. Να είσαι ένας σοβαρός δήμαρχος και να μην δίνεις δικαιώματα, να μην δίνεις δικαιώματα, γιατί όταν εσύ με λες, παραδείγματος χάριν, ότι εγώ λέω κυρία λέω την γυναίκα μου και εσένα κυρά μου...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Προφανώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Μπορούσα να σου απαντήσω. Αλλά εγώ, είδες, κρατήθηκα. Μπορούσα να σου πω, το θέμα δεν είναι να την λες. Να την έχεις και κυρία. Αλλά δεν στο είπα. Γιατί εγώ και ήμουναι και με λένε κυρία.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Όσοι από σας, δέστε τώρα, παιδιά. Επειδή κάποια πράγματα ξεπερνούν τα όρια, όσοι από σας ανεχόσασταν, όσοι από σας ανεχόσασταν να είσαστε στο ίδιο ψηφοδέλτιο με την παρακμή της πόλης, καλά να πάθετε. Ξανά. Όσοι από σας ανεχόσασταν να είσαστε στο ίδιο ψηφοδέλτιο με την παρακμή της πόλης, καλά να πάθετε. Αυτή, λοιπόν, εδώ...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δήμαρχε, αυτό να το πεις και στον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Αυτή η παρακμή...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Και στον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Το λέω για όλους που ανέχονταν να είναι στο ίδιο ψηφοδέλτιο, ξαναλέω, με την παρακμή της πόλης. Πάμε στα σοβαρά τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Αντε, πήγαινε στα σοβαρά.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Πάμε στα σοβαρά τώρα. Έτσι, καμιά φορά φτάνουνε και τα όρια, Βάνα, να καταλάβεις και τι έχεις κάνει στην ζωή σου, έτσι; Πάμε παρακάτω.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Δήμαρχε, δήμαρχε, για να το συμπεριλάβεις. Μετά δεν θα γίνει συζήτηση, έτσι; Θα μπει... ψηφοφορία.

(Διάλογοι)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Φυσικά, φυσικά, δεν θα περίμενα κάτι άλλο από σένα, Τζανή.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Ρε παιδιά, ηρεμήστε τώρα.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Με αυτούς πορεύτηκες, με αυτούς θα πορευτείς. Επιλογή σου ήτανε.

Κος ΤΖΑΝΗΣ:

Ευτυχώς δεν...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Πάμε, κύριε Ζούπη.

(Διάλογοι)

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Ευτυχώς που σε πήρανε χαμπάρι και την κάνανε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Αυτή, ρε παιδιά, δεν είναι η πόλη μας. Αυτή δεν είναι η πόλη μας. Ζητάω συγγνώμη από όσους ήρθανε στο Δημοτικό Συμβούλιο. Αυτή δεν είναι η πόλη μας.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Να ζητήσουμε συγγνώμη από τον κόσμο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Έτσι. Έλα, Ζαχαρία. Πέσ' το, σε παρακαλώ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Πέταξε τα βαρύδια; Μόνοι μας φύγαμε. Ποιος πέταξε; Άσε μην ανοίξω το στόμα μου. Πάλι; Άσε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Έλα, Ζούπη. Δεν θέλω εγώ;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Ρε παιδιά, που είναι ο πρόεδρος;... σοβαρότατο Δημοτικό Συμβούλιο.

Που είναι ο πρόεδρος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Παρακαλώ, παρακαλώ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Θα ψηφίσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Δεν δουλεύουνε. Έλα, άνοιξε. Άνοιξε.

ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΙΚΡΟΦΩΝΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δεν είναι το προεδρείο αυτό.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Σε παρακαλώ πολύ, κάτσε κάτω.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Λοιπόν, ένα λεπτό. Δήμαρχε, πήρα το... επειδή με το κλείσιμο του δημάρχου θα τελειώσει η συζήτηση, θέλω σε ένα λεπτό να πω το εξής. Δήμαρχε, ακουστήκαν, διευκρινίζω κατ' αρχάς ότι θα ψηφίσω, το είχα πει από την αρχή, το ψήφισμα.

Από την αρχή διατύπωσα κάποια ερωτήματα και κάποια θέματα, τα οποία, εν πάση περιπτώσει, με προβληματίζουν. Δεν σημαίνει ότι έχω στέρεα άποψη και...

Έβαλε ένα ερώτημα η κυρία Κουτσούμπα, δεν την γνώριζα, το οποίο το είπε με δικό της σκεπτικό, θα το πω με άλλο. Λέει, αυτή η ομοψυχία είναι αληθινή ή είναι ψεύτικη, επιφανειακή, πώς να το πω; Είναι και τα δυο. Και θα εξηγήσω τι εννοώ.

Είναι αληθινή ως προς το σκέλος ότι υπάρχει μια αγωνία, ότι κάτι πρέπει να ξεμπλοκαριστεί σε μια ιστορία που μας έχει ταλανίσει χρόνια και μάλιστα έχουμε αρνητικές εξελίξεις, Μελισσανίδης και τα λοιπά και τα λοιπά.

Και είναι επιφανειακή γιατί όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν θέματα, έργο, τι θα γίνει εκεί, πως θα χρηματοδοτηθεί εν τέλει, πως, πως, πως, πως, τα οποία θέλουν επεξεργασία.

Και μάλιστα. Αυτό δεν έχει να κάνει με δικές μας διαφορετικές απόψεις. Ο κύριος Λαφαζάνης άνοιξε μεγάλη συζήτηση με μια φράση... στο τέλος, που σημείωσε ότι το τι θα γίνει εκεί συνδέεται με την παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου, δεκτό, προσθέτω και με την αναγκαία οικονομική ανασυγκρότηση της ευρύτερης περιοχής.

Αυτό από μόνο του ανοίγει μια συζήτηση. Σας φράση. Λοιπόν, να ψηφίσουμε αυτό, επειδή έκανε μια παρατήρηση ο Χρήστος ο Καραγιαννάκης. Κάτι που ψηφίζεται, είτε ο Ζούπης το έχει ψηφίσει σαν βάση για συζήτηση, είτε ο άλλος για μπεστ σέλερ, είτε ο άλλος για, η απόφαση είναι απόφαση. Και έχουμε πλήρη συνείδηση ότι ψηφίζουμε απόφαση.

Ωστόσο, θα έλεγα, επειδή αντικειμενικά μπαίνουν πολλά θέματα για επεξεργασία, να δεχθείς την πρόταση για μια μόνιμη επιτροπή του

συμβουλίου. Δεν σημαίνει μόνο από συμβούλους. Μπορεί να φωνάξετε και ανθρώπους που είναι τεχνοκράτες, που ξέρουν το θέμα και άλλους, οι οποίοι παραπέρα, βήμα- βήμα, να μπορούν να διαμορφώνουν απόψεις, να συζητάνε, να φέρνουν θέματα στο Δημοτικό Συμβούλιο που προκύπτουν.

Σήμερα, δηλαδή, είναι η αφετηρία μιας νέας φάσης, μιας νέας προσπάθειας, ας το βαφτίσουμε έτσι, λίγο πανηγυρικά. Θα υπάρχουν πολλά εμπόδια. Θα υπάρχουν πολλές δυσκολίες. Εκεί, σαφώς κυρίαρχο όργανο είναι εδώ. Επίσης, υπάρχουν οι πρωτοβουλίες των φορέων.

Κρίνω ότι θα βοηθούσε μια ολιγομελής επιτροπή που στο πλάι του δημάρχου, επιτροπή του δημοτικού συμβουλίου, στελεχωμένη και με γνώστες του θέματος και τεχνοκράτες, θα μπορούν να ανταλλάσουν απόψεις.

Προφανώς αυτές οι επιτροπές δεν έχουν αποφασιστικό χαρακτήρα. Έχουν ανταλλαγή απόψεων, έχουν ένα συμβουλευτικό χαρακτήρα. Τα παίρνει η διοίκηση, τα πετάει στο καλάθι, άλλα αξιοποιεί, άλλα χρησιμοποιεί, άλλα έρχονται στο συμβούλιο προς ψήφιση.

Το θεωρώ επιτακτικό γιατί ζούμε δυο κομβικές στιγμές. Η μια είναι η στιγμή εκδίκασης στο Συμβούλιο Επικρατείας, που έχει δίκιο η Σοφία. Ο κύριος Λαφαζάνης είπε, προσπαθεί η Νομική Υπηρεσία, αν κατάλαβα καλά, πριν την εκδίκαση να δούμε πως θα γίνει. Εννοώ που αυτό είναι το πρώτο θέμα. Να πάρουμε μια πρώτη ανάσα. Πίσω όλες οι χρήσεις γης.

Και μετά είναι το πελώριο θέμα, τι πάμε να κάνουμε εκεί και πως. Αυτό θέλει έναν διαρκή διάλογο. Η βάση μας θα είναι αυτή, βέβαια. Η απόφαση του συμβουλίου. Είναι απόφαση συμβουλίου και

είναι δεσμευτική. Αλλά υπάρχουν θέματα που θέλουν επεξεργασία παραπέρα. Δεν νομίζω ότι υπάρχει λόγος να λέγατε όχι σε μια τέτοια σκέψη, ας πούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ο δήμαρχος και κλείνουμε, εντάξει;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Το να προσπαθήσω να πείσω εγώ ότι δεν θα πουλήσουμε την πόλη, δεν μπορώ να το κάνω. Έχουμε μπροστά μας το επόμενο διάστημα που όλοι θα κριθούμε, όχι για αυτά που λέμε αλλά για αυτά που κάνουμε.

Με αυτή την λογική, λοιπόν, σήμερα η δημοτική Αρχή ήρθε, όχι καθυστερημένα, επιτρέψτε μου να πω, αλλά μετά από μια, ένα σοβαρό προβληματισμό και μια προσπάθεια να ισορροπήσουμε τον θεσμικό ρόλο, του πως μπορείς να διεκδικείς με θεσμικό τρόπο κάποια πράγματα και να το παντρέψουμε με την δική μας αντίληψη για το πώς ήρθαμε να διαχειριστούμε την τοπική εξουσία. Δεν είναι πάντα εύκολο.

Ξεκαθαρίζω, λοιπόν, κάποια πράγματα, γιατί νοιώθω την ανάγκη να τα ξεκαθαρίσω. Θέση αυτής της δημοτικής Αρχής, που την έχει αποδείξει εδώ και, ο καθένας από μας ξεχωριστά που την απαρτίζουμε εδώ και δεκάδες χρόνια, είναι πραγματικά ότι απέναντι μας έχουμε φερόμενους ιδιοκτήτες.

Θυμίζω ότι η Εθνική έχει 240 στρέμματα γιατί το ελληνικό Δημόσιο, μάλλον στο ελληνικό Δημόσιο ο όμιλος Αθανασιάδη-Μποδοσάκη χρώσταγε χρήματα. Τα πήρε, λοιπόν, η δημόσια Εθνική αυτά τα 240 στρέμματα, ως αποτέλεσμα αυτού του χρέους.

Σήμερα η Εθνική είναι ιδιωτική εταιρεία. Όλοι οι υπόλοιποι ιδιοκτήτες έχουνε διπλοτριπλοπληρωθεί από το αίμα και τον ιδρώτα

των ανθρώπων που υπέφεραν δεκαετίες στα χέρια τους. Αυτή είναι η πολιτική θέση που αυτή η δημοτική Αρχή έχει.

Πως την διατυπώνει σε μια απόφαση δημοτικού συμβουλίου; Γιατί οφείλει αυτά που λέει να τα, όλοι το κάνουμε καλοί μου σύντροφοι και συναγωνιστές και φίλοι. Προσπαθεί μέσα από την πρώτη παράγραφο του κειμένου που εμείς προτείνουμε ως απόφαση, να το διατυπώσει.

Λέμε, λοιπόν, εκεί, γιατί αυτή είναι η πολιτική μας θέση. Το Δημοτικό Συμβούλιο του Κερατσινίου- Δραπετσώνας δηλώνει την αταλάντευτη απόφαση του να διεκδικήσει την περιοχή της πρώην λιμενοβιομηχανικής ζώνης συνολικής έκτασης 640 στρεμμάτων και να αποτελέσει, λέει παρακάτω, τα μαύρα γράμματα διαβάζω, δημόσια περιουσία προς όφελος των κατοίκων της πόλης μας αλλά και της ευρύτερης περιοχής του Πειραιά.

Δηλώνουμε, λοιπόν, ως Δημοτικό Συμβούλιο την πολιτική μας θέση, ότι αυτό θέλουμε να κάνουμε. Και δεν θέλουμε να το κάνουμε μόνοι μας. Θέλουμε να το κάνουμε μαζί με ένα λαϊκό κίνημα της πόλης που να βλέπει τι έχει να χάσει και τι έχει να κερδίσει, άμα επιλέξει αυτόν τον δρόμο.

Δεν ξέρω ποια Δημοτικό Συμβούλιο, εκτός από την παρένθεση του Νίκου του Μπεάζογλου, είχε αυτή την θέση για την περιοχή της ανάπλασης. Καμία, λοιπόν.

Η λογική που επικρατούσε ήταν να διεκδικήσουμε και να συζητήσουμε αυτούς που ντε φάκτο θεωρούσαμε ότι είναι ιδιοκτήτες της γης, να συζητήσουμε τους όρους σφαγής. Ποιους δρόμους και ποιους κοινόχρηστους χώρους μέσα στις αυλές των σπιτιών που θα

έφτιαχναν θα δοθούν στον δήμο. Αυτή, λοιπόν, είναι μια ποιοτική διαφορετική αντιμετώπιση από αυτή την δημοτική Αρχή.

Το δεύτερο, λοιπόν, ζήτημα που βάζουμε, γιατί πρέπει όταν έχεις ένα στόχο, Ζαχαρία, πρέπει να είναι η στρατηγική σου και να είναι οι τακτικοί σου ελιγμοί για το πώς θα φτάσεις εκεί. Εμείς δεν ζητάμε να αγοράσουμε από την Εθνική. Εμείς ζητάμε να απαλλοτριώσουμε από την Εθνική.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Αρα είναι δικό της.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Όχι να την ρωτήσουμε. Να πάμε να το επιβάλλουμε. Και αν πραγματικά είχαμε έναν προϋπολογισμό εμείς, δικό μας, που να άντεχε, δώστε μας την δυνατότητα να τα καταφέρουμε. Άμα μαζέψουμε την ρεμούλα τα επόμενα χρόνια να έχουμε περίσσειμα, ναι, θα λέγαμε να πάμε και να απαλλοτριώσουμε όλη την έκταση της Εθνικής.

Γιατί; Γιατί ο δικός μας στρατηγικός στόχος είναι η δική μας ιδιοκτησία του μόνο δημόσιου φορέα σε αυτό το κομμάτι. Να μπει ανάμεσα στον ΟΛΠ και την Εθνική. Και εμείς να είμαστε ανάμεσα.

Και γιατί να είμαστε ανάμεσα; Ακριβώς γιατί η δική μας φιλοδοξία είναι πέρα από την ανατροπή συνολικά της κατάστασης, που δεν είναι μόνο δική μας ευθύνη να το κάνουμε, το να έχεις μια κυβέρνηση που θα επιβάλλει λαϊκή περιουσία, να είναι λαϊκή περιουσία. Εμείς θέλουμε να φανούμε και χρήσιμοι. Και να αφήσουμε κάτι σε αυτή την πόλη, τώρα. Όχι αύριο, που εύχομαι να έρθει πολύ πιο νωρίς από ότι θάπρεπε.

Για να ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, κάποια πράγματα, σε πολιτικό επίπεδο, για να μπορούμε να καταλαβαίνομαστε. Δεν κάνουμε υποχώρηση από τον δικό μας τον στόχο. Εμείς το λέγαμε. Εμείς το λέμε. Σε αυτό που σας προτείνουμε για δημόσια έκταση. Λέμε πως θα φτάσουμε πιο γρήγορα εκεί. Και θα φτάσουμε πιο γρήγορα εκεί άμα τους ροκανίζουμε.

Δεύτερο ζήτημα. Η ένταση δεν έχει να κάνει με σας. Έχει να κάνει με τον προηγούμενο, που εμένα, ξαναλέω, με κάνει και ντρέπομαι ως πολίτης.

Να ξεκαθαρίσουμε, κατά την γνώμη μου, δυο πράγματα. Πρέπει να είμαστε όλοι μαζί. Εμείς θέλουμε να είμαστε όλοι μαζί. Αυτό προσπαθήσαμε να κάνουμε, για αυτό σας στείλαμε και τα κείμενα όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε. Για να δώσουμε μια δυνατότητα να συνθέσουμε κάποια πράγματα.

Όμως, να ξεκαθαρίσουμε δυο πράγματα. Θα είμαστε μαζί, όλοι μαζί, με δυο προϋποθέσεις. Η μια προϋπόθεση είναι αυτό που η δημοτική Αρχή θεωρεί την σφραγίδα του στις εξελίξεις το λαϊκό κίνημα την βάζει. Έτσι ή αλλιώς. Είτε είναι θετικές, είτε όχι. Δεν ξέρω κατά πόσο όλοι το έχουμε στο μυαλό μας. Και αν το έχουμε σε θεωρητικό επίπεδο, κατά πόσο το έχουμε στην πράξη.

Δεύτερο ζήτημα. Ενότητα; Ενότητα. Αλλά να μην ξεκαθαρίσουμε τους στόχους; Δεν γίνεται να είμαστε όλοι μαζί, ρε παιδιά. Δεν γίνεται όσοι είναι με τον Μελισσανίδη να συμμετέχουνε στην ενότητα. Δεν γίνεται. Δεν γίνεται όσοι θεωρούν ότι ο δήμος πρέπει να γίνει επιχειρηματίας να συμμετέχουνε σε αυτή την ενότητα. Δεν γίνεται.

Ποιοι χωρούν; Αυτό προσπαθούμε να περιγράψουμε. Αυτοί που αποδέχονται, και αυτό περιγράφουμε στην απόφαση που προτείνουμε

να πάρει το Δημοτικό Συμβούλιο, αυτοί που αποδέχονται κάποια μίνιμουμ πράγματα.

Και ποια είναι αυτά; Κατ' αρχήν, το ξεκαθαρίζουμε και μέσα από την απόφαση και με την πρόταση που κάναμε για την αλλαγή του ΡΣΑ. Ένα. Δεν χωράει στην ενότητα αυτή που εμείς ονειρευόμαστε και θέλουμε να ενώσει το συντριπτικό κομμάτι των δημοτών αυτός που θέλει βιομηχανική εγκατάσταση στα 640 στρέμματα της ανάπλασης. Τελεία. Δεν θα είσαι και με τον χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα. Τελεία.

Ποιος χωράει σε αυτήν την ενότητα; Αυτός που λέει ότι η συγκεκριμένη περιοχή πρέπει, και το μεταφράζουμε αυτό στα γραπτά μας, να έχει συγκεκριμένες χρήσεις. Ποιες είναι αυτές; Αυτές που ικανοποιούν ανάγκες της πόλης, των ανθρώπων που για δεκαετίες έφτυσαν αίμα στην συγκεκριμένη περιοχή. Και τις περιγράφουμε. Υγεία, παιδεία, αθλητισμός, πολιτισμός, αναψυχή, πράσινο. Τέλειωσε.

Εμείς δεν καλούμε γενικώς σε ενότητα. Καλούμε σε ενότητα σε αυτή την κατεύθυνση. Όποιος θέλει, έρχεται. Και εμείς θα κριθούμε και αυτοί που δεν θα έρθουν θα κριθούν. Και να τα ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα.

Όλα, λοιπόν, κατά την δική μας την γνώμη, πρέπει να υποτάσσονται σε αυτή την λογική. Και με βάση αυτή την λογική εμείς δίνουμε απαντήσεις. Ναι, εγώ θέλω να απαντήσω στον άνεργο της πόλης που τον δουλεύανε ότι θα του βρούνε 3.500, 4.500, 15.500 θέσεις εργασίας πριν τις εκλογές. Να απαντήσω στο ερώτημα του, πως θα βρει δουλειά.

Αλλά να του απαντήσω λέγοντας του την αλήθεια. Και εμείς θέλουμε την ανάπτυξη. Ξέρετε ποια είναι η διαφορά με όσους παίζανε

μπάλα τα προηγούμενα χρόνια; Την ανάπτυξη τύπου COSCO τους την χαρίζουμε. Δεν δίνει δουλειά στους ανθρώπους. Δουλεία δίνει. 15 μέρες τον μήνα, πέντε κατοστάρικα. Αυτή είναι η ζωή τους. Χωρίς εργατικό σωματείο, χωρίς δυνατότητα να παλέψουν για τα δικαιώματα τους.

Εμείς δεν θέλουμε να δώσουμε τέτοια δουλειά στους ανθρώπους. Και θα κριθούμε για αυτό. Και θα τιμωρηθούμε κάποια στιγμή από τον κόσμο, αν πρέπει να τιμωρηθούμε.

Εμείς κοντά στην ανάπτυξη βάζουμε και ένα ερώτημα. Σε όφελος ποιανού; Σε ποια κατεύθυνση. Δεν κατάλαβα γιατί μας δουλεύετε εδώ, ρε παιδιά; Γιατί να σημαίνει ανάπτυξη τα 50 άτομα που θα δουλέψουνε στο εργοστάσιο του θανάτου του Μελισσανίδη και να μην σημαίνει ανάπτυξη να έχω ένα παιδιατρικό νοσοκομείο που θα δουλέψουν 500 άνθρωποι; Και το βάζω και ωφελιμίστικα, για να απαντήσω σε αυτούς που έχουνε μάθει να καθορίζουνε την ζωή και τα όνειρα τους με βάση λογιστικά νούμερα.

Γιατί ντε και καλά να σημαίνει ανάπτυξη για την πόλη το να κάθομαι, και να πάω και στον άλλο βούβαλο, γιατί δυο βουβάλια έχουμε εδώ. Ο ένας έχει βάλει χέρι, ο άλλος ονειρεύεται να βάλει χέρι στην περιοχή.

Γιατί να σημαίνει ανάπτυξη το Μωλ και να μην σημαίνει ανάπτυξη να φέρω το πανεπιστήμιο του Πειραιά και να κάνω το Κερατσίνι αυτό που οφείλει να είναι; Πανεπιστημιούπολη. Δεν κατάλαβα.

Που θα βρούμε, λέει, τα λεφτά. Που τα βρήκαν αυτοί 15 χρόνια που ρημάζει ο τόπος; Πέστε μου εμένα. Γιατί 15 χρόνια αυτοί που

είχανε και το μαχαίρι και το πεπόνι και τις κυβερνήσεις και τους δημάρχους το κάνανε κρανίου τόπο;

Τα λεφτά, λοιπόν, εμείς θα τα βρούμε. Ακόμα και αν δεν τα βρούμε να κάνουμε αυτά που έχουμε στο μυαλό μας, θα κάνουμε με δικές μας δυνατότητες, με δική μας χρηματοδότηση αυτό που σήμερα είναι περιπέτεια.

Θα βάλουμε, ποιον; Τον άνεργο Κερατσινιώτη, που όμως οφείλει να ζει σε μια ανθρώπινη πόλη, να μπορεί να πάει με το παιδί του εκεί κάτω. Θα το κάνουμε εμείς με τους εργαζόμενους μας μαζί. Ξέρουμε τον τρόπο. Ακόμα και όταν δεν βρούμε λεφτά.

Βρίσκουμε λεφτά; Βεβαίως. Ξέρετε, τα ΕΣΠΑ είναι κλεμμένα. Δεν μας τα χαρίζουν. Εμείς δεν θα περιμένουμε να έρθει ο ντήλερ να πουλήσει ΕΣΠΑ στον δήμο Κερατσινίου. Εμείς θα φτιάξουμε μελέτες για να κυνηγήσουμε ΕΣΠΑ.

Και ξέρετε, αυτοί για να πουλάνε το προϊόν τους και εγώ μαζί σας είμαι, έχουνε προγράμματα τα οποία χωράνε στην δική μας λογική. Στην δική μας λογική χωράει το πεντάπτυχο που σας είπα. Ναι, έχουμε χρηματοδοτούμενα προγράμματα για να φτιάξουμε σύγχρονο μουσείο της βιομηχανικής ιστορίας στον τόπο. Τι να κάνουμε;

Και θα γούσταρε ο ΟΛΠ να το έχει δίπλα για να του πάει ένα κομμάτι της κρουαζιέρας εκεί. Αλλά να το κάνει που; Στην δική μας γη, στο δικό μας χωράφι.

Τελειώνοντας, θεωρώ, ανεξάρτητα από τις προθέσεις της Περιφέρειας ή τις κυβερνητικές, η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι θέλουνε να σταθούμε δίπλα μας.

Θεωρώ ότι εμείς εδώ είμαστε Δημοτικό Συμβούλιο του Κερατσινίου- Δραπετσώνας. Οφείλουμε, λοιπόν, να παίρνουμε αποφάσεις παντός καιρού, ανεξάρτητα από το ποιος είναι απέναντί μας. Και οφείλουμε να βγαίνουμε στους δημότες και να λέμε καθαρή την δική μας την θέση.

Το τρίπτυχο, λοιπόν, που εγώ θεωρώ ότι πρέπει να έχει το Δημοτικό Συμβούλιο σήμερα, να αποφασίσει, είναι καμία βιομηχανική δραστηριότητα στα 640 στρέμματα.

Χρήσεις που να καλύπτουν τις ανάγκες της πόλης. Πράσινο, παιδιά, υγεία, αθλητισμός, πολιτισμός, αναψυχή. Τελεία.

Τρίτον. Πρακτικά μέτρα για να αντιμετωπίσουμε αυτά που έχουμε μπροστά μας και δεν ήρθανε τυχαία. Δεν είμαστε δυο χρόνια πριν. Δυο χρόνια πριν δεν είχες εργοστάσιο που 21 Γενάρη, το ξαναλέω, τέσσερις μέρες πριν ξεψυχήσουν του έδιναν άδεια λειτουργίας.

Εδώ την έχω την απόφαση του περιφερειακού συμβουλίου. Δεν θέλω να δώσω. Θα την πάρετε μετά, να την δείτε. 21 Γενάρη του 15 του έδωσαν άδεια λειτουργίας. Σήμερα είμαστε μια μέρα μετά, λοιπόν. Πολύ πιο δύσκολα τα πράγματα.

Και υπάρχουν ευθύνες που φτάσαμε εδώ. Και του κινήματος, που δεν πήρε έγκαιρα την υπόθεση χαμπάρι, να πάει απέναντι, και προφανώς σε αυτούς που είχανε την δυνατότητα και να αποπροσανατολίζουνε τον κόσμο και να αποφασίζουνε, έστω και γνωμοδοτικά. Γιατί έχω βαρεθεί με αυτό το γνωμοδοτικό.

Κοιτάξτε να δείτε, ναι, όταν πάνε να με βιάσουνε θα πω την γνώμη μου, ότι δεν θέλω. Τουλάχιστον να καταγραφεί. Αλλιώς ευχαριστιέμαι. Τελειώνοντας...

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Έλα, ρε Βάνα. Έλα, ρε Βάνα. Βάνα. Κάποιοι το απολαμβάνουν. Έτσι. Κάποιοι το απολαμβάνουν. Σε κάποια συγκεκριμένα ζητήματα που μπήκαν, έτσι;

Γιατί αρχιτεκτονικός διαγωνισμός. Γιατί θέλουμε να κάνουμε φασαρία. Σας λέω αλήθεια. Ναι, έχουμε ικανότατους επιστήμονες στον δήμο, παιδιά με διάθεση, που θέλουνε τον χρόνο τους να τους εμπιστευτούμε και να μας εμπιστευθούνε, γιατί πέρασε μια λαίλαπα τα τελευταία 25 χρόνια από τον δήμο. Λαίλαπα. Την βλέπουμε κάθε μέρα. Και ακόμα δεν τους έχουμε πείσει ότι δεν είμαστε ελέφαντες.

Πέρα από αυτό, εμείς θέλουμε και μέσα από αυτόν τον τρόπο να κάνουμε ένα γενικότερο νταβαντούρι, συγγνώμη για την έκφραση, που στο τέλος θα αφήσει πάρα πολλές ιδέες στην κατεύθυνση που εμείς θα δώσουμε. Δεν την ξαναλέω. Πολλές ιδέες που αμέσως μετά θα οδηγήσουνε σε αυτό που είπαμε και πριν. Του πως θα τις υλοποιήσουμε.

Επειδή, όμως, αυτό είναι μακρινό, το πρώτο μας ραντεβού που φιλοδοξούμε να το κάνουμε ραντεβού για όλους τους δήμους του Πειραιά, ανεξάρτητα από το τι δημοτικές Αρχές έχουνε στο τιμόνι τους, είναι 4- 5 Απρίλη που πρέπει το δικό μας τον τόπο να τον κάνουμε ανθρώπινο και επισκέψιμο. Εκεί θα κριθούμε όλοι γιατί θα είναι ένα πρώτο τεστ ντράιβ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ποιος θέλει;

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Πρόεδρε, υπάρχει μια μικρή παράλειψη στο ψήφισμα. Αν θέλετε, να την προσθέσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Περίμενε. Ο Πατίδης...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Σταυρούλα, μπορείς να πεις τι αποδεχόμαστε από τις προτάσεις των παιδιών. Πάρ' το εσύ γιατί δεν είμαι, έχω... ούτε εσύ θα το καταλάβεις. Απλά, Ηλία, εδώ είχαμε πάρει μια σχεδόν ομόφωνη απόφαση που η θέση μας για τον ΟΛΠ είναι συγκεκριμένη. Όχι σε καμία μορφή... αυτό λέει η δημοτική Αρχή.

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

Στα πρόσθετα, που νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι, πρώτον, γιατί έχει ξανασυζητηθεί, όπως είπε ο Χρήστος, άρα δεν υπάρχει αντίρρηση να ξαναμπεί το κομμάτι ότι για ακόμα μια φορά τονίζουμε την αντίθεση μας σε κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, είτε αυτή γίνει με την μέθοδο των συμβάσεων παραχώρησης, είτε με την πώληση μετοχών του ΟΛΠ σε ιδιώτες.

Και το δεύτερο, επειδή νομίζω, όλοι νομίζουμε μάλλον, συνομολογούμε ότι σε παρόμοια πνεύμα έχουνε παρθεί και άλλα ψηφίσματα, το τελευταίο, η τελευταία παράγραφος που μπαίνει ως αίτημα τροποποίησης από την Λαϊκή Συσπείρωση, ότι διαβεβαιώνουμε ότι η περιοχή ανήκει στους πολίτες, ότι δεν θα δεχθούμε κάθε μορφής ιδιωτικοποίηση, ότι ζητάμε μόνο κρατική χρηματοδότηση και χωρίς αυτό να σημαίνει ότι μπορεί, δεν είμαστε ανοιχτοί σε άλλους πόρους.

Άρα, όλο αυτό το κομμάτι όπως είναι, όπως είναι, γιατί δεν το έχω μπροστά μου, για αυτό τα λέω περιληπτικά, πιστεύουμε ότι ταιριάζει με το πνεύμα προηγούμενων ψηφισμάτων και άρα δεν υπάρχει και λόγος αντίρρησης.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Σταυρούλα, σε αυτό με τον ΟΛΠ έχει ξεχαστεί σε αυτό που λέει για τις χρήσεις, για την δημόσια, ελεύθερη... παραλία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ποιο είναι αυτό;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Το λέει.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Εκεί που συνεχίζει στο ψήφισμα... η μετατροπή... παραλία... ή αναψυχή. Δεν αναφέρεται στην παραλία, δημόσια, ελεύθερη...

(Διάλογοι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έτσι όπως είναι πρέπει να τα διαβάσουμε.

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Ναι... η δεύτερη, η τρίτη παράγραφος που είναι από την αρχή, διεκδικούμε την μετατροπή του πρώην...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σταυρούλα, έλα λίγο εδώ. Έλα λίγο εδώ.

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

Εδώ από πάνω. Αθλητισμό, πολιτισμό, εκπαίδευση, υγεία, αναψυχή. Εκεί που λέει αθλητισμό, πολιτισμό, εκπαίδευση, υγεία, αναψυχή, κύριε Μπεάζογλου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Τι να μπει;

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

Ότι διεκδικούμε και ελεύθερη πρόσβαση στην παραλία.

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) δημόσια παραλία...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Η πρόταση μας για την τροποποίηση του Ρυθμιστικού καθορίζει με σαφήνεια αυτό το πράγμα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Πρόεδρε, πρόεδρε, μια διαδικαστική. Μισό λεπτό.

(Διάλογοι)

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) στο ψήφισμα. Τι να βάλουμε τότε; Τι νόημα έχει;

Κος ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) βάζει σαν υγεία το νοσοκομείο. Δεν με πειράζει εμένα...

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Πρόεδρε, επί της διαδικασίας. Πρόεδρε, επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λέγε.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Προσέξτε. Υπάρχει ένα κείμενο το οποίο κατέθεσε η διοίκηση. υπάρχουν μια σειρά απόψεις, προτάσεις και τα λοιπά.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Όχι, όχι, άλλο λέω. Το Δημοτικό Συμβούλιο, καταλαβαίνουμε όλοι ότι δεν μπορεί να ψηφίσει ένα το οποίο λέμε βάλε λίγο έτσι, βάλε λίγο αλλιώς. Ας ψηφίσουμε της διοίκησης κατ' αρχήν και το τελικό ας μας το στείλουνε, έστω στους επικεφαλείς των παρατάξεων, να δούμε την διατύπωση. Δεν είναι τίποτα. Δεν αναιρείται η διαδικασία. Από μεριάς μας δεν πρόκειται να μπλοκάρουμε. Ας μπει και για τον ΟΛΠ, αν και ιδιωτικοποιημένος... ας μούνε όλα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Λοιπόν, εμείς αποδεχόμαστε τρεις, τώρα είναι και η ώρα περίεργη, τρία πράγματα. Το ένα έχει να κάνει με την δημόσια παραλία. Το άλλο έχει να κάνει με την προσθήκη για τον δημόσιο ΟΛΠ και το τρίτο έχει να κάνει με την τελευταία παράγραφο, που τα παιδιά από την Λαϊκή Συσπείρωση πρότειναν. Παιδιά, αυτό. Όλα τα υπόλοιπα δεν είναι τώρα να καθόμαστε να τα κουβεντιάζουμε. Να κλείνουμε σε έναν μπούσουλα.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Η τελευταία παράγραφος ποια είναι της Λαϊκής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Θα διαβαστεί, θα διαβαστεί. Θα διαβαστεί.

(Διάλογοι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Δεν βγαίνει άκρη έτσι, ρε παιδιά.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Πράγματι, εύστοχα η Σταυρούλα έβαλε δυο πλευρές. Τον ΟΛΠ και την τελευταία παράγραφο. Μπορεί να την διαβάσει ο πρόεδρος. Ωστόσο στο κείμενο που κατατέθηκε εμείς κάναμε άλλες δυο παρεμβάσεις.

Κατά την γνώμη μας είναι πολύ σημαντικό, ιδιαίτερα μετά τις, κατά την γνώμη μας ασάφειες, από την Περιφέρεια και από τον υπουργό, που δεν δεσμεύτηκε για την ανάκληση της άδειας, να υπάρχει σαφής αναφορά, που την έχουμε καταθέσει, την έχει ο πρόεδρος...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Όχι, διαβάζω, λοιπόν, και λέω, διαβάζω ότι πρέπει να υπάρχει ρητή αναφορά που να λέει, για τον σκοπό αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο, είναι στο χέρι του προέδρου, απαιτεί από κυβέρνηση και Περιφέρεια, εδώ ίσως έχουμε μια μικρή τροποποίηση, να δεσμευτούν και να προχωρήσουν στην άμεση ανάκληση της άδειας των εργασιών της εταιρείας Oil 1. Καλεί τον λαό της περιοχής να διεκδικήσει δυναμικά την ικανοποίηση του δίκαιου αυτού αιτήματος.

Είναι κομβικό κατά την γνώμη μας, γιατί πρέπει να απαιτούμε να ανακληθεί η άδεια εδώ και τώρα. Και πολύ περισσότερο που κατά την γνώμη μας από τις τοποθετήσεις δεν υπήρχε τέτοια δέσμευση. Και το τελευταίο, το τελευταίο, νομίζουμε ότι πρέπει να υπάρχει σαφής αναφορά στο παιδιατρικό νοσοκομείο, όπως το...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Αφού το γράφει για τις χρήσεις.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Όπως το λέει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Αφού γράφει χρήσεις, Ηλία.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Ιδιαίτερα τονίζουμε για μια ακόμα φορά την επιτακτική ανάγκη και ταυτόχρονα διεκδικούμε την κατασκευή παιδιατρικού νοσοκομείου και μπλα, μπλα, μπλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, έλα Σταυρούλα.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Το έχεις, πρόεδρε, στα χέρια σου.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Λοιπόν, μια παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Περίμενε μια στιγμή να διαβαστεί το ψήφισμα, πως κατεβαίνει.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Όχι, για να το ακούσει η κυρία Συράκου. Ηλία. Και ο Ηλίας που κάνει την πρόταση. Όταν κάποιος παίρνει άδεια δεν μπορείς να πας αύριο και να του πεις, την παίρνω. Στην παίρνω πίσω. Με βάση τον νόμο υπάρχει ένα χρονικό διάστημα που δεν μπορείς.

Μπορείς, όμως, και σε αυτό είχε δίκιο ο υπουργός, να κάνεις το εξής. Πρώτον. Η Περιφέρεια να κάνει αυτό που έτσι και αλλιώς έπρεπε να το κάνει χωρίς να της το λέμε. Ελέγχους στην τήρηση των περιβαλλοντικών όρων.

Δεύτερον, υπάρχει υπόνοια ότι κομμάτι των ήδη δραστηριοτήτων δεν γίνονται νόμιμα. Άρα θα πρέπει να εξεταστεί το

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Αυτό το είπε ο αντιπεριφερειάρχης.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) των δραστηριοτήτων. Και το τρίτο, το τρίτο, κάτσε, το τρίτο, ναι, το οποίο είναι κομβικό, υπάρχουν πολλά ερωτηματικά για το τι συμφωνία υπάρχει μεταξύ Mobil και Oil 1. Και αν είναι νόμιμη. Αν αυτό εξεταστεί και βγει ότι δεν είναι, για παράδειγμα, συζητάμε περिटτά. Τινάζεται όλο στον αέρα. Κατανοητό τι λέω. Άρα, αυτά τα τρία. Δεν μπορείς να πεις, εγώ παίρνω απόφαση, σου παίρνω την άδεια αύριο. Πως θα γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, λίγο ησυχία θα κάνετε να ακούσουμε το ψήφισμα.

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

Μισό λεπτό. Στο παιδιατρικό νοσοκομείο δεν υπάρχει κατ' αρχήν αντίρρηση. Απλά υπάρχει ότι σε αυτό το ψήφισμα ο χαρακτήρας του, για αυτό βάλαμε και το κομμάτι υγεία, πολιτισμός, άθληση και τα λοιπά, στο να περιγράφονται διάφορες χρήσεις. Γιατί διαφορετικά θα πρέπει όλοι να πούνε αυτά που έχουν στο μυαλό τους.

Το δεύτερο, όσον αφορά στον Μελισσανίδη, στην Oil 1, τέλος πάντων. Λέει στο ψήφισμα ότι απαιτούμε να διακοπούν άμεσα οι εργασίες κατασκευής και να μην λειτουργήσει μέσα στα όρια της πόλης μας το διυλιστήριο επεξεργασίας πετρελαιοειδών της Oil 1, συμφερόντων Μελισσανίδη και λοιπά και λοιπά.

Η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι από την στιγμή που δεσμεύθηκαν, δεσμεύθηκε ο υπουργός στην τροποποίηση του νόμου, το να ζητάμε διαδικασίες ανάκλησης άδειας είναι οπισθοχώρηση. Δεν είναι προωθημένο αίτημα. Δεσμεύτηκε...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δεν είναι έτσι.

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

Στην τροποποίηση του νόμου, είπε ο ίδιος, δεσμεύτηκε στην τροποποίηση του νόμου, ούτως ώστε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Βάνα, σε παρακαλώ, σταμάτα.

Κα ΣΥΡΑΚΟΥ:

Ούτως ώστε να είναι εφικτό να διακοπούν άμεσα οι ενέργειες και λοιπά και λοιπά.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Διαβάζω την τοποθέτηση του υπουργού. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι θα φύγει και η Oil 1. Ο ίδιος το είπε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ηλία. Ρε Ηλία, σε παρακαλώ πολύ.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Ο υπουργός είπε κάτι το αυτονόητο. Αν ήταν τόσο απλό, Σταυρούλα, με μια νομοθετική ρύθμιση να κλείσει το μαγαζί του Μελισσανίδη, θα ήταν απλά τα πράγματα, την κάνουμε αύριο.

Δηλαδή, εγώ δεσμεύομαι ότι αυτή η κυβέρνηση θα περάσει την νομοθετική ρύθμιση που θα φέρνει τις χρήσεις γης που εμείς θέλουμε. Δεν κλείνει έτσι το εργοστάσιο, παιδιά. Θα κλείσει μόνο αν είμαστε καθημερινά απέξω.

Ερώτημα. μάλλον μια, συγγνώμη, σε έκοψα. Το κάνω αυτό συχνά. Δέστε κάτι. Έστειλε η Περιφέρεια, γιατί λέω καμιά φορά χρειάζεται να μετράμε κάποια πράγματα. Έστειλε η Περιφέρεια να κάνει κάποιους ελέγχους. Το βρήκε σωστό στα πλαίσια των αποφάσεων, που αυτός πήγε να το κλείσει στο λάκκο, των λάθος αποφάσεων, έτσι;

Χρειάζεται, λοιπόν, μια προσοχή. Εγώ θεωρώ, για να μην το ανοίγουμε άλλο, η πρόθεση της δημοτική Αρχής φαίνεται από το ψήφισμα. Κάνουμε αυτές τις τρεις επισημάνσεις δεκτές για την δημόσια παραλία, για τον δημόσιο ΟΛΠ και την τελευταία παράγραφο της Λαϊκής Συσπείρωσης, και αν... να βάλουμε δυο ψηφίσματα, ρε παιδιά, σε ψηφοφορία, να βάλουμε δυο ψηφίσματα. Έτσι.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Λοιπόν, πρόεδρε, να εξηγήσω την στάση μας και κλείνω. Δεν ξαναμιλώ. Εμείς θεωρούμε ότι αυτά τα σημεία που συμπεριλαμβάνονται σε όλες τις αποφάσεις, σχεδόν, των μαζικών φορέων, δηλαδή, δέσμευση κυβέρνησης και Περιφέρειας για ανάκληση.

Εμείς δεν βρήκαμε ικανοποιητικές τις δηλώσεις του υπουργού. Και με αυτή την έννοια θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει, όπως το ζητούνε και οι φορείς.

Και το παιδιατρικό νοσοκομείο είναι αίτημα του μαζικού κινήματος, όλων των φορέων, και κατά την γνώμη μας μπορεί να υπάρχει ρητή αναφορά. Συνεπώς, εμείς θα επιμένουμε σε αυτό που καταθέσαμε στον πρόεδρο, το οποίο... βάση του είναι αυτό της δημοτικής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ωραία, άρα μπαίνουν δυο ψηφίσματα. Το ένα ψήφισμα, περνάμε σε ψηφοφορία. Το ένα ψήφισμα είναι αυτό που καταθέτουν η διοίκηση με τις τρεις τροποποιήσεις που ανέφερε η αντιδήμαρχος και το άλλο είναι το πλήρες ψήφισμα της Λαϊκής Συσπείρωσης. Λοιπόν, λίγο ησυχία.

(Διάλογοι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, ψηφίζουμε με ένα το ψήφισμα της διοίκησης και με δυο της Λαϊκή Συσπείρωσης, έτσι όπως τροποποιήθηκε, με τις τροποποιήσεις που δέχτηκε η αντιδήμαρχος και ο δήμαρχος, και το δεύτερο είναι της Λαϊκής Συσπείρωσης.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Κάτσε, να καταλάβω κάτι, αν και πέρασε η ώρα;

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Έβαλε και ανάκληση μέσα των αδειών, να προχωρήσει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έλα, ρε Ζαχαρία, τι θες;

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Ρε παιδί μου, να ξέρω τι ψηφίζω.

Κα ΔΑΤΣΕΡΗ:

Αφού λείπεις, μωρέ. Πας για τσιγάρο.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Κατάλαβα ότι η κυρία Συράκου δέχτηκε τις αλλαγές της Λαϊκής Συσπείρωσης.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δεν είναι...

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Ποια είναι η καίρια, ρε παιδιά;

(Διάλογοι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Περίμενε, περίμενε, Ηλία. Μιλάει ο δήμαρχος.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Δέστε, παιδιά. Εγώ δεν υπάρχει περίπτωση να υπογράψω ένα ψήφισμα που θα λέει να ανακαλεστούν από την Περιφέρεια οι άδειες του Μελισσανίδη, γιατί ξέρω ότι δεν είναι υπόθεση της Περιφέρειας.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Η κυβέρνηση...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Όχι, είπες Περιφέρεια και η κυβέρνηση. Λέω εγώ, λοιπόν, το εξής. Παιδιά, επειδή είμαστε μεγάλα παιδιά. Εμείς καταγράψαμε την πολιτική μας αντίληψη. Είναι αυτή, διατυπώνουμε εμείς αυτό το εργοστάσιο να κλείσει. Αυτή είναι η πρόθεση της δημοτικής Αρχής. Μην κάνουμε άλλο κουβέντα. Είναι εξαντλητικό. Θέλετε να πάμε με δυο ψηφίσματα; Πάμε με δυο ψηφίσματα, έτσι;

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο) άλλα πράγματα... η κυβέρνηση... δεν μπορεί να περάσει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, έλα, προχωράμε. Λοιπόν, λίγο ησυχία. Αλεξίου.

Κος ΑΛΕΞΙΟΥ:

Το 1.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Το 1. Βαρλά Σταυρούλα, το 1. Βρεττάκος. Απών. Παρών. Γκρόζου Άννα, 1. Δαβγιώτη Ελένη. Το 2. Δασκαλάκης. 1. Δατσέρη. Το 1. Διακάκη.

Κα ΔΙΑΚΑΚΗ:

Ένα. .

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Διδυμιώτης.

Κος ΔΙΔΥΜΙΩΤΗΣ:

Ένα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ζούπης.

Κος ΖΟΥΠΗΣ:

Ένα, ένα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ένα. Θεόδοτος, ένα. Θωμαΐδης.

Κος ΘΩΜΑΪΔΗΣ:

Το 1.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ένα. Καλαμαράς, 2. Καπετανίδου.

Κα ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΟΥ:

Ένα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ένα. Καπουσίζογλου, 1. Καραγιαννάκης, ένα. Καραγιαννίδης, δυο.
Κατσαφάδος, 1, Καψοκόλης, απών. Κούβαρης...

(Διάλογοι)

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Δεν ψήφισε το ένα. Μια στιγμή, μια στιγμή.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Ακούστηκε στο μικρόφωνο.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Μια στιγμή. Γίνεται τροποποίηση, πήγε να γίνει τροποποίηση του ψηφίσματος. Εντάξει, γράψτε ότι θέλετε αλλά πιστεύουμε ότι είναι πολιτικά λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Απών. Κυραμαργιού, το 1. Κωνσταντινίδης, απών. Λάλος, το 1. Λαμπρίδης, 1. Λεπτουργίδου, 1. Μανουσιάδης, 1. Μαρτάκης, 1. Μελάς, το 1. Μελά, απούσα. Μιχάλογλου, το 1. Μπουζάνη, 1. Μυλωνάς, απών. Ντέρου, 1. Πατίδης, 2. Περδίκη, 1. Ρέπα, 1. Σαββοπούλου, 2. Συράκου, το 1. Τζανής, το 1.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Το 2, το 2.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Τσούτσας.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Ο Τσούτσας είναι εδώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ήταν. Έξω ήτανε.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Είναι απών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Απών. Φωτάκης, το 1.

Κατά πλειοψηφία εγκρίνεται το παραπάνω σημείο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, η τροποποίηση του άρθρου 14, λίγο ησυχία σας παρακαλώ. Ηλία. Ηλία. Ηλία. Ηλία, σε παρακαλώ πολύ. Λοιπόν, την τροποποίηση

του άρθρου 14 του παραρτήματος 4 του νόμου 4277, περί νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας- Αττικής και άλλες διατάξεις. Ποιος το ψηφίζει. Υπάρχει αντίρρηση; Κύριε Πατίδη, το ψηφίζει αυτό; Την τροποποίηση του 14.

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

(ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Βρε όχι το ψήφισμα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Ρε παιδιά... την τροποποίηση του ΡΣΑ την ψηφίζει η Λαϊκή Συσπείρωση, ναι ή όχι; Την τροποποίηση του ΡΣΑ. Ναι ή όχι.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ :

Την τροποποίηση που θα στείλουμε στην Βουλή, την ψηφίζετε

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Στην τροποποίηση. Κατ' αρχήν βασικό είναι το βασικό είναι το σκεπτικό το πολιτικό. Αλλά στην τροποποίηση συγκεκριμένα κάναμε κάποιες παρατηρήσεις. Είπαμε για τον συντελεστή. Κατά την γνώμη μας πρέπει να μπει με την φράση, ο χαμηλότερος δυνατός. Γιατί δεν δεσμεύει, κατά την γνώμη μας. Και εκφράσαμε επιφυλάξεις για τον αρχιτεκτονικό διαγωνισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Τι ψηφίζετε;

(Διάλογοι)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Δεν πειράζει, δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Τι ψηφίζετε; Κατά ή λευκό;

Κος ΠΑΤΙΔΗΣ:

Ας πούμε λευκό. Αλλά θα θέλαμε την τροποποίηση χωρίς αυτές τις δυο πλευρές. Αλλιώς δεν είχαμε πρόβλημα να το ψηφίσουμε. Όμως, το βασικό ζήτημα είναι το πολιτικό.

Λοιπόν, περνάει κατά πλειοψηφία, περνάει κατά πλειοψηφία, με λευκό του κυρίου Πατίδη, του κυρίου Καραγιαννίδη και του κυρίου Καλαμαρά. Και της Δαβγιώτης Ελένης.

Κατά πλειοψηφία εγκρίνεται το παραπάνω σημείο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, το πρόγραμμα δράσης. Υπάρχει αντίρρηση για το πρόγραμμα δράσης; Αυτές οι εκδηλώσεις που έχουν προγραμματιστεί. Αφού στο στείλαμε, ρε Βάνα. Υπάρχει αντίρρηση; Ομόφωνα.

Ομόφωνα εγκρίνεται το παραπάνω σημείο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν το δεύτερο είναι απόφαση του δημοτικού συμβουλίου. Το πρώτο είναι το ψήφισμα. Το πρώτο είναι ψήφισμα. Το δεύτερο, η τροποποίηση του άρθρου 14 του ΡΣΑ είναι απόφαση του δημοτικού συμβουλίου. Και το τρίτο, εγκρίνει το πρόγραμμα δράσης. Απόφαση του δημοτικού συμβουλίου. Εντάξει; Στο σημείο αυτό ελλείψει άλλων θεμάτων λύεται η συνεδρίαση.

ΛΗΞΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ:****Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ:****ΜΑΡΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ****ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ****ΤΑ ΜΕΛΗ:**

ΘΩΜΑΪΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΚΑΤΣΑΦΑΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΠΕΡΔΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΚΑΠΟΥΣΙΖΟΓΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΤΕΡΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΓΚΡΟΖΟΥ ANNA
ΦΩΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
ΑΒΡΑΜΙΩΤΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
ΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ
ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ
ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΜΠΟΥΖΑΝΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
ΣΥΡΑΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
ΔΙΑΚΑΚΗ ΕΥΓΕΝΙΑ
ΔΑΒΓΙΩΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΚΟΥΒΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΖΟΥΠΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
ΛΑΛΟΣ ΜΗΝΑΣ
ΜΑΝΟΥΣΙΑΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΪΑ
ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΠΑΤΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
ΔΑΤΣΕΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΔΙΔΥΜΙΩΤΗΣ ΣΩΖΩΝ
ΚΑΨΟΚΟΛΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΡΕΠΑ- ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ
ΤΖΑΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
ΜΕΛΑΣ ΦΩΤΙΟΣ
ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΚΥΡΑΜΑΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΤΣΟΥΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΛΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ